

USTAWA

z dnia 2 lipca 2004 r.

Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), zwana dalej „*ustawą o swobodzie działalności gospodarczej*”, wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, z wyjątkiem:

- 1) art. 10 i art. 103-110, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.;
- 2) art. 16, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.;
- 3) rozdziału 3, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 2. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 60¹:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. *Kto wykonuje działalność gospodarczą bez wymaganego zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej, wpisu do rejestru działalności regulowanej lub bez wymaganej koncesji albo zezwolenia, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.*”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. *Kto wykonując działalność gospodarczą nie oznacza siedziby i miejsca wykonywania tej działalności lub wykonując działalność wytwórczą wprowadza do obrotu towary bez wymaganych oznaczeń, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.*”;

c) dodaje się § 7 w brzmieniu:

„§ 7. *Kto w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej nie wykonuje obowiązku pisemnego wskazania osoby upoważnionej do reprezentowania w trakcie kontroli, podlega karze grzywny nie niższej niż 1 000 zł.*”;

- 2) w art. 138a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. *Kto, zawierając umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, nie okazuje konsumentowi dokumentu potwierdzającego wykonywanie działalności gospodarczej oraz dokumentu tożsamości, podlega karze grzywny.*”.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1362, z późn. zm.) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrolę przeprowadza się po okazaniu legitymacji służbowej, z zastrzeżeniem ust. 3¹.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹-3⁴ w brzmieniu:

„3¹. Kontrolę przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) przeprowadza się po okazaniu legitymacji służbowej i upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

3². Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli przedsiębiorcy, kontrola może być podjęta po okazaniu legitymacji służbowej. Kontrolowanemu należy niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia podjęcia kontroli, okazać upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.

3³. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wydają: Główny Inspektor Pracy i jego zastępcy oraz okręgowi inspektorzy pracy i ich zastępcy.

3⁴. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli powinno zawierać następujące dane:

- 1) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli,
- 2) oznaczenie organu kontroli,
- 3) imię i nazwisko, stanowisko służbowe osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli oraz numer jej legitymacji służbowej,
- 4) określenie zakresu przedmiotowego kontroli,
- 5) oznaczenie przedsiębiorcy objętego kontrolą,
- 6) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli,
- 7) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji,
- 8) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy,
- 9) datę i miejsce wystawienia upoważnienia.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 148, z późn. zm.) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Zezwolenie wydaje się na okres do dwudziestu lat, a w wypadkach uzasadnionych okresem amortyzacji inwestycji do czterdziestu lat. Po upływie ważności zezwolenia nie może być wydane nowe zezwolenie.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1396 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 w ust. 1:

a) uchyla się pkt 7,

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) prowadzenie ewidencji przechowywawców akt osobowych i płacowych.”;

2) rozdział 4a otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4a

Działalność gospodarcza w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania

Art. 51a. 1. Działalność gospodarcza w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania, zwanej dalej „dokumentacją”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), wykonywaną przez przedsiębiorcę, i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przechowywawców akt osobowych i płacowych, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Działalność, o której mowa w ust. 1, może być wykonywana także przez:

- 1) archiwa państwowe;
- 2) Stowarzyszenie Archiwistów Polskich.

3. Przedsiębiorca może wykonywać działalność, o której mowa w ust. 1, wyłącznie w formie spółki kapitałowej, której kapitał zakładowy jest nie niższy od określonego w art. 154 § 1 lub art. 308 § 1 Kodeksu spółek handlowych.

Art. 51b. Organem prowadzącym rejestr jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności objętej wpisem. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

Art. 51c. 1. Wpisu do rejestru dokonuje się na podstawie pisemnego wniosku przedsiębiorcy zawierającego następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 4) imiona i nazwiska osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy;
- 5) określenie zakresu działalności, która ma być objęta wpisem;
- 6) określenie miejsca lub miejsc, w których będzie wykonywana działalność objęta wpisem i daty jej rozpoczęcia;
- 7) oświadczenie, że przedsiębiorca w dniu złożenia wniosku:
 - a) nie ma zaległości podatkowych,
 - b) nie ma zaległości w zakresie zobowiązań wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
 - c) nie figuruje w rejestrze dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przechowawców akt osobowych i płacowych są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania, określone w rozdziale 4a ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.”

3. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

Art. 51d. 1. Warunkami wykonywania działalności, o której mowa w art. 51a ust. 1, są:

- 1) posiadanie przez przedsiębiorcę odpowiedniej do rozmiarów planowanej działalności bazy organizacyjno-technicznej, zapewniającej właściwe warunki przechowywania i udostępniania dokumentacji;
- 2) posiadanie przez przedsiębiorcę regulaminu usług, które będą świadczone w ramach działalności objętej wpisem;
- 3) zatrudnianie przez przedsiębiorcę do wykonywania czynności związanych z obsługą dokumentacji osoby posiadającej specjalistyczne wykształcenie i praktykę zawodową.

2. W skład zarządu przedsiębiorcy nie mogą wchodzić osoby, które były karane za przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów lub mieniu.

Art. 51e. Wpisowi do rejestru podlegają dane określone w art. 51c ust. 1 pkt 1-6, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz informacja o postawieniu przedsiębiorcy w stan likwidacji lub ogłoszeniu jego upadłości.

Art. 51f. 1. Przedsiębiorcy wpisanemu do rejestru jest wydawane zaświadczenie o wpisie zawierające następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres;
- 2) zakres działalności gospodarczej objętej wpisem;
- 3) miejsce wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem;
- 4) datę rozpoczęcia działalności gospodarczej.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie zgłaszać wojewodzie wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 51c ust. 1 pkt 1-6, a także informację o postawieniu przedsiębiorcy w stan likwidacji lub ogłoszeniu jego upadłości.

Art. 51g. 1. O wpisaniu przedsiębiorcy do rejestru wojewoda zawiadamia Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych w terminie miesiąca od dnia dokonania wpisu, podając dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1-4.

2. Na podstawie informacji uzyskanych od wojewodów i przedsiębiorców Naczelny Dyktor Archiwów Państwowych prowadzi ewidencję przechowawców akt osobowych i płacowych, zwaną dalej „ewidencją”.

3. Ewidencja jest jawna.

4. Do ewidencji wpisuje się:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres;*
- 2) zakres i miejsce (miejsca) wykonywania działalności;*
- 3) informacje o wykreśleniu wpisu z rejestru oraz o zawieszeniu lub zakończeniu wykonywania działalności objętej wpisem;*
- 4) informacje o postawieniu przedsiębiorcy w stan likwidacji lub ogłoszeniu jego upadłości;*
- 5) oznaczenie wojewody, który dokonał wpisu do rejestru;*
- 6) informacje, o których mowa w ust. 6.*

5. Wojewoda zawiadamia Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych o zmianie danych wymienionych w ust. 4 pkt 1-4 w terminie miesiąca od dnia powzięcia o nich wiadomości.

6. Przedsiębiorca przekazuje do centrali Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Nacelnemu Dyrektorowi Archiwów Państwowych wykaz pracodawców, których dokumentację przedsiębiorca przejął w danym miesiącu kalendarzowym, oraz okres, z jakiego ta dokumentacja pochodzi, w terminie do końca następnego miesiąca kalendarzowego.

Art. 51h. Wojewoda wykreśla z urzędu, w drodze decyzji, wpis w rejestrze w przypadku:

- 1) wydania decyzji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;*
- 2) wydania prawomocnego orzeczenia zakazującego przedsiębiorcy wykonywania działalności objętej wpisem;*
- 3) gdy wobec przedsiębiorcy ukończono postępowanie likwidacyjne albo upadłościowe obejmujące likwidację majątku upadłego.*

Art. 51i. Uprawnienia wynikające z wpisu do rejestru:

- 1) są niezbywalne;*
- 2) spółki przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki, a także spółki podlegającej podziałowi, nie przechodzą na spółkę przejmującą lub nowo zawiązaną.*

Art. 51j. 1. Kontrolę działalności gospodarczej w zakresie objętym wpisem do rejestru przeprowadza wojewoda.

2. Do przeprowadzania kontroli działalności przedsiębiorcy wpisanego do rejestru wojewoda może upoważnić inny organ państwowy lub państwową jednostkę organizacyjną wyspecjalizowaną w kontroli danego rodzaju działalności, zawierając z takim organem lub jednostką porozumienie określające zasady przeprowadzenia kontroli, w tym zasady jej finansowania.

3. Pierwszą kontrolę przedsiębiorcy wpisanego do rejestru przeprowadza się nie później niż przed upływem roku od dnia dokonania wpisu.

Art. 51k. 1. Przedsiębiorca wykonuje działalność na podstawie regulaminu świadczenia usług, określającego w szczególności:

- 1) zakres świadczonych usług;*
- 2) zasady przyjmowania dokumentacji na przechowanie, jej ewidencjonowania i przechowywania;*
- 3) ogólne zasady zabezpieczenia dokumentacji przed osobami nieuprawnionymi;*
- 4) miejsce świadczenia usług oraz terminy ich wykonywania;*
- 5) tryb przyjmowania interesantów;*
- 6) sposób i terminy udostępniania dokumentacji;*
- 7) wysokość opłat pobieranych za usługi;*
- 8) procedury dotyczące brakowania i niszczenia dokumentacji.*

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca udostępnia w lokalu, w którym przyjmowani są interesanci.

Art. 51l. Do wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące przechowania, z wyłączeniem art. 844 § 2.

Art. 51m. 1. Jeżeli w związku z działalnością gospodarczą objętą wpisem do rejestru są wykonywane czynności polegające na gromadzeniu, ewidencjonowaniu, opracowaniu i zabezpieczeniu dokumentacji oraz na wydawaniu z niej odpisów i kopii, przedsiębiorca jest obowiązany zatrudniać przy tych czynnościach osoby posiadające specjalistyczne wykształcenie i praktykę zawodową.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wykształcenia uznanego za specjalistyczne w rozumieniu ust. 1 oraz dokumenty potwierdzające posiadanie praktyki zawodowej, z uwzględnieniem w szczególności przydatności poszczególnych rodzajów wykształcenia do wykonywanych czynności, a także sposobu dokumentowania posiadania praktyki zawodowej, w tym rodzaje dokumentów.

Art. 51n. 1. Dokumentacja powinna być przechowywana w warunkach zapewniających jej należyłą ochronę przed zniszczeniem i kradzieżą.

2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, warunki, w jakich dokumentacja może być przechowywana, z uwzględnieniem w szczególności jej ochrony przed wilgocią, zmianami temperatury oraz szkodliwym oddziaływaniem światła.

Art. 51o. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość opłat pobieranych przez podmioty, o których mowa w art. 51a ust. 1 i 2, za sporządzenie odpisu lub kopii przechowywanej dokumentacji, uwzględniając ponoszone przez te podmioty koszty związane z przechowywaniem dokumentacji i sporządzaniem jej odpisów lub kopii, w szczególności koszty:

- 1) wyszukania dokumentów;
- 2) przygotowania dokumentów do sporządzenia odpisu lub skopiowania;
- 3) sporządzenia odpisu lub kopii;
- 4) zapewnienia odpowiednich warunków przechowywania dokumentacji.

2. Przepisy wydane na podstawie upoważnienia zawartego w ust. 1 stosuje się także do podmiotów innych niż wymienione w art. 51a ust. 1 i 2 przechowujących dokumentację.

Art. 51p. 1. W przypadku postawienia przedsiębiorcy w stan likwidacji lub ogłoszenia jego upadłości, odpowiednio, likwidator lub syndyk masy upadłości wskazuje przechowawcę, któremu dokumentacja zostanie przekazana do dalszego przechowywania, zapewniając na ten cel środki finansowe na okres, jaki pozostał do wygaśnięcia umów przechowania tej dokumentacji zawartych przez przedsiębiorcę. W braku takiego wskazania przechowawcę wyznacza sąd rejestrowy, po zapewnieniu przez likwidatora lub syndyka masy upadłości środków finansowych, o których mowa w zdaniu poprzedzającym.

2. Przechowawca, o którym mowa w ust. 1, powinien przed przejęciem dokumentacji uzyskać wpis do rejestru.

3. W przypadku stwierdzenia przez sąd rejestrowy, na wniosek likwidatora lub syndyka masy upadłości, niemożności zapewnienia środków na koszty dalszego przechowywania, dokumentację przejmuje podmiot nadzorujący jednostkę organizacyjną, do której dokumentacja należała, a w razie braku takiego podmiotu - archiwum państwowe właściwe miejscowo lub wskazane przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych. Przed wydaniem postanowienia sąd zasięga opinii naczelnika urzędu skarbowego właściwego miejscowo dla siedziby przedsiębiorcy o jego stanie majątkowym.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przed upływem okresu przechowywania dokumentacji znajdującej się u przedsiębiorcy nastąpi wykreślenie przedsiębiorcy z rejestru.

5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli przed upływem okresu przechowywania dokumentacji znajdującej się u przedsiębiorcy zaprzestanie on wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru.

6. W przypadku ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy, środki, o których mowa w ust. 1, stanowią daninę publiczną w rozumieniu art. 342 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.).

7. Środki finansowe na pokrycie kosztów przechowywania dokumentacji stanowią należność archiwum państwowego, które przejęło dokumentację w trybie określonym w ust. 3. Do środków tych stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.) oraz przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.). Jeżeli egzekucja kosztów przechowywania dokumentacji przejętej przez archiwum państwowe okaże się bezskuteczna, wówczas koszty te są pokrywane z budżetu Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych.

Art. 51r. W przypadkach, o których mowa w art. 51p ust. 1 i 3-5, wraz z dokumentacją jest przekazywana pozostała dokumentacja o czasowym okresie przechowywania.

Art. 51s. Dokumentacja przekazywana do dalszego przechowywania w trybie określonym w art. 51p ust. 1 lub 3-5 powinna być przed przekazaniem uporządkowana zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 5 ust. 2.

Art. 51t. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823) w art. 24 uchyla się pkt 4.

Art. 7. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 838, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 w ust. 2 w pkt 7:

a) uchyla się lit. e.

b) lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) kontrola budowy i eksploatacji autostrady w zakresie przestrzegania warunków umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady,”;

2) w art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad jest zarządcą autostrady wybudowanej na zasadach określonych w ustawie do czasu przekazania jej, w drodze porozumienia, spółce, z którą zawarto umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady. Spółka pełni funkcję zarządcy autostrady płatnej na warunkach określonych w umowie o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, z wyjątkiem zadań, o których mowa w art. 20 pkt 1, 8 i 17, które wykonuje Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 369, z późn. zm.) uchyla się art. 24a.

Art. 9. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329, z późn. zm.) art. 83a otrzymuje brzmienie:

„Art. 83a. 1. Prowadzenie szkoły lub placówki oraz zespołu, o którym mowa w art. 90a ust. 1, nie jest działalnością gospodarczą.

2. Działalność oświatowa nieobejmująca prowadzenia szkoły, placówki lub zespołu, o którym mowa w art. 90a ust. 1, może być podejmowana na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807).”.

Art. 10. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868 i Nr 171, poz. 1800) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) badanie przestrzegania przez rezydentów i nierezydentów ograniczeń i obowiązków określonych w przepisach prawa dewizowego oraz warunków

udzielonych na ich podstawie zezwoleń dewizowych, a także warunków wykonywania działalności kantorowej;”;

2) w art. 3a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W zakresie czynności, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów rozdziału 3 niniejszej ustawy, z wyjątkiem art. 13b i art. 31, oraz przepisów działu VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.), z wyjątkiem art. 285a-287 i art. 289.”;

3) w art. 8 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Wyłączenie organu kontroli skarbowej następuje z przyczyn określonych w art. 130 § 1 pkt 1-5, 7 i 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.”;

4) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrola skarbową, z zastrzeżeniem art. 13 ust. 9, jest prowadzona zgodnie z planem kontroli.”;

5) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Wszczęcie postępowania kontrolnego następuje wyłącznie z urzędu w formie postanowienia.

2. Datą wszczęcia postępowania kontrolnego jest dzień doręczenia kontrolowanemu postanowienia o wszczęciu postępowania kontrolnego, z zastrzeżeniem ust. 9.

3. Organ kontroli skarbowej może w ramach prowadzonego postępowania kontrolnego przeprowadzić kontrolę podatkową, z zastrzeżeniem ust. 9.

4. Kontrola podatkowa jest prowadzona na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez organ kontroli skarbowej.

5. Wszczęcie kontroli podatkowej następuje przez doręczenie kontrolowanemu upoważnienia do jej przeprowadzenia.

6. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podatkowej jest wydawane przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej lub Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej i określa:

1) wskazanie podstawy prawnej;

2) oznaczenie organu kontroli;

3) datę i miejsce wystawienia;

4) imię i nazwisko inspektora, imiona i nazwiska pracowników, wykonujących czynności kontrolne, a także osób, o których mowa w ust. 8, jeżeli osoby takie będą brać udział w czynnościach kontrolnych;

5) numer legitymacji służbowej inspektora i upoważnionych pracowników;

6) oznaczenie kontrolowanego;

7) wskazanie daty rozpoczęcia kontroli i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;

8) zakres kontroli;

9) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;

10) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

7. Czynności kontrolne przeprowadza inspektor wraz z upoważnionymi pracownikami, po okazaniu legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych.

8. W czynnościach kontrolnych mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, a w przypadku dokonywania kontroli środków przekazanych Rzeczypospolitej Polskiej przez instytucje Unii Europejskiej - przedstawiciele organów Unii Europejskiej.

9. Jeżeli okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli, kontrola podatkowa może być wszczęta, po okazaniu kontrolowanemu lub osobom wymienionym w art. 284 § 2 albo osobie wskazanej w trybie art. 281a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych. Kontrolowanemu należy niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia wszczęcia kontroli, doręczyć postanowienie o wszczęciu postępowania kontrolnego oraz upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podatkowej.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio art. 284a § 3-6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.”;

6) art. 13a otrzymuje brzmienie:

„Art. 13a. Postępowanie kontrolne w sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-3, w stosunku do podmiotu, wobec którego na podstawie art. 5 ust. 9c ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych nastąpiła zmiana właściwości naczelnika urzędu skarbowego na właściwego wyłącznie w zakresie określonych kategorii podatników, wszczynają wyłącznie Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej:

- 1) na podstawie pisemnego wniosku właściwego dla tego podmiotu naczelnika urzędu skarbowego lub*
- 2) w związku z zaistnieniem uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, jeżeli właściwym do prowadzenia dochodzenia jest inspektor kontroli skarbowej, lub*
- 3) w przypadku udokumentowanego przypuszczenia występowania między kontrolowanym a jego kontrahentami powiązań lub związków, o których mowa w przepisach prawa podatkowego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.”;*

7) po art. 13a dodaje się art. 13b w brzmieniu:

„Art. 13b. 1. Inspektor, w związku z prowadzonym u kontrolowanego postępowaniem kontrolnym, może zażądać od kontrahentów podatnika wykonujących działalność gospodarczą przedstawienia dokumentów, w zakresie objętym kontrolą u podatnika, w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności. Z czynności tych sporządza się protokół.

2. Jeżeli miejsce zamieszkania, siedziba lub miejsce wykonywania działalności kontrahenta kontrolowanego znajdują się poza obszarem działania organu kontroli skarbowej, czynności, o których mowa w ust. 1, na zlecenie tego organu może przeprowadzić także inspektor upoważniony przez organ kontroli skarbowej właściwy miejscowo.”;

8) w art. 14a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14, nie stosuje się art. 13 ust. 9 i 10, art. 13b, art. 27 ust. 1 pkt 7 oraz art. 284 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.”;

9) w art. 14b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15, nie stosuje się art. 12, art. 13 ust. 8-10, art. 13b oraz art. 24 ust. 2.”;

10) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Organ kontroli skarbowej kończy postępowanie kontrolne:

1) decyzją w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, gdy ustalenia dotyczą:

- a) podatków, których określanie lub ustalanie należy do właściwości naczelników urzędów skarbowych, oraz podatku akcyzowego,*
- b) opłat i niepodatkowych należności budżetu państwa, których określanie lub ustalanie należy do właściwości naczelników urzędów skarbowych, z zastrzeżeniem pkt 2 lit. a;*

2) wynikiem kontroli, gdy ustalenia dotyczą nieprawidłowości:

- a) w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4,*
- b) innych niż wymienione w pkt 1, w szczególności w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym, gdy nieprawidłowości nie stwierdzono albo gdy ustalenia dotyczą należności celnych;*

3) postanowieniem, gdy w trakcie toczącego się postępowania kontrolnego zobowiązanie podatkowe uległo przedawnieniu.

2. Przed wydaniem decyzji lub wyniku kontroli organ kontroli skarbowej wyznacza stronie 7-dniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego.”;

11) art. 24a otrzymuje brzmienie:

„Art. 24a. W przypadku, o którym mowa w art. 9a ust. 8 lub art. 13a, postępowanie kontrolne przeprowadza i wydaje wynik kontroli, decyzję albo postanowienie dyrektor urzędu kontroli skarbowej, w którym jest zatrudniony upoważniony inspektor lub pracownik.”;

12) w art. 31:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15, nie stosuje się przepisów art. 121 § 2, art. 133-142, art. 145 § 2 i 3, art. 146 i 147, art.

199, art. 284b-285a, art. 286 § 2, art. 286a, art. 288, art. 291 § 1 i 2 i art. 292 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) organ kontroli skarbowej - organ podatkowy;
- 2) inspektor kontroli skarbowej albo osoba dokonująca czynności kontrolnych, o której mowa w art. 38 ust. 3 - kontrolującego;
- 3) postępowanie kontrolne - postępowanie podatkowe, o którym mowa w dziale IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa;
- 4) kontrola podatkowa - kontrolę, o której mowa w dziale VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.”;

13) w art. 34 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoby, o których mowa w art. 13 ust. 8,”.

Art. 11. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2001 r. Nr 101, poz. 1114, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) pkt 1b otrzymuje brzmienie:

„1b) osobą zagraniczną jest osoba zagraniczna w rozumieniu art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807),”.

b) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) przedsiębiorcą jest przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

2) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewodniczący Krajowej Rady w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” informacje o możliwościach uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego oraz ustala termin, nie krótszy niż 45 dni od dnia ogłoszenia, do składania wniosków o udzielenie koncesji.”.

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. W ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się:

- 1) przedmiot postępowania,
- 2) warunki programowe rozpowszechniania programu, w tym w szczególności rodzaj i charakter programu,
- 3) warunki techniczne rozpowszechniania programu, w szczególności częstotliwość bądź kanał oraz moc i lokalizację stacji nadawczych przeznaczonych do rozpowszechniania programu,
- 4) liczbę koncesji,
- 5) czas, na jaki może być udzielona koncesja,
- 6) termin i miejsce składania wniosków.

1b. Przewodniczący Krajowej Rady, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza w co najmniej dwóch drukowanych dziennikach o zasięgu ogólnopolskim informację o tym ogłoszeniu.

1c. Rozpatrzeniu podlegają wyłącznie wnioski o udzielenie koncesji w związku z ogłoszeniem, o którym mowa w ust. 1.”;

3) w art. 36 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koncesja może być udzielona na okres nie krótszy niż 5 lat oraz na okres:

- 1) nie dłuższy niż 10 lat - w przypadku rozpowszechniania programu telewizyjnego,
- 2) nie dłuższy niż 7 lat - w przypadku rozpowszechniania programu radiowego.”;

4) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Koncesję cofa się, jeżeli:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące nadawcy wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją,
- 2) nadawca rażąco narusza warunki określone w ustawie lub w koncesji,

- 3) działalność objęta koncesją jest wykonywana w sposób sprzeczny z ustawą lub z warunkami określonymi w koncesji, a nadawca, pomimo wezwania Przewodniczącego Krajowej Rady, w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub w ustawie,
 - 4) nadawca, pomimo wezwania Przewodniczącego Krajowej Rady, nie rozpoczął rozpowszechniania programu w terminie ustalonym w koncesji lub trwale zaprzestał wykonywania rozpowszechniania programu za pomocą wszystkich lub niektórych stacji nadawczych - chyba że nadawca wykaże, że opóźnienie rozpoczęcia rozpowszechniania programu lub zaprzestanie rozpowszechniania programu zostały spowodowane okolicznościami od niego niezależnymi. Za trwale zaprzestanie rozpowszechniania programu uważa się fakt nierozpowszechniania programu przez okres trzech kolejno następujących po sobie miesięcy.
2. Koncesja może być cofnięta, jeżeli:
- 1) rozpowszechnianie programu powoduje zagrożenie interesów kultury narodowej, bezpieczeństwa i obronności państwa lub narusza normy dobrego obyczaju,
 - 2) nastąpi ogłoszenie upadłości nadawcy,
 - 3) rozpowszechnianie programu powoduje osiągnięcie przez nadawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym rynku właściwym w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów,
 - 4) nastąpi przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę.
3. Przewodniczący Krajowej Rady podaje do publicznej wiadomości informacje o wszczęciu postępowania w sprawie cofnięcia koncesji.
4. W przypadku uprawnomocnienia się decyzji w sprawie cofnięcia koncesji Przewodniczący Krajowej Rady niezwłocznie ogłasza o możliwości uzyskania koncesji w zakresie objętym cofniętą koncesją.”;
- 5)** po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:
- „Art. 38a. 1. Uprawnienia wynikające z koncesji są niezbywalne, z zastrzeżeniem ust. 3-5.
2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, nie przechodzą na nabywcę przedsiębiorstwa upadłego.
 3. W przypadku łączenia, podziału albo innego rodzaju przekształceń spółek handlowych, uprawnienia, o których mowa w ust. 1, mogą przejść na inny podmiot za zgodą Krajowej Rady wyrażoną w formie uchwały. Odmowa wyrażenia zgody następuje, gdy:
 - 1) nadawca osiągnie pozycję dominującą w dziedzinie środków masowego przekazu na danym rynku właściwym w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów,
 - 2) nastąpi przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę.
 4. Na podstawie uchwały Krajowej Rady, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję w sprawie wyrażenia zgody bądź odmowy, o której mowa w ust. 3.
 5. Do uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800).”;
- 6)** po art. 40a dodaje się art. 40b w brzmieniu:
- „Art. 40b. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807).”;
- 7)** art. 41 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 41. 1. Program rozprowadzany w sieci kablowej wymaga zgłoszenia do rejestru.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy ogólnokrajowych programów publicznej radiofonii i telewizji oraz innych programów nadawców krajowych, dostępnych na terenie objętym rozprowadzaniem za pomocą urządzeń odbiorczych powszechnego odbioru.
 3. Organem prowadzącym rejestr jest Przewodniczący Krajowej Rady.
 4. Do postępowania w sprawach wpisu do rejestru stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej.
 5. Rejestr jest jawny.”;
- 8)** w art. 44:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organ rejestracyjny dokonuje wpisu programu do rejestru na podstawie zgłoszenia.

2. Operator sieci kablowej dokonuje zgłoszenia programu do rejestru nie później niż 2 miesiące przed rozpoczęciem jego rozprowadzania.”

b) w ust. 3 uchyla się pkt 4,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Operator sieci kablowej dołącza do zgłoszenia:

1) kopię zezwolenia na używanie urządzeń nadawczych i sieci

telekomunikacyjnych niezbędnych do rozprowadzania programu,

2) dokumenty wskazujące, że rozprowadzanie programu nie będzie naruszało praw nadawcy programu,

3) dokumenty wskazujące, że program jest rozpowszechniany do powszechnego odbioru, a w przypadku programu przekazywanego przez nadawcę operatorowi - umowę z nadawcą programu,

4) oświadczenie o kolejności wprowadzania do sieci programów dostępnych na terenie objętym rozprowadzaniem za pomocą urządzeń odbiorczych powszechnego odbioru, których rozprowadzanie nie podlega zgłoszeniu.

3b. Wpis do rejestru zawiera dane, o których mowa w ust. 3, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.”

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Operator sieci kablowej jest obowiązany zgłaszać organowi rejestracyjnemu, w terminie 14 dni, zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego wpisem do rejestru, powstałe po dniu dokonania wpisu programu do rejestru. Do zgłaszania zmian stosuje się odpowiednio przepisy o wpisie programu do rejestru.”

9) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. 1. Organ rejestracyjny odmówi wpisu do rejestru programu, jeżeli:

1) wnioskodawca nie ma uprawnień do używania urządzeń radiowych i sieci telekomunikacyjnych,

2) w rozpowszechnianym programie, w okresie ostatnich 12 miesięcy, co najmniej dwukrotnie zamieszczone zostały treści naruszające przepisy art. 18.

2. Organ rejestracyjny zakaże operatorowi sieci kablowej rozprowadzania programów albo określonego programu, jeżeli:

1) w rozprowadzanym programie, w okresie ostatnich 12 miesięcy, co najmniej dwukrotnie zamieszczone zostały treści podlegające do nienawiści ze względu na rasę, płeć, narodowość lub religię lub naruszające przepisy art. 18 ust. 4 i 5,

2) operator wprowadza zmiany do programu, rozpowszechnia go nie w całości lub nierównocześnie,

3) operator nie przestrzega ustawowej kolejności wprowadzania programów do sieci kablowej.

3. Odmowa wpisu programu do rejestru oraz wydanie zakazu rozprowadzania programu następuje w drodze decyzji administracyjnej, do której stosuje się odpowiednio przepis art. 33 ust. 3.

4. W przypadku wydania zakazu, o którym mowa w ust. 2, Przewodniczący Krajowej Rady z urzędu wykreśli wpis programów lub programu z rejestru.

5. Wpis do rejestru podlega wykreśleniu z urzędu w przypadku utraty przez operatora sieci kablowej uprawnień do używania urządzeń nadawczych i sieci telekomunikacyjnych wykorzystywanych do rozprowadzania programów.”

10) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb prowadzenia rejestru programów w sieciach kablowych, w tym:

1) wzór rejestru,

2) wzór zgłoszenia o wpis do rejestru

- uwzględniając możliwość prowadzenia rejestru i zgłaszania do niego wniosków w systemie teleinformatycznym, konieczność zapewnienia przejrzystości i kompletności zapisu informacji znajdujących się w rejestrze oraz sprawność postępowania rejestracyjnego, a także nieobciążanie operatorów sieci kablowych utrudnieniami w zakresie wykonywanej działalności.”

11) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

*„2. Kto rozprowadza program radiowy lub telewizyjny bez wpisu do rejestru
- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.*

Art. 12. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z późn. zm.) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do koncesjonowania stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807).”;

2) uchyla się ust. 3.

Art. 13. W ustawie z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie (Dz. U. z 2001 r. Nr 31, poz. 359, z późn. zm.) w art. 3 uchyla się ust. 2.

Art. 14. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1192, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa warunki przygotowania budowy, finansowania budowy, zasady przeprowadzania postępowania przetargowego na budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrad płatnych, zwanych dalej „autostradami”, zasady zawierania umów o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrad, a także organy właściwe w tych sprawach.”;

2) w art. 18 uchyla się pkt 4;

3) art. 37a i 37b otrzymują brzmienie:

„Art. 37a. 1. Za przejazd autostradą są pobierane opłaty, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Opłaty za przejazd autostradą pobiera spółka, która zawarła umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, zwana dalej „spółką”, na zasadach określonych w ustawie.

3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad może pobierać opłaty za przejazd autostradą w okresie nieobjętym umową, o której mowa w ust. 2, pod warunkiem przystosowania autostrady do poboru tych opłat.

Art. 37b. 1. Opłaty za przejazd autostradą pobrane przez spółkę stanowią jej przychód, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W przypadku, w którym opłaty za przejazd autostradą stanowią przychód spółki, umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady określi warunki i zakres podziału zysku pomiędzy spółką a Funduszem.

3. W przypadku finansowania budowy autostrady środkami z obligacji przychodowych wyemitowanych przez spółkę, część przychodów z opłat za przejazd autostradą określona w umowie o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady stanowi przychód spółki przeznaczony wyłącznie na pokrycie zobowiązań wobec obligatariuszy z tytułu tych obligacji.”;

4) w art. 37d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość opłat za przejazd autostradą, o których mowa w art. 37a ust. 2, ustala umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie ust. 2.”;

5) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Budowę autostrad, z zastrzeżeniem ust. 2, finansuje się:

1) ze środków własnych spółek oraz uzyskanych przez nie kredytów bankowych i pożyczek, a także ze środków pochodzących z emisji obligacji, w tym obligacji przychodowych,

2) ze środków pochodzących z budżetu państwa ustalanych corocznie w ustawie budżetowej,

3) ze środków Funduszu,

4) z innych źródeł.

2. W przypadku gdy przewiduje się zawarcie umowy wyłącznie na eksploatację autostrady lub jej odcinka, budowę tej autostrady lub jej odcinka finansuje się na zasadach dotyczących finansowania i budowy dróg publicznych określonych w odrębnych przepisach oraz ze środków Funduszu.

3. Spółce mogą być udzielone przez Skarb Państwa gwarancje i poręczenia zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291 i Nr 145, poz. 1537).”;

6) w art. 39b:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) płatności dokonywanych przez spółki, zgodnie z warunkami umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, w tym przewidzianych na rzecz Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad,”

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wpływów z opłat za specyfikację warunków kwalifikacji wstępnej, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2, oraz opłat za informacje o warunkach przetargu, o których mowa w art. 48 ust. 2,”;

7) w art. 39fw ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) płatności na rzecz spółek z tytułu realizacji przez nie obowiązków wynikających z umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, obejmujące w szczególności:

a) zwrot kosztów ponoszonych z tytułu zachowania nieprzerwanej dostępności autostrady, jej utrzymania i przejezdności,

b) zmienne kwoty uzależnione od spełnienia przez spółkę wymogów określonych w umowie o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady,

c) dopłaty udzielane spółkom na pokrycie całości lub części niedoborów bieżących przychodów z tytułu eksploatacji autostrady, w celu zapewnienia płynności wydatków związanych z bieżącą obsługą i spłatą kredytów lub pożyczek bądź obligacji wyemitowanych w związku z budową autostrady.”;

8) w art. 39g w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) wykaz drogowych projektów inwestycyjnych przewidzianych do realizacji przez spółki lub Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad,

4) łączną kwotę przewidywanych wypłat z tytułu zdarzeń określonych w umowach o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, za które odpowiedzialność odszkodowawczą przyjmuje Skarb Państwa.”;

9) art. 39i otrzymuje brzmienie:

„Art. 39i. Warunki finansowania ze środków Funduszu, zgodnie z ustaleniami Programu w odniesieniu do:

1) projektów przewidzianych do realizacji przez spółki - są określone w umowach o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady,

2) projektów przewidzianych do realizacji przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad - są określone w umowach zawieranych z wykonawcami robót.”;

10) w art. 39j ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wypłaty ze środków Funduszu wynikające z umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady mogą być gwarantowane i poręczane przez Skarb Państwa.”;

11) art. 39k otrzymuje brzmienie:

„Art. 39k. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, dokonuje wypłat ze środków Funduszu odpowiednio na rzecz spółek lub wykonawców robót, w wysokości i terminach wynikających z umów, o których mowa w art. 39i.”;

12) art. 40 i 41 otrzymują brzmienie:

„Art. 40. Budowa i eksploatacja autostrady albo wyłącznie eksploatacja autostrady wymaga zawarcia umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

Art. 41. Wybór spółki następuje w drodze przeprowadzonego przez Generalną Dyрекcyję Dróg Krajowych i Autostrad trójstopniowego postępowania przetargowego:

- 1) kwalifikacji wstępnej,
- 2) przetargu ograniczonego do zakwalifikowanych do złożenia ofert, zwanego dalej „przetargiem”,
- 3) negocjacji umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.”;

13) w art. 42 w ust. 2 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) przedmiot działalności objęty umową o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady,”;

14) w art. 48 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) informacje o przewidywanych istotnych warunkach umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady,”;

15) art. 50a otrzymuje brzmienie:

„Art. 50a. Komisja przetargowa przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu i Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad protokół z postępowania przetargowego, o którym mowa w art. 41 pkt 1 i 2, oraz zawiadamia uczestników tych etapów postępowania o jego wynikach.”;

16) art. 50c i 51 otrzymują brzmienie:

„Art. 50c. Jeżeli negocjacje nie zostaną zakończone uzgodnieniem treści umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady w terminie 9 miesięcy od dnia ich rozpoczęcia, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad może, za zgodą ministra właściwego do spraw transportu, uznać postępowanie przetargowe za bezskuteczne lub przeprowadzić negocjacje ze spółką, której oferta była druga w kolejności po ofercie najkorzystniejszej.

Art. 51. 1. Wycofanie oferty w czasie przetargu lub negocjacji umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady powoduje utratę wadium.

2. Wadium wniesione przez oferenta, którego oferta nie została przyjęta, podlega zwrotowi w terminie 14 dni po dokonaniu wyboru ofert przez komisję przetargową.

3. Wadium wniesione przez oferenta, którego oferta została uznana za najkorzystniejszą, podlega zwrotowi w terminie 14 dni po zawarciu umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady. Wadium nie podlega zwrotowi w razie odstąpienia oferenta od zawarcia umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady bez ważnych przyczyn.”;

17) art. 52a otrzymuje brzmienie:

„Art. 52a. 1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu protokół z negocjacji umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady oraz zawiadamia spółki uczestniczące w negocjacjach o ich wyniku.

2. W przypadku gdy negocjacje zostaną zakończone uzgodnieniem treści umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu projekt umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, wraz z protokołem, o którym mowa w ust. 1.”;

18) po art. 53 dodaje się art. 53a i 53b w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Uczestnikom postępowania przetargowego, o którym mowa w art. 41 pkt 1 i 2, których interes prawny doznał uszczerbku w wyniku naruszenia przez komisję przetargową przepisów ustawy, przysługuje prawo złożenia do Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad pisemnego odwołania.

2. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 50a.

3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad odrzuca odwołanie wniesione po terminie lub wniesione przez podmiot nieuprawniony.

4. Rozpatrzenie odwołania następuje w drodze decyzji Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

5. Rozpatrzenie odwołania powinno nastąpić nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania odwołania.

6. W postępowaniu toczącym się wskutek wniesienia odwołania stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, o

której mowa w ust. 4, a Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad rozpatruje ten wniosek w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 53b. 1. Od decyzji wydanej przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

2. Sąd rozpoznaje skargę niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia wpływu skargi do sądu.”;

19) uchyla się rozdział 8;

20) rozdział 9 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 9

Umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady

Art. 61. 1. Minister właściwy do spraw transportu zawiera ze spółką umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

2. Minister właściwy do spraw transportu uzgadnia z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych postanowienia umowy, o której mowa w ust. 1, w zakresie dotyczącym zobowiązań finansowych Skarbu Państwa.

Art. 62. Umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady powinna określać podstawowe obowiązki spółki polegające w szczególności na:

- 1) zgromadzeniu środków finansowych na budowę i podjęcie eksploatacji autostrady,
- 2) przygotowaniu dokumentacji technicznej wymaganej do podjęcia budowy autostrady, uzyskaniu pozwolenia na budowę i uzgodnień wymaganych odrębnymi przepisami,
- 3) terminowej realizacji procesu inwestycyjnego,
- 4) utrzymaniu autostrady, w zakresie określonym w art. 63b, według standardów określonych w przepisach prawa i umowie o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady,
- 5) umożliwieniu Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad dokonania, w dowolnym czasie, kontroli budowy i eksploatacji autostrady oraz dostarczania w tym zakresie danych i dokumentów.

Art. 63. Umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady powinna określać w szczególności:

- 1) termin rozpoczęcia i zakończenia budowy,
- 2) okres eksploatacji autostrady i stawki opłat w chwili rozpoczęcia eksploatacji,
- 3) wysokość i formy dofinansowania budowy autostrady ze środków Funduszu,
- 4) warunki i zakres podziału zysku pomiędzy spółkę a Fundusz,
- 5) termin przekazania dokumentacji dotyczącej lokalizacji autostrady,
- 6) sposób, terminy i zasady odpłatności z tytułu udostępnienia spółce przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad gruntów pod budowę autostrady oraz warunki zagospodarowania znajdujących się na nich budynków, budowli, urządzeń, drzewostanu i upraw,
- 7) warunki i zakres zabezpieczenia obiektów archeologicznych odkrytych w trakcie budowy,
- 8) prawa spółki do korzystania z gruntu i wzniesionych przez nią budynków, budowli i innych urządzeń,
- 9) zobowiązania spółki do:
 - a) budowy i eksploatacji autostrady zgodnie z obowiązującymi przepisami,
 - b) zachowania nieprzerwanej dostępności do autostrady i jej przejezdności,
 - c) zapewnienia bezpieczeństwa użytkowników,
 - d) ustalania, w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, limitu zwolnień pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz sił zbrojnych państw sojuszniczych od opłat za przejazdy autostradami,
 - e) zapewnienia Policji pomieszczeń w zakresie przewidzianym w przepisach techniczno-budowlanych dotyczących autostrad płatnych, umożliwiających skuteczne realizowanie przez nią zadań w zakresie czuwania nad bezpieczeństwem i porządkiem w ruchu drogowym oraz jego kontrolowania na obszarze autostrad płatnych,
- 10) zasady współpracy spółki z administracją drogową, Policją, pogotowiem ratunkowym oraz jednostkami systemu ratowniczo-gaśniczego,
- 11) warunki dopuszczenia autostrady do eksploatacji,

- 12) zakres uprawnień spółki jako zarządcy autostrady,
- 13) zasady zagospodarowania miejsc obsługi podróżnych, pojazdów i przesyłek, uwzględniające konkurencję,
- 14) termin i sposób przekazania Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad autostrady i dotyczącej jej dokumentacji po zakończeniu okresu eksploatacji,
- 15) zasady odpowiedzialności stron,
- 16) sposób rozstrzygania sporów wynikłych na tle realizacji umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady,
- 17) warunki rozwiązania umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady,
- 18) zasady wzajemnych rozliczeń w razie rozwiązania umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

Art. 63a. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, ogólne kierunki współpracy spółki z administracją drogową, Policją, pogotowiem ratunkowym oraz jednostkami systemu ratowniczo-gaśniczego, z uwzględnieniem realizacji ich zadań ustawowych, przy zachowaniu nieprzerwanego dostępu do autostrady i jej przejezdności.

Art. 63b. 1. Spółka jest obowiązana do utrzymania, przebudowy, remontu i ochrony autostrady wraz z nawierzchnią drogową i obiektami mostowymi w jej pasie drogowym oraz urządzeniami bezpieczeństwa i organizacji ruchu, związanymi z funkcjonowaniem tej autostrady, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Utrzymanie wchodzących w skład pasa drogowego autostrady przejazdów z przecinającymi ją drogami i innymi liniami komunikacyjnymi w części drogowej i mostowej obejmującej skarpy nasypów i wykopów, urządzenia odwadniające, nawierzchnie, torowiska, chodniki, pobocza, poręcze oraz urządzenia organizacji i bezpieczeństwa ruchu należy do zarządców właściwych dla tych dróg lub linii komunikacyjnych, w których ciągu są one zlokalizowane.

Art. 63c. 1. W przypadku zawarcia umowy wyłącznie o eksploatację autostrady, przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Umowa zawarta wyłącznie o eksploatację autostrady powinna określać warunki przejęcia autostrady od jej dotychczasowego zarządcy.

Art. 63d. 1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad jest uprawniony do kontroli budowy i eksploatacji autostrady w zakresie przestrzegania warunków umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

2. Osoby upoważnione przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, na której jest prowadzona budowa lub eksploatacja autostrady,
- 2) żądania pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.

3. Na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad minister właściwy do spraw transportu może wezwać spółkę do usunięcia, w wyznaczonym terminie, stwierdzonych nieprawidłowości.

4. W przypadku gdy spółka nie usunęła nieprawidłowości w terminie, o którym mowa w ust. 3, umowa o budowę i eksploatację autostrady albo wyłącznie eksploatację autostrady może być wypowiedziana.

Art. 63e. Minister właściwy do spraw transportu może, na wniosek spółki, z którą została zawarta umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, dokonać przeniesienia całości lub części praw i obowiązków wynikających z tej umowy na inną spółkę kapitałową, z zachowaniem poniższych warunków:

- 1) kapitał zakładowy tej spółki kapitałowej jest objęty w 100 % przez spółkę wnioskującą lub struktura akcjonariuszy lub udziałowców w spółce kapitałowej jest taka sama jak w spółce wnioskującej,
- 2) spółka kapitałowa spełnia warunki, o których mowa w art. 43 ust. 1,
- 3) spółka kapitałowa wstępuje w prawa i obowiązki spółki wnioskującej wynikające z umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.”

Art. 15. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. Nr 142, poz. 702, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgłoszenie identyfikacyjne podatników wykonujących działalność gospodarczą zawiera również informacje dotyczące tej działalności.”;

2) w art. 5a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy rozpoczynający działalność gospodarczą:

1) niebędący osobami fizycznymi - wraz z wnioskiem o wpis do rejestru przedsiębiorców mogą złożyć zgłoszenie identyfikacyjne, chyba że posiadają już NIP,

2) będący osobami fizycznymi - wraz z wnioskiem o wpis do ewidencji działalności gospodarczej mogą złożyć zgłoszenie identyfikacyjne albo aktualizacyjne.”;

3) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Aktualizacji danych ewidencyjnych dotyczących podatkowych grup kapitałowych dokonuje wskazana w umowie spółka reprezentująca grupę. Obowiązek ten jest niezależny od obowiązku aktualizacji danych, który ciąży na każdej ze spółek wchodzących w skład podatkowej grupy kapitałowej.”;

4) w art. 12:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy prowadzące ewidencję ludności są obowiązane, w terminie 14 dni od dnia otrzymania aktu zgonu, do przekazania informacji o zgonie naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania zmarłego podatnika.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Sądy rejestrowe są obowiązane, w terminie 14 dni od dnia wykreślenia podmiotu z rejestru przedsiębiorców lub rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz publicznych zakładów opieki zdrowotnej, do przekazania informacji o wykreśleniu naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na ostatni adres siedziby podmiotu.”;

5) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane zawarte w dokumentacji, o której mowa w art. 13 ust. 1, są objęte tajemnicą skarbową.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do przestrzegania tajemnicy skarbowej w zakresie dokumentacji, o której mowa w art. 13 ust. 1, są obowiązane osoby wymienione w art. 294 § 1 pkt 1, 4 i 5 Ordynacji podatkowej oraz sędziowie i pracownicy organów pośredniczących w składaniu zgłoszeń identyfikacyjnych i aktualizacyjnych.”;

c) w ust. 2 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) organom prowadzącym urzędowe rejestry na ich wniosek zawierający dane niezbędne do identyfikacji podatników - w zakresie NIP - w związku z realizacją ich zadań ustawowych.”;

6) po art. 15a dodaje się art. 15b w brzmieniu:

„Art. 15b. W zakresie nieuregulowanym w art. 15 stosuje się przepisy art. 294 § 2-5 oraz działu VIII Ordynacji podatkowej.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 372 i Nr 113, poz. 984 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 880 i Nr 172, poz. 1802) wprowadza się następujące zmiany:

1) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Działalność gospodarcza w zakresie łowiectwa

Art. 17. 1. Działalność gospodarcza polegająca na świadczeniu usług turystycznych obejmujących:

1) polowania wykonywane przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

2) polowania za granicą

- jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga wpisu do rejestru polowań, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Organem prowadzącym rejestr jest wojewoda właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, zwany dalej „organem rejestrowym”.

Art. 18. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność, o której mowa w art. 17 ust. 1, jest obowiązany spełniać następujące warunki:

1) ustanowić obowiązkowe zabezpieczenie majątkowe roszczeń osób trzecich z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez przedsiębiorcę,

2) złożyć z wynikiem pozytywnym egzamin ze znajomości zasad wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody lub zatrudniać osobę spełniającą ten warunek,

3) składać organowi rejestrowemu oryginały dokumentów potwierdzających zawarcie kolejnych umów, albo dokonania kolejnej blokady środków finansowych, o których mowa w ust. 3.

2. Warunkiem wykonywania działalności, o której mowa w art. 17 ust. 1, jest również niekaralność przedsiębiorcy i osób kierujących jego działalnością za przestępstwo określone ustawą oraz przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu.

3. Ustanowienie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, polega na:

1) zawarciu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem działalności albo

2) zawarciu umowy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, albo

3) blokadzie środków finansowych na rachunku bankowym, na rzecz właściwego wojewody, w wysokości 4 % rocznego przychodu z tytułu wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1, uzyskanego w roku obrotowym poprzedzającym rok zawarcia umowy, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 20 000 euro obliczoną według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym blokada środków została dokonana.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, minimalną wysokość sumy gwarancji, o których mowa w ust. 3 pkt 2, uwzględniając zakres wykonywanej przez przedsiębiorców działalności.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanej działalności.

Art. 19. 1. Wpisu do rejestru dokonuje się na podstawie pisemnego wniosku przedsiębiorcy, który powinien zawierać:

1) firmę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada,

2) wskazanie siedziby przedsiębiorcy i jego adresu, a w przypadku osoby fizycznej - również jej adresu zamieszkania,

3) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej,

4) określenie zakresu działalności, która ma być objęta wpisem do rejestru.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru polowań są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług turystycznych obejmujących polowania wykonywane przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub polowania za granicą, określone w ustawie z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie.”.

3. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy,
- 2) wskazanie siedziby przedsiębiorcy, a w przypadku osoby fizycznej - również jej miejsca zamieszkania i adresu,
- 3) oznaczenia miejsca i daty złożenia oświadczenia,
- 4) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. Do wniosku przedsiębiorca dołącza oryginał umowy, o której mowa w art. 18 ust. 3 pkt 1 albo 2, bądź oryginał dokumentu potwierdzającego dokonanie blokady środków finansowych, o której mowa w art. 18 ust. 3 pkt 3.

Art. 20. 1. Wpisowi do rejestru podlegają dane, o których mowa w art. 19 ust. 1, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany zgłaszać organowi rejestrowemu wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 19 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

Art. 21. 1. Egzamin ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Złożenie z pozytywnym wynikiem egzaminu, o którym mowa w ust. 1, komisja egzaminacyjna stwierdza zaświadczeniem.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) liczbę członków komisji, o której mowa w ust. 1, oraz jej skład, tak aby w skład komisji wchodziło:
 - a) nie mniej niż 3 członków spośród ekspertów z dziedziny ochrony przyrody, gospodarki łowieckiej oraz zasad posiadania i posługiwania się myśliwską bronią palną,
 - b) przedstawiciel ministra właściwego do spraw środowiska - jako przewodniczący komisji,
 - c) przedstawiciel Polskiego Związku Łowieckiego,
 - d) przedstawiciel Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe,
- 2) dokumenty, jakie przedkłada osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w ust. 1, umożliwiające pełną identyfikację tej osoby,
- 3) sposób przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając objęcie tym egzaminem sprawdzenia znajomości przepisów dotyczących ochrony przyrody, gospodarki łowieckiej oraz posiadania i posługiwania się myśliwską bronią palną,
- 4) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2.

Art. 22. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie obrotu zwierzyną żywą oraz obrotu tuszami zwierzyny i ich częściami, z wyłączeniem sprzedaży dokonywanej przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany:

- 1) prowadzić ewidencję skupu w każdym punkcie skupu,
- 2) zapewniać badania zwierzyny i mięsa zgodnie z przepisami o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres ewidencji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, oraz jej wzór, kierując się rodzajem wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie obrotu zwierzyną żywą lub tuszami zwierzyny i ich częściami.

Art. 22a. 1. Organ rejestrowy wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem, gdy:

- 1) przedsiębiorca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 19 ust. 2, niezgodne ze stanem faktycznym,
- 2) przedsiębiorca nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności objętej wpisem w wyznaczonym przez organ terminie,
- 3) stwierdzi rażące naruszenie warunków wykonywania działalności objętej wpisem przez przedsiębiorcę.

2. Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności jest:

- 1) nieprzedłożenie organowi rejestrowemu oryginału umowy, o której mowa w art. 18 ust. 3 pkt 1 albo 2, bądź oryginału dokumentu potwierdzającego dokonanie blokady środków finansowych, o której mowa w art. 18 ust. 3 pkt 3,
- 2) wykonywanie działalności poza zakresem określonym we wniosku.

Art. 22b. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

2) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec lub obywatel polski, który przebywa z zamiarem stałego pobytu za granicą, niebędący członkiem Polskiego Związku Łowieckiego bądź niespełniający warunków określonych w art. 42a może wykonywać polowanie po wykupieniu polowania u przedsiębiorcy wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 17 ust. 1, albo na podstawie zgody ministra właściwego do spraw środowiska. Zgoda jest wydawana na wniosek Polskiego Związku Łowieckiego lub w przypadku polowań w obwodach zarządzanych na wniosek ich zarządców.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Działalność w zakresie sportu profesjonalnego prowadzą sportowe spółki akcyjne i polskie związki sportowe.

2. Działalność gospodarcza w zakresie organizacji profesjonalnego współzawodnictwa sportowego jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru organizatorów profesjonalnego współzawodnictwa sportowego, zwanego dalej „rejestrem”.

3. Polski związek sportowy wykonujący działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, jest obowiązany spełnić następujące warunki:

- 1) organizować profesjonalne współzawodnictwo sportowe wyłącznie w dziedzinie lub dyscyplinie sportu objętej działaniem danego polskiego związku sportowego,
- 2) posiadać środki finansowe, przewidziane w budżecie tego związku, przeznaczone na finansowanie profesjonalnego współzawodnictwa sportowego,
- 3) opracować co najmniej roczny program działalności w zakresie organizacji profesjonalnego współzawodnictwa sportowego,
- 4) opracować regulamin profesjonalnego współzawodnictwa sportowego w danej dziedzinie lub dyscyplinie sportu,
- 5) uchwalić warunki przyznawania licencji dla zawodników profesjonalnych.

4. Polski związek sportowy zamierzający organizować profesjonalne współzawodnictwo sportowe składa do Prezesa Polskiej Konfederacji Sportu pisemny wniosek o wpis do rejestru, który powinien zawierać następujące dane:

- 1) nazwę i adres siedziby polskiego związku sportowego,
- 2) określenie dziedziny lub dyscypliny sportu, w jakiej ma być organizowane profesjonalne współzawodnictwo sportowe,
- 3) proponowaną datę rozpoczęcia profesjonalnego współzawodnictwa sportowego,
- 4) datę sporządzenia wniosku i podpisy osób uprawnionych do składania oświadczeń woli w imieniu polskiego związku sportowego wraz z podaniem ich imion, nazwisk oraz pełnionej funkcji.

5. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 4, polski związek sportowy składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru organizatorów profesjonalnego współzawodnictwa sportowego są kompletne i zgodne z prawdą,
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie organizacji profesjonalnego współzawodnictwa sportowego, określone w ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej.”.

6. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) oznaczenie polskiego związku sportowego wraz z podaniem adresu siedziby,

- 2) datę i podpis osób uprawnionych do składania oświadczeń woli w imieniu polskiego związku sportowego, ze wskazaniem imion i nazwisk oraz pełnionej funkcji.”;
- 2)** po art. 29 dodaje się art. 29a-29c w brzmieniu:
- „Art. 29a. 1. Organem właściwym do prowadzenia rejestru jest Prezes Polskiej Konfederacji Sportu.
2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.
3. Wpisowi do rejestru podlegają dane, o których mowa w art. 29 ust. 4.
- Art. 29b. 1. Polski związek sportowy jest obowiązany zgłaszać zmiany danych, o których mowa w art. 29 ust. 4 - w terminie 14 dni od dnia ich powstania.
2. Polski związek sportowy jest obowiązany złożyć wniosek o wykreślenie wpisu w rejestrze w terminie 14 dni od dnia zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem w rejestrze.
- Art. 29c. 1. Prezes Polskiej Konfederacji Sportu wydaje z urzędu zaświadczenie o wpisie do rejestru.
2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać następujące dane:
- 1) nazwę i adres siedziby polskiego związku sportowego prowadzącego działalność w zakresie organizowania profesjonalnego współzawodnictwa sportowego,
- 2) określenie dziedziny lub dyscypliny sportu, w jakiej jest organizowane profesjonalne współzawodnictwo sportowe.”;
- 3)** w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Polski związek sportowy, który został wpisany do rejestru, może utworzyć ligę zawodową.”;
- 4)** po art. 36a dodaje się art. 36b w brzmieniu:
- „Art. 36b. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszego rozdziału stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarzy i położnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 57, poz. 602, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1)** w art. 10d pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) przedsiębiorcy lub jednostki organizacyjne samorządu pielęgniarzy i położnych, po uzyskaniu wpisu do właściwego dla miejsca prowadzenia kształcenia rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe.”;
- 2)** w art. 10f ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Organizatorzy kształcenia przed rozpoczęciem kształcenia są obowiązani uzyskać zatwierdzenie programu kształcenia dla danego rodzaju i trybu kształcenia.”;
- 3)** art. 10g-10i otrzymują brzmienie:
- „Art. 10g. 1. Działalność gospodarcza w zakresie kształcenia podyplomowego jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe, zwanego dalej „rejestrem”.
2. Warunkami wykonywania działalności w zakresie kształcenia podyplomowego są:
- 1) posiadanie programu kształcenia zgodnego z ramowym programem, a w przypadku kursów dokształcających - zgodnego z aktualnym stanem wiedzy w zakresie, którego dotyczy kurs,
- 2) zapewnienie kadry dydaktycznej o kwalifikacjach odpowiednich dla danego rodzaju kształcenia,
- 3) zapewnienie odpowiedniej do realizacji programu kształcenia bazy dydaktycznej, w tym dla szkolenia praktycznego,
- 4) posiadanie wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia, uwzględniającego narzędzia oceny jakości kształcenia oraz metody tej oceny.
- Art. 10h. 1. Organizator kształcenia zamierzający wykonywać działalność w zakresie kształcenia podyplomowego składa wniosek o wpis do rejestru, zawierający następujące dane:
- 1) oznaczenie organizatora kształcenia, adres jego zamieszkania lub siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada,
- 2) formę organizacyjno-prawną organizatora kształcenia,

- 3) numer wpisu do rejestru przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej - w przypadku przedsiębiorcy,
- 4) określenie rodzaju, dziedziny i trybu kształcenia,
- 5) datę i numer decyzji zatwierdzającej program kształcenia,
- 6) miejsce prowadzenia kształcenia,
- 7) planowane terminy rozpoczęcia i zakończenia specjalizacji oraz kursów kwalifikacyjnych i kursów specjalistycznych.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, organizator kształcenia składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie kształcenia podyplomowego, określone w ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.”.

3. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) oznaczenie organizatora kształcenia, jego siedzibę i adres,
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia,
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania organizatora kształcenia, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. Wpis do rejestru podlega opłacie.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4, z uwzględnieniem kosztów związanych z postępowaniem w sprawie wpisu do rejestru oraz rodzaju kształcenia podyplomowego, którego dotyczy wpis.

6. Opłata, o której mowa w ust. 4, stanowi przychód okręgowej izby pielęgniarek i położnych lub Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, która dokonała wpisu do rejestru.

Art. 10i. 1. Organem prowadzącym rejestr jest okręgowa rada pielęgniarek i położnych właściwa dla miejsca prowadzenia kształcenia, a w przypadku jednostek organizacyjnych samorządu pielęgniarek i położnych oraz utworzonych przez nie spółek handlowych, w których posiadają one udziały lub akcje, lub innych utworzonych przez nie podmiotów, Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych.

2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Do rejestru wpisuje się dane, o których mowa w art. 10h ust. 1, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

4. Podmiot wpisany do rejestru jest obowiązany zgłaszać organowi prowadzącemu rejestr zmiany danych, o których mowa w art. 10h ust. 1, w terminie 14 dni od dnia powstania tych zmian.

5. Dane, o których mowa w ust. 3, organ prowadzący rejestr przekazuje do Centrum w terminie 14 dni od dnia dokonania wpisu do rejestru.”;

4) uchyla się art. 10j i 10k;

5) art. 10l otrzymuje brzmienie:

„Art. 10l. 1. Do uchwał okręgowej rady pielęgniarek i położnych lub Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w sprawie wpisu, odmowy wpisu i wykreślenia wpisu z rejestru stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące decyzji administracyjnych.

2. Od uchwał, o których mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw zdrowia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem okręgowej rady pielęgniarek i położnych lub Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, w terminie 30 dni od dnia doręczenia uchwały.”;

6) uchyla się art. 10m i 10n;

7) art. 10o i 10p otrzymują brzmienie:

„Art. 10o. 1. Organizator kształcenia informuje Centrum o planowanych terminach rozpoczęcia i zakończenia specjalizacji oraz kursów kwalifikacyjnych i kursów specjalistycznych, dwa razy w ciągu roku - do dnia 30 czerwca i do dnia 31 grudnia, na kolejnych sześć miesięcy.

2. Organizator kształcenia, który uzyskał wpis do rejestru, informuje organ, o którym mowa w art. 10i ust. 1, o planowanych terminach rozpoczęcia i zakończenia specjalizacji oraz

kursów kwalifikacyjnych i kursów specjalistycznych dwa razy w ciągu roku - do dnia 30 czerwca i do dnia 31 grudnia, na kolejnych sześć miesięcy.

Art. 10p. 1. Centrum prowadzi ewidencję organizatorów kształcenia, którzy uzyskali zatwierdzenie programu kształcenia.

2. Do ewidencji wpisuje się dane, o których mowa w art. 10h ust. 1.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, jest jawna.”;

8) po art. 10x dodaje się art. 10y w brzmieniu:

„Art. 10y. W sprawach nieuregulowanych w przepisach niniejszego rozdziału stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

9) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. Prowadzenie:

1) indywidualnej praktyki pielęgniarek, położnych,

2) indywidualnej specjalistycznej praktyki pielęgniarek, położnych albo

3) grupowej praktyki pielęgniarek, położnych

- jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

10) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Pielęgniarka, położna może wykonywać indywidualną praktykę pielęgniarstwa, położnej lub indywidualną specjalistyczną praktykę pielęgniarstwa, położnej, zwanych dalej odpowiednio „indywidualną praktyką” albo „indywidualną specjalistyczną praktyką”, po uzyskaniu wpisu odpowiednio do rejestru indywidualnych praktyk albo rejestru indywidualnych specjalistycznych praktyk prowadzonych przez okręgową radę pielęgniarek i położnych właściwą ze względu na miejsce wykonywania praktyki.

2. Pielęgniarka, położna wykonująca indywidualną praktykę jest obowiązana spełniać następujące warunki:

1) posiadać prawo wykonywania zawodu,

2) posiadać pomieszczenie wyposażone w aparaturę i sprzęt medyczny, w którym będzie wykonywana praktyka, a także posiadać opinię organu sanitarnego o spełnieniu warunków umożliwiających udzielenie określonych świadczeń zdrowotnych, z zastrzeżeniem ust. 4 pkt 2 i art. 27.

3. Pielęgniarka, położna wykonująca indywidualną specjalistyczną praktykę jest obowiązana spełniać następujące warunki:

1) posiadać prawo wykonywania zawodu,

2) posiadać pomieszczenie wyposażone w aparaturę i sprzęt medyczny, w którym będzie wykonywana praktyka, a także posiadać opinię organu sanitarnego o spełnieniu warunków umożliwiających udzielenie określonych świadczeń zdrowotnych, z zastrzeżeniem ust. 4 pkt 2 i art. 27,

3) posiadać specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

4. Pielęgniarka, położna wykonująca indywidualną praktykę lub indywidualną specjalistyczną praktykę wyłącznie w miejscu wezwania jest obowiązana:

1) spełniać warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lub w ust. 3 pkt 1 i 3,

2) posiadać sprzęt medyczny umożliwiający udzielanie określonych świadczeń zdrowotnych w miejscu wezwania,

3) posiadać adres praktyki oraz adres przechowywania dokumentów medycznych.

5. Wpisu do rejestrów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się po złożeniu przez pielęgniarkę, położną wniosku, który powinien zawierać następujące dane:

1) imię i nazwisko pielęgniarstwa, położnej oraz jej adres,

2) numer w ewidencji działalności gospodarczej,

3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile pielęgniarka, położna taki numer posiada.

6. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 5, pielęgniarka, położna składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru praktyk indywidualnych lub rejestru indywidualnych specjalistycznych praktyk są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znam i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie:

a) indywidualnej praktyki pielęgniarek, położnych,

- b) indywidualnej praktyki pielęgniarek, położnych wyłącznie w miejscu wezwania,
- c) indywidualnej specjalistycznej praktyki pielęgniarek, położnych,
- d) indywidualnej specjalistycznej praktyki pielęgniarek, położnych wyłącznie w miejscu wezwania

- określone w ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.”.

7. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) imię i nazwisko pielęgniarki, położnej oraz jej adres,
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia.

8. Za równoznaczne z indywidualną praktyką lub indywidualną specjalistyczną praktyką w rozumieniu ustawy uważa się wykonywanie zawodu pielęgniarki, położnej poza zakładem opieki zdrowotnej na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.”;

11) art. 25a otrzymuje brzmienie:

„Art. 25a. 1. W celu udzielania świadczeń zdrowotnych pielęgniarki, położne mogą prowadzić grupową praktykę w formie spółki cywilnej lub partnerskiej.

2. Wykonywanie grupowej praktyki pielęgniarek, położnych jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga uzyskania wpisu do rejestru grupowych praktyk pielęgniarek, położnych prowadzonego przez właściwą ze względu na miejsce wykonywania praktyki okręgową radę pielęgniarek i położnych.

3. W ramach grupowej praktyki pielęgniarek, położnych mogą być udzielane świadczenia zdrowotne wyłącznie przez pielęgniarki, położne będące wspólnikami spółki, o której mowa w ust. 1, spełniające warunki określone w art. 25 ust. 2 pkt 1 lub ust. 3 pkt 1 i 3.

4. Wpisu do rejestru grupowych praktyk pielęgniarek, położnych dokonuje się po złożeniu przez spółkę wniosku wraz z oświadczeniem następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru grupowych praktyk pielęgniarek, położnych są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie grupowej praktyki pielęgniarek, położnych, określone w ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.”.

5. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres, a w przypadku spółki cywilnej imiona i nazwiska wspólników oraz ich adresy zamieszkania,
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia,
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy albo wspólników spółki cywilnej, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

6. Wniosek o wpis do rejestru grupowych praktyk pielęgniarek, położnych powinien zawierać następujące dane:

- 1) informację o istnieniu umowy spółki, o której mowa w ust. 1, oraz o dacie zawarcia takiej umowy,
- 2) listę pielęgniarek, położnych grupowej praktyki pielęgniarek, położnych,
- 3) informację o spełnieniu przez pielęgniarki, położne warunków określonych w art. 25 ust. 2 pkt 1 lub ust. 3 pkt 1 i 3,
- 4) informację o spełnieniu przez pielęgniarki, położne warunków, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 2 lub ust. 3 pkt 2.

7. Wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:

- 1) dane, o których mowa w ust. 6 pkt 1 i 2,
- 2) informacje o spełnieniu warunków, o których mowa w art. 25 ust. 4 pkt 1 i 2.

8. Grupowa praktyka pielęgniarek, położnych może być wykonywana na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej z podmiotem innym niż zakład opieki zdrowotnej, z zachowaniem ust. 3-6.

9. Wykonywanie grupowej praktyki pielęgniarek, położnych, o której mowa w ust. 1, nie jest prowadzeniem zakładu opieki zdrowotnej.”;

12) art. 25b otrzymuje brzmienie:

„Art. 25b. Pielęgniarki, położne prowadzące indywidualną praktykę, indywidualną specjalistyczną praktykę oraz grupową praktykę pielęgniarek, położnych są obowiązane

zgłosić zmianę danych objętych wpisem do rejestrów w terminie 14 dni od dnia powstania tych zmian.”;

13) uchyla się art. 25c;

14) art. 25d otrzymuje brzmienie:

„Art. 25d. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia potwierdzającego wpis do rejestrów, mając na względzie zakres danych umieszczanych w rejestrach.”;

15) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. W przypadku gdy indywidualna praktyka, indywidualna specjalistyczna praktyka i grupowa praktyka pielęgniarek, położnych jest wykonywana na zasadach określonych w art. 25 ust. 8 oraz w art. 25a ust. 8, obowiązek spełnienia warunków, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 2 oraz w art. 25 ust. 3 pkt 2, spoczywa na podmiocie, który zawarł odpowiednią umowę, z wyłączeniem sytuacji, w której pomieszczenie, sprzęt i aparatura medyczna nie stanowią własności tego podmiotu.”;

16) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Wpis do rejestrów, o których mowa w art. 25 ust. 1 i art. 25a ust. 2, podlega opłacie.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi przychód właściwej okręgowej rady pielęgniarek i położnych.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za dokonanie wpisu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 i art. 25a ust. 2, z uwzględnieniem kosztów związanych z postępowaniem w sprawie dokonania wpisu oraz rodzaju praktyki objętej wpisem.”;

17) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych wykreśla wpis w rejestrze indywidualnych praktyk lub indywidualnych specjalistycznych praktyk w razie:

- 1) pozbawienia lub zrzeczenia się przez pielęgniarkę, położną prawa wykonywania zawodu,
- 2) zawieszenia prawa wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej,
- 3) wydania decyzji o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem,
- 4) rezygnacji z prowadzenia indywidualnej praktyki lub indywidualnej specjalistycznej praktyki,
- 5) złożenia wniosku przez osobę wpisaną.

2. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych dokonuje wykreślenia z rejestru, o którym mowa w art. 25a ust. 2, w razie niespełnienia wymagań określonych w art. 25 ust. 2 lub 3, art. 25a ust. 3 oraz art. 26 ust. 1.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. Nr 132, poz. 622, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy ubiegającego się o zezwolenie, oraz jego numer identyfikacji podatkowej (NIP),”;

2) po art. 8 dodaje się art. 8a i 8b w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania zezwolenia wójt, burmistrz lub prezydent miasta może:

- 1) wezwać przedsiębiorcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, jednak nie krótszym niż 14 dni, brakującej dokumentacji poświadczającej, że przedsiębiorca spełnia warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania działalności objętej zezwoleniem,
- 2) dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie zezwolenia w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności objętej zezwoleniem.

2. Przedsiębiorca jest zobowiązany niezwłocznie zgłaszać wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta wszelkie zmiany danych określonych w zezwoleniu.

3. Odmowa wydania zezwolenia, jego zmiana i cofnięcie zezwolenia następuje w drodze decyzji wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

Art. 8b. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest uprawniony do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy w zakresie zgodności wykonywanej działalności z udzielonym zezwoleniem.

2. Czynności kontrolne przeprowadza się na podstawie upoważnienia wydanego przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta.

3. Osoby upoważnione do dokonania kontroli są uprawnione w szczególności do:

- 1) wstępu na teren przedsiębiorcy w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana działalność objęta zezwoleniem,
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

4. Czynności kontrolnych dokonuje się wyłącznie w obecności osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy lub osoby upoważnionej do reprezentowania tego przedsiębiorcy podczas kontroli.

5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 204, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Kształcenie podyplomowe lekarzy i lekarzy dentystów mogą prowadzić:

- 1) jednostki organizacyjne uprawnione do tego na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) przedsiębiorcy po uzyskaniu wpisu w rejestrze podmiotów prowadzących szkolenia podyplomowe lekarzy i lekarzy dentystów prowadzonym przez właściwą okręgową radę lekarską.”;

2) po art. 19 dodaje się art. 19a-19e w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Działalność gospodarcza w zakresie kształcenia podyplomowego lekarzy i lekarzy dentystów, zwanego dalej „kształceniem podyplomowym”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe lekarzy i lekarzy dentystów, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Warunkami wykonywania działalności w zakresie kształcenia podyplomowego są:

- 1) posiadanie programu kształcenia zgodnego z ramowym programem, a w przypadku kursów dokształcających - zgodnego z aktualnym stanem wiedzy w zakresie, którego dotyczy kurs,
- 2) zapewnienie kadry dydaktycznej o kwalifikacjach odpowiednich dla danego rodzaju kształcenia,
- 3) zapewnienie odpowiedniej do realizacji programu kształcenia bazy dydaktycznej, w tym dla szkolenia praktycznego,
- 4) posiadanie wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia, uwzględniającego narzędzia oceny jakości kształcenia oraz metody tej oceny.

Art. 19b. 1. Przedsiębiorca zamierzający wykonywać działalność w zakresie kształcenia podyplomowego składa wnioski o wpis do rejestru, zawierający dane, o których mowa w art. 19c ust. 3 pkt 1-6.

2. Wraz z oświadczeniem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:
„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe lekarzy i lekarzy dentystów są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie kształcenia podyplomowego lekarzy i lekarzy dentystów - określone w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty.”.

3. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia,
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.
4. Wpis do rejestru podlega opłacie.
5. Opłata, o której mowa w ust. 4, stanowi przychód okręgowej izby lekarskiej, która dokonała wpisu do rejestru.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4, z uwzględnieniem kosztów związanych z postępowaniem w sprawie wpisu do rejestru oraz rodzaju kształcenia podyplomowego, którego dotyczy wpis.

Art. 19c. 1. Organem właściwym do prowadzenia rejestru jest okręgowa rada lekarska właściwa dla miejsca prowadzenia kształcenia.

2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Do rejestru wpisuje się następujące dane:

- 1) oznaczenie organizatora kształcenia i adres jego siedziby,
- 2) formę organizacyjno-prawną organizatora kształcenia,
- 3) numer wpisu do rejestru przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej,
- 4) określenie rodzaju i trybu kształcenia,
- 5) miejsce prowadzenia kształcenia,
- 6) planowane terminy rozpoczęcia i zakończenia specjalizacji oraz kursów kwalifikacyjnych i kursów specjalistycznych,
- 7) datę wpisu do rejestru.

4. Przedsiębiorca wpisany do rejestru jest obowiązany zgłaszać organowi prowadzącemu rejestr wszelkie zmiany danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1-6, w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

Art. 19d. Do uchwał okręgowej rady lekarskiej w sprawie wpisu, odmowy wpisu i wykreślenia wpisu z rejestru stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące decyzji administracyjnych.

Art. 19e. W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie kształcenia podyplomowego, nieuregulowanych w przepisach niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

3) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. Prowadzenie:

- 1) indywidualnej praktyki lekarskiej,
- 2) indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej,
- 3) grupowej praktyki lekarskiej

- jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

4) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. 1. Lekarz może wykonywać indywidualną praktykę lekarską lub indywidualną specjalistyczną praktykę lekarską, zwane dalej odpowiednio „indywidualną praktyką” albo „indywidualną specjalistyczną praktyką”, po uzyskaniu wpisu odpowiednio do rejestru indywidualnych praktyk albo rejestru indywidualnych specjalistycznych praktyk prowadzonych przez okręgową radę lekarską właściwą ze względu na miejsce wykonywania praktyki.

2. Lekarz wykonujący indywidualną praktykę jest obowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) posiadać prawo wykonywania zawodu,
- 2) nie może być zawieszony w prawie wykonywania zawodu albo ograniczony w wykonywaniu określonych czynności medycznych,
- 3) posiadać pomieszczenie wyposażone w aparaturę i sprzęt medyczny, w którym będzie wykonywana praktyka, a także posiadać opinię organu sanitarnego o spełnieniu warunków umożliwiających udzielenie określonych świadczeń zdrowotnych.

3. Lekarz wykonujący indywidualną specjalistyczną praktykę jest obowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) posiadać prawo wykonywania zawodu,

- 2) nie może być zawieszony w prawie wykonywania zawodu albo ograniczony w wykonywaniu określonych czynności medycznych,
 - 3) posiadać pomieszczenie wyposażone w aparaturę i sprzęt medyczny, w którym będzie wykonywana praktyka, a także posiadać opinię organu sanitarnego o spełnieniu warunków umożliwiających udzielenie określonych świadczeń zdrowotnych,
 - 4) posiadać specjalizację w dziedzinie medycyny odpowiadającej wykonywanej praktyce.
4. Lekarz, z wyjątkiem lekarza dentystry, wykonujący indywidualną praktykę lub indywidualną specjalistyczną praktykę wyłącznie w miejscu wezwania jest obowiązany:
- 1) spełniać warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 lub w ust. 3 pkt 1, 2 i 4,
 - 2) posiadać sprzęt medyczny umożliwiający udzielanie określonych świadczeń zdrowotnych w miejscu wezwania,
 - 3) posiadać adres indywidualnej praktyki lub indywidualnej specjalistycznej praktyki oraz adres miejsca przyjmowania wezwań i miejsca przechowywania dokumentów medycznych.
5. Wpisu do rejestrów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się po złożeniu przez lekarza wniosku, który powinien zawierać następujące dane:
- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego adres zamieszkania,
 - 2) numer w ewidencji działalności gospodarczej,
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada.
6. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 5, lekarz składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru indywidualnych praktyk lub rejestru indywidualnych specjalistycznych praktyk są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie:
 - a) indywidualnej praktyki lekarskiej,
 - b) indywidualnej praktyki lekarskiej wyłącznie w miejscu wezwania,
 - c) indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej,
 - d) indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej wyłącznie w miejscu wezwania
 - określone w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry.”.
7. Oświadczenie powinno również zawierać:
- 1) imię i nazwisko lekarza oraz jego adres,
 - 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia.
8. Za równoznaczne z indywidualną praktyką lub indywidualną specjalistyczną praktyką w rozumieniu ustawy uważa się wykonywanie zawodu lekarza poza zakładem opieki zdrowotnej na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej, z zastrzeżeniem ust. 12 i art. 53 ust. 1.
9. Do lekarzy będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej czasowo wykonujących zawód lekarza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się odpowiednio art. 54 ust. 1-3, a także przepisy wydane na podstawie art. 50b ust. 3.
10. Do wykonywania zawodu lekarza, polegającego na udzieleniu konsultacji lub uczestniczeniu w konsylium lekarskim, w sytuacji określonej w art. 37, nie stosuje się przepisów art. 50 i art. 50a.
11. Do lekarzy orzeczników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i lekarzy rzeczoznawców Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego nie stosuje się przepisów ust. 1 i art. 54.
12. Wykonywanie funkcji lekarza koordynatora medycznego w rozumieniu ustawy z dnia 25 lipca 2001 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 113, poz. 1207, z późn. zm.), na podstawie umowy o pracę lub na podstawie umowy cywilnoprawnej nie jest równoznaczne z indywidualną praktyką lekarską lub indywidualną specjalistyczną praktyką lekarską.”;
- 5) art. 50a otrzymuje brzmienie:**
- „Art. 50a. 1. Lekarze w celu udzielania świadczeń zdrowotnych mogą prowadzić grupową praktykę lekarską w formie spółki cywilnej lub partnerskiej.
2. Wykonywanie grupowej praktyki lekarskiej jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga

uzyskania wpisu do rejestru grupowych praktyk lekarskich prowadzonego przez właściwą ze względu na miejsce wykonywania praktyki okręgową radę lekarską.

3. W ramach grupowej praktyki lekarskiej mogą być udzielane świadczenia zdrowotne wyłącznie przez lekarzy będących współnikami spółki, o której mowa w ust. 1, spełniających warunki określone w art. 50 ust. 2 pkt 1 i 2 lub ust. 3 pkt 1, 2 i 4.

4. Wpisu do rejestru grupowych praktyk lekarskich dokonuje się po złożeniu przez spółkę wniosku wraz z oświadczeniem następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru grupowych praktyk lekarskich są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie grupowej praktyki lekarskiej, określone w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty.”.

5. Oświadczenie powinno również zawierać:

1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres, a w przypadku spółki cywilnej imiona i nazwiska współników oraz ich adresy zamieszkania,

2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia,

3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy albo współników spółki cywilnej, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

6. Wniosek o wpis do rejestru grupowych praktyk lekarskich powinien zawierać następujące dane:

1) informację o umowie spółki, o której mowa w ust. 1,

2) listę lekarzy grupowej praktyki lekarskiej,

3) informację o spełnieniu przez lekarzy grupowej praktyki lekarskiej warunków określonych w art. 50 ust. 2 pkt 1 i 2 lub ust. 3 pkt 1, 2 i 4,

4) informację dotyczącą adresu grupowej praktyki lekarskiej,

5) informację o posiadaniu sprzętu medycznego umożliwiającego udzielanie określonych świadczeń zdrowotnych w miejscu wezwania, o którym mowa w art. 50 ust. 4 pkt 2.

7. Grupowa praktyka lekarska nie może być wykonywana w publicznym zakładzie opieki zdrowotnej na podstawie umowy cywilnoprawnej o udzielanie świadczeń zdrowotnych.”;

6) w art. 50b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Okręgowa rada lekarska, po sprawdzeniu spełnienia warunków wykonywania działalności w zakresie indywidualnej praktyki lekarskiej, indywidualnej praktyki lekarskiej wykonywanej wyłącznie w miejscu wezwania, indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej, indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej wykonywanej wyłącznie w miejscu wezwania oraz grupowej praktyki lekarskiej, dokonuje wpisu do rejestru indywidualnych praktyk lekarskich, indywidualnych specjalistycznych praktyk lekarskich lub grupowych praktyk lekarskich oraz wydaje lekarzowi lub grupowej praktyce lekarskiej zaświadczenie o wpisie do rejestru.”;

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wymagania, jakim powinien odpowiadać sprzęt medyczny, o którym mowa w art. 50 ust. 4 pkt 2.”;

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach wpisu do rejestrów indywidualnych praktyk lekarskich, indywidualnych specjalistycznych praktyk lekarskich i grupowych praktyk lekarskich oraz wzory wniosków o wpis do rejestrów, a także wzór zaświadczenia o wpisie do rejestru, mając na względzie dane, jakie powinny zawierać wnioski o wpis do rejestrów.

5. Lekarze prowadzący indywidualną praktykę lekarską lub indywidualną specjalistyczną praktykę lekarską oraz grupowa praktyka lekarska są obowiązani powiadomić okręgową radę lekarską, która prowadzi rejestr, o zmianie danych objętych wpisem do rejestrów.”;

7) uchyla się art. 50c;

8) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia ustali, w drodze rozporządzenia, opłatę za wpis do rejestrów, o których mowa w art. 50 i art. 50a, uwzględniając w szczególności rodzaj praktyki lekarskiej objętej wpisem do rejestru oraz liczbę miejsc jej wykonywania.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi przychód okręgowej rady lekarskiej.”;

9) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. 1. Okręgowa rada lekarska skreśla wpis w rejestrach, o których mowa w art. 50 ust. 1, w razie:

- 1) pozbawienia lekarza prawa wykonywania zawodu,*
- 2) zawieszenia lekarza w prawie wykonywania zawodu,*
- 3) zrzeczenia się przez lekarza prawa wykonywania zawodu,*
- 4) niespełnienia warunków wykonywania działalności, o których mowa w art. 50,*
- 5) złożenia przez lekarza oświadczenia o zaprzestaniu wykonywania działalności objętej wpisem,*
- 6) złożenia wniosku przez osobę wpisaną.*

2. Okręgowa rada lekarska skreśla wpis w rejestrze, o którym mowa w art. 50a ust. 2, jeżeli spółka nie spełnia warunków wykonywania działalności, o których mowa w art. 50a.”;

10) art. 52a otrzymuje brzmienie:

„Art. 52a. Wpis do rejestru, odmowa wpisu, zmiana wpisu do rejestru dotycząca zakresu i rodzaju udzielanych świadczeń zdrowotnych oraz skreślenie z rejestru następują w formie uchwały okręgowej rady lekarskiej.”;

11) w art. 53 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do indywidualnej praktyki lekarskiej i indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej, wykonywanych na zasadach, o których mowa w art. 50 ust. 4 i 8.”;

12) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Okręgowa rada lekarska przekazuje wojewodzie corocznie wyciąg z rejestrów, o których mowa w art. 50 i art. 50a, a także udziela w razie potrzeby informacji o danych wpisanych do tych rejestrów właściwemu wojewodzie lub organowi samorządu terytorialnego.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) któremu w ciągu ostatnich 3 lat cofnięto koncesję na działalność określoną ustawą z przyczyn wymienionych w art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, lub którego w ciągu ostatnich 3 lat wykreślono z rejestru działalności regulowanej z przyczyn, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;”;

2) w art. 35:

a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).”.

b) uchyla się ust. 2;

3) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Koncesji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że przedsiębiorca wnioskuje o udzielenie koncesji na czas krótszy.”;

4) w art. 37:

a) w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).”.

b) uchyla się ust. 3;

5) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. 1. Prezes URE może zmienić warunki wydanej koncesji na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego.

2. Prezes URE cofa koncesję w przypadkach:

- 1) określonych w art. 58 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2) cofnięcia przez właściwego naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego - w odniesieniu do działalności objętej tym zezwoleniem.
3. Prezes URE cofa koncesję albo zmienia jej zakres w przypadkach określonych w art. 58 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.
4. Prezes URE może cofnąć koncesję albo zmienić jej zakres:
 - 1) w przypadkach określonych w art. 58 ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;
 - 2) w przypadku podziału przedsiębiorstwa energetycznego lub jego łączenia z innymi podmiotami.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, Prezes URE powiadamia o cofnięciu koncesji właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego.”;
- 6) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszego rozdziału stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. 1. Badanie techniczne jest przeprowadzane na koszt właściciela pojazdu, przez:

- 1) podstawową stację kontroli pojazdów - w zakresie:
 - a) sprawdzenia oraz oceny prawidłowości działania poszczególnych zespołów i układów pojazdu, w szczególności pod względem bezpieczeństwa jazdy i ochrony środowiska,
 - b) badań technicznych, o których mowa w lit. a, oraz niektórych badań technicznych, o których mowa w pkt 2, jeżeli stacja posiadała zezwolenie starosty na wykonywanie tych badań wydane przed dniem wejścia w życie ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2) okręgową stację kontroli pojazdów - w zakresie badań technicznych określonych w pkt 1 lit. a oraz w zakresie badań co do zgodności z warunkami technicznymi autobusu, którego dopuszczalna prędkość na autostradzie i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h, pojazdu przeznaczonego do przewozu towarów niebezpiecznych, pojazdu przystosowanego do zasilania gazem, pojazdu zarejestrowanego po raz pierwszy za granicą (przed rejestracją w kraju), pojazdu zabytkowego, pojazdu marki „SAM”, pojazdu, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym, pojazdu skierowanego na badania techniczne przez organ kontroli ruchu drogowego lub starostę oraz pojazdu sprowadzanego z zagranicy i noszącego ślady uszkodzeń lub którego stan techniczny wskazuje na naruszenie elementów nośnych konstrukcji pojazdu, mogących stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego.
2. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów.
3. Stację kontroli pojazdów może prowadzić przedsiębiorca, który:
 - 1) posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) nie jest przedsiębiorcą, w stosunku do którego otwarto likwidację lub ogłoszono upadłość;
 - 3) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko dokumentom - dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej;
 - 4) posiada wyposażenie kontrolno-pomiarowe oraz warunki lokalowe gwarantujące wykonywanie odpowiedniego zakresu badań technicznych pojazdów zgodnie ze szczegółowymi warunkami przeprowadzania tych badań;

- 5) posiada poświadczenie zgodności wyposażenia i warunków lokalowych z wymaganiami odpowiednio do zakresu przeprowadzanych badań wpisanego do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów;
- 6) zatrudnia uprawnionych diagnostów.

4. Poświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 5, wydaje za opłatą, w drodze decyzji, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego, po dokonaniu sprawdzenia stacji kontroli pojazdów. Poświadczenie zachowuje ważność do czasu zmiany stanu faktycznego, dla którego zostało wydane, nie dłużej niż przez 5 lat od daty jego wydania.”;

2) po art. 83 dodaje się art. 83a i 83b w brzmieniu:

„Art. 83a. 1. Organem właściwym do prowadzenia rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów jest starosta właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności objętej wpisem.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą, o której mowa w art. 83 ust. 2, w jednostkach organizacyjnych położonych na obszarze różnych powiatów, jest on obowiązany uzyskać wpis w odrębnych właściwych rejestrach na każdą z tych jednostek.

3. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 3) adres zamieszkania albo siedziby przedsiębiorcy;
- 4) adres stacji kontroli pojazdów przedsiębiorcy;
- 5) zakres badań;
- 6) imiona i nazwiska zatrudnionych diagnostów wraz numerami ich uprawnień.

4. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów, określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.”.

5. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego miejsce zamieszkania albo siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

6. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów umieszcza się dane przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 3, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

7. Starosta może wyrazić zgodę na umieszczanie nadanych cech identyfikacyjnych pojazdu przez stację kontroli pojazdów.

Art. 83b. 1. Nadzór nad stacjami kontroli pojazdów sprawuje starosta.

2. W ramach wykonywanego nadzoru starosta:

- 1) co najmniej raz w roku przeprowadza kontrolę stacji kontroli pojazdów w zakresie:
 - a) zgodności stacji z wymaganiami, o których mowa w art. 83 ust. 3,
 - b) prawidłowości wykonywania badań technicznych pojazdów,
 - c) prawidłowości prowadzenia wymaganej dokumentacji;
- 2) wydaje zalecenia pokontrolne i wyznacza termin usunięcia naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów;
- 3) wydaje decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę stacji kontroli pojazdów, skreślając przedsiębiorcę z rejestru działalności regulowanej, jeżeli przedsiębiorca:
 - a) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 83a ust. 4, niezgodne ze stanem faktycznym,
 - b) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów w wyznaczonym przez starostę terminie,

c) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów.

3. Starosta może powierzyć, w drodze porozumienia, czynności kontrolne Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego.

4. W przypadku wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów, ponowny wpis do rejestru działalności regulowanej w tym zakresie może nastąpić jedynie na zasadach i w terminie określonym w art. 72 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

3) w art. 84:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Starosta wydaje uprawnienie do wykonywania badań technicznych, jeżeli osoba ubiegająca się o jego wydanie posiada wymagane wykształcenie techniczne i praktykę, odbyła wymagane szkolenie oraz zdała z wynikiem pozytywnym egzamin kwalifikacyjny.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Egzamin, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza za opłatą komisja powołana przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego.”;

4) w art. 84a w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczegółowe wymagania w stosunku do stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne w określonym zakresie;”;

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wzór wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do tego rejestru;”;

c) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) szczegółowe wymagania w stosunku do diagnostów, program szkolenia diagnostów, zasady przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 84 ust. 2, i wysokość opłaty za egzamin oraz wzory dokumentów związanych z uzyskaniem uprawnień do wykonywania badań technicznych;

3) wysokość opłat za:

a) wydanie poświadczenia, o którym mowa w art. 83 ust. 3 pkt 5,

b) przeprowadzenie badań technicznych.”;

5) w art. 86:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Straży Granicznej, których dotyczą warunki i tryb rejestracji określone w art. 73 ust. 3, a także do pojazdów Państwowej Straży Pożarnej, mają zastosowanie przepisy art. 83 ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 2.”;

b) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) warunki przeprowadzania badań technicznych niektórych pojazdów w stacjach kontroli pojazdów;”;

6) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102. 1. Szkolenie osoby ubiegającej się o wydanie uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym albo tramwajem jest prowadzone:

1) w formie kursu - w ośrodku szkolenia kierowców;

2) w formie zajęć szkolnych dla uczniów - przez szkołę, w której programie nauczania jest przewidziane uzyskanie umiejętności kierowania pojazdem silnikowym.

2. Ośrodek szkolenia kierowców może być prowadzony przez:

1) przedsiębiorcę;

2) jednostkę wojskową - w zakresie szkolenia żołnierzy na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;

3) jednostkę resortu spraw wewnętrznych - w zakresie szkolenia osób na potrzeby resortu.”;

7) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Art. 103. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004

r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców.

2. Ośrodek szkolenia kierowców może prowadzić przedsiębiorca:

- 1) który posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;*
- 2) w stosunku do którego nie została otwarta likwidacja lub nie ogłoszono upadłości;*
- 3) który nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko dokumentom - dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej;*
- 4) który posiada warunki lokalowe, wyposażenie dydaktyczne, plac do wykonywania manewrów oraz co najmniej jeden pojazd przystosowany do nauki jazdy;*
- 5) który gwarantuje przeprowadzenie szkolenia zgodnie z jego szczegółowymi warunkami;*
- 6) który zatrudnia co najmniej jednego instruktora lub sam jest instruktorem.*

3. Organem właściwym do prowadzenia rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców jest starosta właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności objętej wpisem.

4. W przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, w jednostkach organizacyjnych położonych na obszarze różnych powiatów, jest obowiązany uzyskać wpis w odrębnych właściwych rejestrach na każdą z tych jednostek.

5. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy;*
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;*
- 3) adres zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy;*
- 4) adres ośrodka szkolenia kierowców;*
- 5) zakres prowadzonego szkolenia;*
- 6) imiona i nazwiska instruktorów wraz z numerami ich uprawnień.*

6. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców są kompletne i zgodne z prawdą;*
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.”.*

7. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;*
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;*
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.*

8. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców umieszcza się dane, o których mowa w ust. 5, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

9. Jednostka wojskowa lub jednostka resortu spraw wewnętrznych mogą prowadzić szkolenie w zakresie wskazanym odpowiednio w art. 102 ust. 2 pkt 2 i 3, po spełnieniu wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 4.

10. Szkoła może prowadzić szkolenie, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 2, po spełnieniu wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 4.”;

8) uchyla się art. 103a;

9) art. 104 otrzymuje brzmienie:

„Art. 104. 1. Starosta wydaje decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka szkolenia kierowców, skreślając przedsiębiorcę z rejestru działalności regulowanej, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 103 ust. 6, niezgodne ze stanem faktycznym;*
- 2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców w wyznaczonym przez starostę terminie;*

- 3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców.
2. Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców jest:
- 1) szkolenie niezgodnie z obowiązującym programem szkolenia;
 - 2) wydanie niezgodnie ze stanem faktycznym zaświadczenia o ukończeniu szkolenia.
 3. W przypadku wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców, ponowny wpis do rejestru działalności regulowanej w tym zakresie może nastąpić wyłącznie na zasadach określonych w art. 72 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;
- 10)** w art. 105 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) ukończyła kurs kwalifikacyjny;”;
- 11)** w art. 108:
- a)** ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Nadzór nad szkoleniem sprawują:
- 1) starosta - w zakresie szkolenia prowadzonego przez przedsiębiorcę;
 - 2) odpowiedni organ podległy Ministrowi Obrony Narodowej właściwy w sprawach transportu i ruchu wojsk - w zakresie szkolenia prowadzonego przez jednostkę wojskową;
 - 3) odpowiedni organ resortu spraw wewnętrznych - w zakresie szkolenia prowadzonego przez jednostkę tego resortu;
 - 4) organ właściwy do wykonywania nadzoru pedagogicznego - w zakresie szkolenia prowadzonego przez szkołę.
2. Organ sprawujący nadzór może w szczególności:
- 1) kontrolować dokumentację i działalność związaną ze szkoleniem;
 - 2) wyznaczyć termin usunięcia naruszeń warunków wykonywania działalności.”;
- b)** dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W przypadku uzasadnionej wątpliwości co do wiedzy i umiejętności instruktora, starosta może skierować go na egzamin, o którym mowa w art. 105 ust. 2 pkt 5:
- 1) z urzędu;
 - 2) na wniosek organu sprawującego nadzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 2-4.”;
- 12)** w art. 110 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) ukończyła kurs kwalifikacyjny w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego;”;
- 13)** w art. 115 w ust. 1 dodaje się pkt 5 brzmienia:
„5) wzór wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do tego rejestru.”;
- 14)** w art. 124 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Badania, o których mowa w ust. 1 i 2, są przeprowadzane przez uprawnionego do orzekania psychologa w pracowni psychologicznej.”;
- 15)** art. 124a otrzymuje brzmienie:
„Art. 124a. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną.
2. Pracownię psychologiczną może prowadzić przedsiębiorca, który:
- 1) posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) posiada zestaw metod badawczych określonych metodyką oraz warunki lokalowe gwarantujące wykonywanie badań psychologicznych zgodnie ze standardami określonymi w metodyce;
 - 3) zatrudnia psychologa uprawnionego do orzekania lub sam jest uprawnionym psychologiem;
 - 4) nie jest przedsiębiorcą, w stosunku do którego otwarto likwidację lub ogłoszono upadłość.
3. Organem właściwym do prowadzenia rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną jest wojewoda właściwy ze względu na siedzibę przedsiębiorcy lub miejsce zamieszkania uprawnionego psychologa.

4. W przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, w jednostkach organizacyjnych położonych na obszarze różnych województw, jest obowiązany uzyskać wpis w odrębnych właściwych rejestrach na każdą z tych jednostek.

5. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy;
 - 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
 - 3) adres zamieszkania lub siedziby;
 - 4) adres pracowni psychologicznej;
 - 5) zakres prowadzonych badań;
 - 6) imiona i nazwiska zatrudnionych psychologów wraz z numerami ich uprawnień.
6. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:
„Oświadczam, że:
- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej, określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.”.
7. Oświadczenie powinno również zawierać:
- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres;
 - 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
 - 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

8. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną umieszcza się dane, o których mowa w ust. 5, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

9. Psychologiem uprawnionym do wykonywania badań psychologicznych, o których mowa w art. 124 ust. 1 i 2, przeprowadzania badań psychologicznych i orzekania w zakresie zdolności do prowadzenia pojazdów mechanicznych jest osoba, która:

- 1) posiada prawo wykonywania zawodu psychologa;
 - 2) ukończyła podyplomowe studia w zakresie psychologii transportu prowadzone przez szkołę wyższą posiadającą prawo wydawania dyplomów magisterskich kierunku psychologia;
 - 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko dokumentom lub przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych;
- 4) została wpisana do ewidencji psychologów uprawnionych do wykonywania badań psychologicznych.

10. Ewidencję psychologów uprawnionych do wykonywania badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu prowadzi wojewoda, który:

- 1) wpisuje do ewidencji za opłatą osobę spełniającą warunki określone w ust. 9 pkt 1-3;
 - 2) wydaje zaświadczenie o wpisie;
 - 3) nadaje numer ewidencyjny.
11. W ewidencji, o której mowa w ust. 10, umieszcza się następujące dane:
- 1) numer ewidencyjny;
 - 2) imię i nazwisko oraz numer PESEL;
 - 3) adres zamieszkania.”;

16) w art. 124b:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W ramach sprawowanego nadzoru wojewoda:

- 1) prowadzi kontrolę w zakresie:
 - a) zasad i metodyki prowadzonych badań,
 - b) wymaganej i prowadzonej dokumentacji,
 - c) wydawanych orzeczeń,
 - d) warunków lokalowych;

2) w przypadku ustalenia naruszeń warunków wykonywania działalności, może wyznaczyć termin ich usunięcia.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewoda wydaje decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę pracowni psychologicznej, skreślając przedsiębiorcę z rejestru działalności regulowanej, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 124a ust. 6, niezgodne ze stanem faktycznym;
- 2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej w wyznaczonym przez wojewodę terminie;
- 3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Rażąco naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej jest wydanie orzeczenia psychologicznego niezgodnego ze stanem faktycznym.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, ponowny wpis do rejestru działalności regulowanej w tym zakresie może nastąpić wyłącznie na zasadach i w terminie określonym w art. 72 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

17) w art. 125:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowy tryb uzyskiwania i cofania uprawnień w zakresie przeprowadzania badań psychologicznych i orzekania w zakresie zdolności do prowadzenia pojazdów mechanicznych;”;

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) wzór wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do tego rejestru;”;

Art. 23. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19a po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do wniosku w przedmiocie wpisu numeru identyfikacji podatkowej, nadanego na podstawie przepisów o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, zwanego dalej „numerem NIP”.”;;

2)

3) w art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty wpisane do Rejestru są obowiązane umieszczać w oświadczeniach pisemnych, skierowanych, w zakresie swojej działalności, do oznaczonych osób i organów, następujące dane:

- 1) firmę lub nazwę,
- 2) oznaczenie formy prawnej wykonywanej działalności,
- 3) siedzibę i adres,
- 4) numer NIP.”;

4) w art. 38 w pkt 1 dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) numer NIP;”;

5) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. Ilekroć w przepisach ustaw innych niż wymienione w niniejszym rozdziale jest mowa o rejestrach: handlowym, przedsiębiorstw państwowych, stowarzyszeń, fundacji, rozumie się przez to Krajowy Rejestr Sądowy.”;

Art. 24. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. Organ koncesyjny może odmówić udzielenia koncesji lub ograniczyć jej zakres w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji albo odmówić zmiany koncesji:

- 1) gdy przedsiębiorca nie spełnia określonych w ustawie warunków wykonywania działalności objętej koncesją,*
- 2) ze względu na zagrożenie obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa lub dóbr osobistych obywateli,*
- 3) przedsiębiorcy, któremu w ciągu ostatnich trzech lat cofnięto koncesję na działalność określoną ustawą z przyczyn wymienionych w art. 22 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 3, lub przedsiębiorcę reprezentuje osoba, która była osobą uprawnioną do reprezentowania innego przedsiębiorcy lub była jej pełnomocnikiem ustanowionym do kierowania działalnością określoną w koncesji, a jej działalność spowodowała wydanie decyzji cofającej koncesję temu przedsiębiorcy,*
- 4) przedsiębiorcy, którego w ciągu ostatnich trzech lat wykreślono z rejestru działalności regulowanej z powodu złożenia oświadczenia niezgodnego ze stanem faktycznym,*
- 5) gdy w stosunku do przedsiębiorcy otwarto likwidację albo ogłoszono upadłość.”;*

2) w art. 18:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) firmę przedsiębiorcy, oznaczenie jego siedziby i adresu albo adresu zamieszkania,”

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorca jest obowiązany zgłaszać organowi koncesyjnemu zmiany danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 1a, ust. 2 i 4.”;

3) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Organ koncesyjny cofa, w drodze decyzji administracyjnej, koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, jeżeli:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją,*
- 2) przedsiębiorca nie podjął w wyznaczonym terminie działalności objętej koncesją mimo wezwania organu koncesyjnego lub trwale zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.*

2. Organ koncesyjny cofa koncesję albo zmienia jej zakres, w przypadku gdy przedsiębiorca:

- 1) w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub z przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją,*
- 2) rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, określone przepisami prawa.*

3. Organ koncesyjny może cofnąć koncesję albo zmienić jej zakres ze względu na zagrożenie obronności i bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli, a także w razie ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy.”;

4) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. W sprawach udzielenia koncesji, odmowy udzielenia koncesji, zmiany koncesji, cofania koncesji, ograniczenia zakresu koncesji oraz kontroli działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, nieuregulowanych w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807).”

Art. 25. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882, z późn. zm.) art. 3a otrzymuje brzmienie:

„Art. 3a. Komornik na własny rachunek wykonuje czynności, o których mowa w art. 2.”

Art. 26. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) w art. 4 w ust. 1 pkt 16a i 16b otrzymują brzmienie:

„16a) przedsiębiorca - przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807),

16b) przedsiębiorca zagraniczny - przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu art. 5 pkt 3 ustawy wymienionej w pkt 16a,”

Art. 27. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) działalności gospodarczej - rozumie się przez to każdą działalność zarobkową w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, w tym wykonywanie wolnego zawodu, a także każdą inną działalność zarobkową wykonywaną we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej lub osoby wykonującej taką działalność - do przedsiębiorców.”;

2) art. 14-14c otrzymują brzmienie:

„Art. 14. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych:

1) sprawuje ogólny nadzór w sprawach podatkowych,

2) dąży do zapewnienia jednolitego stosowania prawa podatkowego przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej, dokonując w szczególności jego interpretacji, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów oraz Trybunału Konstytucyjnego lub Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

§ 2. Interpretacjami, o których mowa w § 1 pkt 2, są wszelkie wyjaśnienia treści obowiązującego prawa podatkowego, kierowane do organów podatkowych i organów kontroli skarbowej, dotyczące problemów prawa podatkowego, z zastrzeżeniem § 4. Interpretacje, w tym także ich zmiany, są ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów.

§ 3. Zastosowanie się przez podatnika, płatnika lub inkasenta, a także następcę prawnego lub osobę trzecią odpowiedzialną za zaległości podatkowe do interpretacji, o której mowa w § 1 pkt 2, nie może im szkodzić. W zakresie wynikającym z zastosowania się do interpretacji podatnikowi, płatnikowi lub inkasentowi albo następcy prawnemu lub osobie trzeciej odpowiedzialnej za zaległości podatkowe podatnika nie określa się albo nie ustala zobowiązania podatkowego za okres do dnia jej uchylecia albo zmiany, a także:

1) nie ustala dodatkowego zobowiązania w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług,

2) nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, a postępowanie wszczęte w tych sprawach umarza się,

3) nie stosuje się innych sankcji wynikających z przepisów prawa podatkowego i przepisów karnych skarbowych.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych nie dokonuje interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnych sprawach podatników, płatników lub inkasentów.

Art. 14a. § 1. Stosownie do swojej właściwości naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celnego lub wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa na pisemny wniosek podatnika, płatnika lub inkasenta mają obowiązek udzielić pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w ich indywidualnych sprawach, w których nie toczy się postępowanie podatkowe lub kontrola podatkowa albo postępowanie przed sądem administracyjnym.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1, składa się do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celnego lub wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty albo marszałka województwa. Składając wniosek, podatnik, płatnik lub inkasent jest obowiązany do wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego oraz własnego stanowiska w sprawie.

§ 3. Interpretacja, o której mowa w § 1, zawiera ocenę prawną stanowiska pytającego z przytoczeniem przepisów prawa.

§ 4. Udzielenie interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego, o której mowa w § 1, następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

§ 5. Do załatwienia wniosku, o którym mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 169 § 1 i 2 oraz art. 170 § 1, z tym że w razie gdy wniosek nie został uzupełniony w wyznaczonym terminie, nie mają zastosowania przepisy art. 14b § 3.

Art. 14b. § 1. Interpretacja, o której mowa w art. 14a § 1, nie jest wiążąca dla podatnika, płatnika lub inkasenta. Jeżeli jednak podatnik, płatnik lub inkasent zastosowali się do tej interpretacji, organ nie może wydać decyzji określającej lub ustalającej ich zobowiązanie podatkowe bez zmiany albo uchylecia postanowienia, o którym mowa w art. 14a § 4, jeżeli taka decyzja byłaby niezgodna z interpretacją zawartą w tym postanowieniu.

§ 2. Interpretacja, o której mowa w art. 14a § 1, jest wiążąca dla organów podatkowych i organów kontroli skarbowej właściwych dla wnioskodawcy i może zostać zmieniona albo uchylona wyłącznie w drodze decyzji, w trybie określonym w § 5.

§ 3. W przypadku niewydania przez organ postanowienia w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 14a § 1, uznaje się, że organ ten jest związany stanowiskiem podatnika, płatnika lub inkasenta zawartym we wniosku. Przepis § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 4. W przypadkach uzasadnionych złożonością sprawy termin, o którym mowa w § 3, może zostać przedłużony do 4 miesięcy. O przedłużeniu terminu organ jest obowiązany zawiadomić wnoszącego wniosek.

§ 5. Organ odwoławczy w drodze decyzji zmienia albo uchyla postanowienie, o którym mowa w art. 14a § 4:

- 1) jeżeli uzna, że zażalenie wniesione przez podatnika, płatnika lub inkasenta zasługuje na uwzględnienie, lub*
- 2) z urzędu, jeżeli postanowienie rażąco narusza prawo, orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego lub Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, w tym także jeżeli niezgodność z prawem jest wynikiem zmiany przepisów.*

Zmiana albo uchycenie postanowienia wywiera skutek począwszy od rozliczenia podatku za miesiąc następujący po miesiącu, w którym decyzja została doręczona podatnikowi, płatnikowi lub inkasentowi, a gdy zmiana lub uchycenie postanowienia dotyczy podatków rozliczanych za rok podatkowy - począwszy od rozliczenia podatku za rok następujący po roku, w którym decyzja została doręczona podatnikowi, płatnikowi lub inkasentowi.

§ 6. Wykonanie decyzji, o której mowa w § 5, podlega wstrzymaniu do dnia upływu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego, a jeżeli na decyzję zostanie złożona skarga do sądu administracyjnego - do czasu zakończenia postępowania przed sądem administracyjnym. Wstrzymanie wykonania decyzji nie pozbawia podatnika, płatnika lub inkasenta prawa do wykonywania takiej decyzji.

§ 7. Ostateczne postanowienia oraz decyzje dotyczące interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach zamieszczane są na stronie internetowej właściwej odpowiednio izby skarbowej lub izby celnej, bez podania danych identyfikujących podatnika, płatnika lub inkasenta. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa interpretacje co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach przesyłają niezwłocznie do właściwego dyrektora izby skarbowej, celem ich zamieszczenia na stronie internetowej izby skarbowej.

Art. 14c. Zastosowanie się podatnika, płatnika lub inkasenta do interpretacji, o której mowa w art. 14a § 1, nie może mu szkodzić. W zakresie wynikającym z zastosowania się do interpretacji podatnikowi, płatnikowi lub inkasentowi nie określa się albo nie ustala zobowiązania podatkowego za okres do wywarcia skutku, o którym mowa w art. 14b § 5 zdanie drugie, a także:

- 1) nie ustala dodatkowego zobowiązania w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług,
 - 2) nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, a postępowanie wszczęte w tych sprawach umarza się,
 - 3) nie stosuje się innych sankcji wynikających z przepisów prawa podatkowego i przepisów karnych skarbowych.”;
- 3)** po art. 14c dodaje się art. 14d w brzmieniu:
„Art. 14d. Przepisy art. 14a-14c stosuje się odpowiednio do następcy prawnego podatnika, a także do osoby trzeciej odpowiedzialnej za zaległości podatkowe.”;
- 4)** po art. 274b dodaje się art. 274c w brzmieniu:
„Art. 274c. § 1. Organ podatkowy, w związku z prowadzonym postępowaniem podatkowym lub kontrolą podatkową, może zażądać od kontrahentów podatnika wykonujących działalność gospodarczą przedstawienia dokumentów, w zakresie objętym kontrolą u podatnika, w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności. Z czynności tych sporządza się protokół.
§ 2. Jeżeli miejsce zamieszkania, siedziba lub miejsce wykonywania działalności kontrahenta kontrolowanego znajdują się poza obszarem działania organu przeprowadzającego kontrolę, czynności, o których mowa w § 1, na zlecenie tego organu może także dokonać organ właściwy miejscowo.”;
- 5)** po art. 281 dodaje się art. 281a w brzmieniu:
„Art. 281a. Podatnicy, płatnicy, inkasenci oraz następcy prawni mogą, w formie pisemnej, wyznaczyć osobę fizyczną, która będzie upoważniona do ich zastępowania w trakcie kontroli podatkowej, oraz zgłosić tę osobę naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w sprawie opodatkowania podatkiem dochodowym.”;
- 6)** w art. 282a § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli kontrola podatkowa jest niezbędna dla przeprowadzenia postępowania w:
 - 1) sprawie stwierdzenia nieważności, stwierdzenia wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej lub wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną;
 - 2) związku z uchYLENIEM lub stwierdzeniem nieważności decyzji przez sąd administracyjny.”;
- 7)** w art. 283 w § 2:
 - a)** po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) wskazanie podstawy prawnej,”
 - b)** pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) numer legitymacji służbowej kontrolującego (kontrolujących),”
 - c)** pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:
„6) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli,
7) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji,”
- 8)** art. 284 otrzymuje brzmienie:
„Art. 284. § 1. Wszczęcie kontroli podatkowej, z zastrzeżeniem § 4 i art. 284a § 1, następuje przez doręczenie kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, upoważnienia do jej przeprowadzenia oraz okazanie legitymacji służbowej. Kontrolowany jest obowiązany wskazać osobę, która będzie go zastępowała w trakcie kontroli, w czasie jego nieobecności, jeżeli nie wskazał tej osoby w trybie art. 281a.
§ 2. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, upoważnienie doręcza się oraz okazuje legitymację służbową członkowi zarządu, wspólnikowi, innej osobie upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw albo osobie wyznaczonej w trybie art. 281a.
§ 3. W razie nieobecności kontrolowanego lub osób, o których mowa w § 2 albo w art. 281a, kontrolujący zawiadamia kontrolowanego lub osobę wskazaną w trybie art. 281a o obowiązku stawienia się w miejscu prowadzenia kontroli następnego dnia po upływie 3 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.
§ 4. W przypadku niestawienia się kontrolowanego lub osoby, o której mowa w art. 281a, w terminie, o którym mowa w § 3, wszczęcie kontroli następuje w dniu upływu tego

terminu. Upoważnienie do kontroli doręcza się kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, gdy stawia się w miejscu prowadzenia kontroli.

§ 5. W przypadku gdy poprzez nieobecność kontrolowanego, osoby, o której mowa w art. 281a lub w art. 284 § 1 zdanie drugie i § 2, nie jest możliwe prowadzenie czynności kontrolnych, a w szczególności nie jest zapewniony dostęp do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, kontrolę zawiesza się do czasu umożliwienia przeprowadzenia tych czynności.

§ 6. Do czasu trwania kontroli nie wlicza się okresu zawieszenia, o którym mowa w § 5.”;

9) w art. 284a § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. W przypadku gdy okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli, kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji służbowej kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, albo osobie wymienionej w art. 284 § 2.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, albo osobie wymienionej w art. 284 § 2 należy bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia wszczęcia kontroli, doręczyć upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.”;

10) w art. 285 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku gdy w toku kontroli kontrolowany lub osoby go reprezentujące będą nieobecne i nie nastąpiło wskazanie osoby upoważnionej w trybie art. 281a lub 284 § 1 zdanie drugie, czynności kontrolne są dokonywane w obecności przywołanego świadka. Świadkiem, o ile to możliwe, powinien być pracownik kontrolowanego, osoba wykonująca czynności na rzecz kontrolowanego lub funkcjonariusz publiczny.”;

11) w art. 286 w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) żądania udostępniania akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów związanych z przedmiotem kontroli oraz do sporządzania z nich odpisów, kopii, wyciągów, notatek, wydruków i udokumentowanego pobierania danych w formie elektronicznej,”;

12) uchyla się art. 288a;

13) art. 289 otrzymuje brzmienie:

„Art. 289. § 1. Kontrolowanego, osobę go reprezentującą lub osobę wskazaną w trybie art. 281a albo w trybie art. 284 § 1 zdanie drugie zawiadamia się o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków, opinii biegłych przynajmniej na 3 dni przed terminem ich przeprowadzenia, a dowodu z oględzin nie później niż bezpośrednio przed podjęciem tych czynności.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli kontrolowany, osoba go reprezentująca lub przez niego wskazana w trybie art. 281a albo w trybie art. 284 § 1 zdanie drugie są nieobecne, a okoliczności sprawy uzasadniają natychmiastowe przeprowadzenie dowodu.”;

14) w art. 291 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Kontrola zostaje zakończona w dniu doręczenia protokołu kontroli.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 578, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa warunki świadczenia przez przedsiębiorców usług turystycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także za granicą, jeżeli umowy z klientami o świadczenie tych usług są zawierane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) uchyla się art. 1a;

3) w art. 3 dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) przedsiębiorca - przedsiębiorcę i przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807).”;

4) rozdział 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2

Organizatorzy turystyki, pośrednicy i agenci turystyczni

Art. 4. 1. Działalność gospodarcza w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga uzyskania wpisu w rejestrze organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Działalnością regulowaną, o której mowa w ust. 1, nie jest działalność gospodarcza agentów turystycznych, polegająca na stałym pośredniczeniu w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na rzecz organizatorów turystyki posiadających wpis do rejestru, lub na rzecz innych usługodawców posiadających siedzibę w kraju.

Art. 5. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych jest obowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) zapewniać kierowanie działalnością przedsiębiorstwa oraz działalnością jego jednostek organizacyjnych samodzielnie dokonujących czynności prawnych przez osoby:
 - a) posiadające odpowiednie wykształcenie i praktykę, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2,
 - b) niekarane za przestępstwa przeciwko zdrowiu i życiu, wiarygodności dokumentów, mieniu oraz przeciwko obrotowi gospodarczemu,

2) zawrzeć:

- a) umowę gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej albo
- b) umowę ubezpieczenia na rzecz klientów

- w zakresie pokrycia kosztów powrotu klienta do kraju, w wypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny wbrew obowiązкови nie zapewnia tego powrotu, a także na pokrycie zwrotu wpłat wniesionych przez klientów w razie niewykonania zobowiązań umownych,

3) składać wojewodzie oryginały dokumentów potwierdzających zawarcie kolejnych umów gwarancji lub ubezpieczenia, o których mowa w pkt 2, przed upływem terminu obowiązywania umowy poprzedniej.

2. Przedsiębiorca będący organizatorem turystyki lub pośrednikiem turystycznym, który w ramach wykonywanej działalności jednocześnie działa jako agent turystyczny, jest obowiązany:

1) wykonywać działalność tylko na rzecz organizatorów turystyki wpisanych do rejestru,

2) w umowie zawieranej z klientem wskazywać jednoznacznie właściwego organizatora turystyki, którego reprezentuje,

3) działać na podstawie ważnej umowy agencyjnej.

3. Obowiązek posiadania gwarancji lub umowy ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, dotyczy całego okresu wykonywania działalności.

4. Treść gwarancji lub umowy ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje upoważnienie dla wojewody lub wskazanej przez niego jednostki do wydawania dyspozycji wypłaty zaliczki na pokrycie kosztów powrotu klienta do kraju.

5. Wojewoda jest uprawniony do występowania na rzecz klientów w sprawach wypłaty środków z tytułu umowy gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej lub umowy ubezpieczenia, na zasadach określonych w treści tych umów.

6. Z sumy określonej w umowie gwarancji bankowej, umowie gwarancji ubezpieczeniowej lub umowie ubezpieczenia pokrywa się w pierwszej kolejności koszty sprowadzenia do kraju klientów, o których mowa w ust. 1 pkt 2. Jeżeli pozostała suma gwarancji jest niewystarczająca na zwrot wszystkich wpłat wniesionych przez klientów, wypłaty obniża się proporcjonalnie do wysokości pozostałej sumy.

Art. 6. 1. Działalnością w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz działalnością w zakresie pośrednictwa w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych, o której mowa w art. 4 ust. 1, mogą kierować osoby posiadające:

- 1) rok praktyki w obsłudze turystów i ukończone studia wyższe z zakresu turystyki i rekreacji, prawa, ekonomii lub zarządzania i marketingu,
- 2) 2 lata praktyki w obsłudze turystów i ukończoną szkołę średnią z zakresu obsługi turystów lub ukończone studia wyższe inne niż wymienione w pkt 1,

3) 4 lata praktyki w obsłudze turystów i ukończoną szkołę średnią inną niż wymieniona w pkt 2,

4) 6 lat praktyki w obsłudze turystów, w pozostałych przypadkach.

2. Za praktykę w obsłudze turystów, o której mowa w ust. 1, uważa się samodzielne wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie organizowania imprez turystycznych lub pośrednictwa w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych, kierowanie jednostkami organizującymi imprezy turystyczne, pracę na stanowiskach związanych z przygotowywaniem i zawieraniem umów o świadczenie usług turystycznych, samodzielne przygotowywanie programów imprez turystycznych, a także wykonywanie zadań przewodnika turystycznego i pilota wycieczek.

3. Potwierdzeniem praktyki, o której mowa w ust. 2, jest zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej albo zaświadczenie wydane przez jednostkę organizacyjną powierzającą zainteresowanemu czynności przy obsłudze turystów.

Art. 7. 1. Organem właściwym do prowadzenia rejestru jest wojewoda właściwy ze względu na siedzibę przedsiębiorcy, a w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego - wybrany przez niego wojewoda, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku przedsiębiorcy zagranicznego, który utworzył oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, organem właściwym do prowadzenia rejestru jest wojewoda właściwy ze względu na siedzibę oddziału.

3. Wpisu do rejestru dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy, zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres, a w przypadku gdy przedsiębiorca jest osobą fizyczną - adres zamieszkania,
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada,
- 3) określenie przedmiotu działalności,
- 4) określenie zasięgu terytorialnego wykonywanej działalności (obszar kraju, kraje europejskie lub kraje pozaeuropejskie),
- 5) wskazanie głównego miejsca wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru oraz oddziałów,
- 6) imiona i nazwiska osób upoważnionych do kierowania działalnością przedsiębiorcy oraz działalnością jego oddziałów.

4. Do wniosku przedsiębiorca dołącza oryginał umowy, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, oraz oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych są kompletne i zgodne z prawdą,
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych, określone w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.”.

5. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres,
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia,
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

6. Wpis do rejestru obejmuje dane, określone w ust. 3, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

7. Rejestr jest jawny.

8. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

Art. 8. 1. Wojewoda przesyła kopię zaświadczenia o wpisie do rejestru oraz kopie dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, ministrowi właściwemu do spraw turystyki.

2. Minister właściwy do spraw turystyki, na podstawie kopii dokumentów, o których mowa w ust. 1, prowadzi Centralną Ewidencję Organizatorów Turystyki i Pośredników Turystycznych, zwaną dalej „Ewidencją”.

3. Wpisu do Ewidencji, o której mowa w ust. 2, dokonuje się z urzędu, na podstawie kopii dokumentów, o których mowa w ust. 1.

4. W ramach Ewidencji prowadzi się także wykazy:

- 1) przedsiębiorców, których wykreślono z rejestru,
- 2) przedsiębiorców, którzy wykonywali działalność bez wymaganego wpisu do rejestru.

5. Podstawą umieszczenia w wykazach, o których mowa w ust. 4, jest ostateczna decyzja wojewody o zakazie wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 71 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, lub o stwierdzeniu wykonywania działalności bez wymaganego wpisu do rejestru.

6. W wykazach, o których mowa w ust. 4, wskazuje się termin, w którym upływają 3 lata od dnia wykreślenia wpisu do rejestru lub od dnia uprawomocnienia się decyzji właściwego wojewody o stwierdzeniu wykonywania działalności bez wpisu do rejestru.

7. Z wykazów, o których mowa w ust. 4, wykreśla się przedsiębiorcę po upływie 3 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o zakazie wykonywania lub o stwierdzeniu wykonywania działalności bez wymaganego wpisu do rejestru.

8. Minister właściwy do spraw turystyki, w drodze rozporządzenia, określa organizację, szczegółowy sposób prowadzenia Ewidencji oraz tryb udzielania informacji o danych objętych wpisem, uwzględniając w szczególności dokumenty i dane, na podstawie których dokonuje się wpisu do Ewidencji.

9. Wojewoda udziela informacji o danych zawartych w rejestrze na zasadach ustalonych dla Ewidencji.

Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw turystyki oraz wojewoda są upoważnieni do kontroli prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, w zakresie:

- 1) zgodności ze stanem faktycznym danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 7 ust. 4,
- 2) zgodności wykonywanej działalności z uzyskanym wpisem do rejestru,
- 3) przestrzegania warunków wykonywania działalności gospodarczej określonych ustawą,
- 4) zgodności wykonywanej działalności gospodarczej z zawartymi umowami agencyjnymi,
- 5) przestrzegania przez przedsiębiorców, dających zlecenie agentom, warunków wykonywania działalności gospodarczej określonych ustawą.

2. W razie stwierdzenia przez ministra właściwego do spraw turystyki w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, uchybień w sposobie wykonywania działalności gospodarczej, występuje on do właściwego wojewody o podjęcie stosownych działań.

3. Wojewoda wydaje decyzję administracyjną o stwierdzeniu wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 4 ust. 1, bez wymaganego wpisu do rejestru oraz o zakazie wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem do rejestru przez okres 3 lat.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:

- 1) firmę przedsiębiorcy,
- 2) imię i nazwisko oraz datę urodzenia osoby lub osób upoważnionych do kierowania działalnością przedsiębiorcy,
- 3) datę stwierdzenia wykonywania działalności bez wymaganego wpisu do rejestru.

Art. 10. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną wysokość sumy gwarancji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a), uwzględniając zakres i rodzaj działalności wykonywanej przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw turystyki, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b), termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanej działalności oraz jej zakres.

Art. 10a. Rażącem naruszeniem warunków wykonywania działalności jest:

- 1) zawieranie umów z klientami bez uprzedniego zawarcia umowy, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2,
- 2) nieprzedłożenie wojewodzie oryginału dokumentu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2,

- 3) niedopełnienie obowiązków przedsiębiorcy określonych w rozdziale 3 ustawy,
 - 4) powierzenie przez organizatora turystyki wykonywania zadań przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek osobie nieuprawnionej lub nieposiadającej znajomości języka, o którym mowa w art. 31, albo nieposiadającej aktualnego zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do wykonywania zadań przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek, wydanego zgodnie z przepisami wymienionymi w art. 23 ust. 1,
 - 5) używanie oraz powoływanie się na posiadany wpis do rejestru, w celu wprowadzenia w błąd klientów co do rzeczywistego charakteru wykonywanej przez siebie działalności, przy prowadzeniu sprzedaży prawa do korzystania z budynku lub pomieszczenia mieszkalnego w oznaczonym czasie w każdym roku,
 - 6) wykonywanie działalności poza zakresem terytorialnym określonym we wniosku.
- Art. 10b.** Przedsiębiorcę występującego wobec klientów jako agent turystyczny, który:
- 1) w umowach zawieranych z klientami nie wskazuje jednoznacznie właściwego organizatora turystyki, którego reprezentuje, lub
 - 2) działa jako agent organizatora turystyki, który nie jest uprawniony do zawierania umów z klientami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - 3) działa bez ważnej umowy agencyjnej lub przekracza jej zakres
- uznaje się za organizatora turystyki wykonującego działalność bez wymaganego wpisu do rejestru działalności organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.”;
- 5)** w art. 14 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) organizatora turystyki i numer jego wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 1, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), a także imię i nazwisko oraz pełnioną funkcję osoby, która w jego imieniu umowę podpisała,”;
- 6)** uchyla się art. 15;
- 7)** w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Organizatorzy turystyki, podlegający obowiązkowi uzyskania wpisu w rejestrze, organizujący wycieczki w kraju i za granicą, w których uczestniczy co najmniej 10 osób realizujących wspólny program, są obowiązani, jeżeli umowa nie stanowi inaczej, zapewnić uczestnikom:
- 1) wycieczek w kraju - usługi przewodnika turystycznego oraz opiekę pilota wycieczek,
 - 2) wycieczek za granicą - opiekę pilota wycieczek
- posiadających odpowiednie uprawnienia.”;
- 8)** w art. 35 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Za inne obiekty, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, uważa się także wynajmowane przez rolników pokoje i miejsca na ustawianie namiotów w prowadzonych przez nich gospodarstwach rolnych, jeżeli obiekty te spełniają minimalne wymagania co do wyposażenia, o których mowa w art. 45 pkt 4, oraz wymagania określone w ust. 1 pkt 2.”;
- 9)** w art. 38 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Ewidencję obiektów, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3, prowadzi wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce ich położenia.”;
- 10)** w art. 45 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) minimalne wymagania co do wyposażenia obiektów świadczących usługi hotelarskie, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3,”;
- 11)** po art. 51a dodaje się art. 51b w brzmieniu:
- „Art. 51b. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 4 ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą usługami (Dz. U. Nr 157, poz. 1026, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:
„Ograniczenia w obrocie usługami z zagranicą”;
- 2) uchyla się art. 23;
- 3) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ odpowiedzialny za administrowanie usługami wydaje pozwolenia na dokonywanie obrotu usługami z zagranicą, jeżeli ustanowiono wykaz zgodnie z art. 24 ust. 2.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 89:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspektor kontroli Zakładu wszczyna kontrolę u płatnika składek po okazaniu legitymacji służbowej i po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać co najmniej:

- 1) wskazanie podstawy prawnej,*
- 2) oznaczenie jednostki organizacyjnej Zakładu,*
- 3) datę i miejsce wystawienia,*
- 4) imię i nazwisko inspektora kontroli Zakładu oraz numer jego legitymacji służbowej,*
- 5) oznaczenie kontrolowanego płatnika składek,*
- 6) wskazanie daty rozpoczęcia kontroli i przewidywanego terminu zakończenia kontroli,*
- 7) zakres przedmiotowy kontroli,*
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji,*
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego płatnika składek.”,*

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Datą wszczęcia kontroli jest dzień doręczenia kontrolowanemu płatnikowi składek upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

3. W przypadku nieobecności płatnika składek kontrola może być wszczęta po okazaniu dokumentów, o których mowa w ust. 1, osobie upoważnionej do reprezentowania lub prowadzenia spraw płatnika składek. Z czynności tych sporządza się protokół i doręcza niezwłocznie płatnikowi składek.”;

2) w art. 91 w ust. 1:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) czas trwania kontroli z określeniem daty wszczęcia i zakończenia kontroli oraz z wymienieniem dni przerwy w kontroli,”,

b) po pkt 9 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) informacje o wpisie do książki kontroli.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.) art. 106d otrzymuje brzmienie:

„Art. 106d. Kto wykonuje działalność gospodarczą polegającą na kupnie i sprzedaży wartości dewizowych oraz pośrednictwie w ich kupnie i sprzedaży bez wpisu do rejestru działalności kantorowej lub wbrew przepisom ustawy,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do roku, albo obu tym karom łącznie.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.) w art. 7a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dla osób zagranicznych, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959), podejmujących działalność gospodarczą na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, właściwość miejscową gminy dla celów ewidencyjnych określa się według miejsca wykonywania tej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
„8a) wnioski i załączniki do wniosków oraz zaświadczenia w sprawach płatności bezpośrednich dla producentów rolnych,”;
- 2) w tabeli stanowiącej załącznik do ustawy - część II Czynności urzędowe oraz część IV Zezwolenia otrzymują brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 34. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o domach składowych oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, Kodeksu postępowania cywilnego i innych ustaw (Dz. U. Nr 114, poz. 1191) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
„Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia przedsiębiorstw składowych”;
- 2) art. 3 otrzymuje brzmienie:
*„Art. 3. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa składowego jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorstw składowych, zwanego dalej „rejestrem”.
2. Przedsiębiorstwo składowe może prowadzić przedsiębiorca:
1) będący osobą fizyczną, spółką jawną, spółką komandytową, spółką komandytowo-akcyjną, spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, spółką akcyjną, przedsiębiorstwem państwowym albo spółdzielnią,
2) w stosunku do którego lub w stosunku do podmiotu dominującego wobec przedsiębiorcy nie ogłoszono upadłości lub nie otwarto wobec niego likwidacji,
3) posiadający magazyny, pomieszczenia i urządzenia techniczne spełniające warunki określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 i 5, zapewniające prawidłowe przechowywanie oraz dokonywanie czynności konserwacyjnych rzeczy złożonych na skład oraz, w przypadku towarów rolnych, odpowiednio wyposażone laboratorium,
4) posiadający regulamin przedsiębiorstwa składowego.
3. Działalnością przedsiębiorcy mogą kierować osoby, które nie są skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo skarbowe oraz za przestępstwa określone w przepisach prawa o publicznym obrocie papierami wartościowymi lub za przestępstwa określone w ustawie.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki techniczne i finansowe wymagane przy prowadzeniu przedsiębiorstwa składowego przyjmującego na skład towary przemysłowe. Rozporządzenie określi rodzaj pomieszczeń i urządzeń technicznych, które mogą być wykorzystywane w działalności przedsiębiorstw składowych przyjmujących na skład towary przemysłowe, z uwzględnieniem rodzaju i ilości rzeczy złożonych na skład.
5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki techniczne i finansowe wymagane przy prowadzeniu przedsiębiorstwa składowego przyjmującego na skład towary rolne. Rozporządzenie określi rodzaj pomieszczeń i urządzeń technicznych, które mogą być wykorzystywane w działalności przedsiębiorstw składowych przyjmujących na skład towary rolne, z uwzględnieniem rodzaju i ilości rzeczy złożonych na skład.”;*
- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:
*„Art. 4. Organem prowadzącym rejestr jest w przypadku:
1) przedsiębiorców przyjmujących na skład towary przemysłowe - minister właściwy do spraw gospodarki,*

2) przedsiębiorców przyjmujących na skład towary rolne - minister właściwy do spraw rynków rolnych.”;

4) uchyla się art. 5;

5) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Wniosek o wpis do rejestru zawiera:

- 1) firmę przedsiębiorcy prowadzącego dom składowy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania, dane osobowe członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest przewidziana, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez przedsiębiorstwo, spółkę lub spółdzielnię prowadzenia przedsiębiorstwa składowego lub będą nim kierować, a w odniesieniu do spółki jawnej i spółki komandytowej - dane osobowe wspólników,
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada,
- 3) informacje o podmiotach dominujących i zależnych wobec wnioskodawcy,
- 4) informacje o wysokości kapitału własnego (funduszy własnych), ze wskazaniem źródeł jego pochodzenia,
- 5) adresy miejsc, w których będzie prowadzone przedsiębiorstwo składowe, wraz ze wskazaniem pomieszczeń i ich pojemności lub powierzchni,
- 6) rodzaj towarów przemysłowych lub szczegółowy wykaz towarów rolnych przewidzianych do przyjmowania na skład,
- 7) nazwę i adres banku domicylowego,
- 8) datę sporządzenia wniosku i podpisy osób uprawnionych do składania oświadczeń woli w imieniu domu składowego.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorstw składowych są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa składowego, określone w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o domach składowych oraz o zmianie Kodeksu cywilnego. Kodeksu postępowania cywilnego i innych ustaw.”.
3. Oświadczenie powinno również zawierać:
 - 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,
 - 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia,
 - 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.”;

6) uchyla się art. 7-9;

7) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Wpisowi do rejestru podlegają następujące dane:

- 1) firma przedsiębiorcy prowadzącego dom składowy oraz jego siedziba i adres,
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),
- 3) adresy miejsc, w których jest prowadzone przedsiębiorstwo składowe, wraz ze wskazaniem pomieszczeń i ich pojemności lub powierzchni,
- 4) wskazanie rodzajów towarów przemysłowych lub szczegółowy wykaz towarów rolnych przewidzianych do przyjmowania na skład,
- 5) nazwa i adres banku domicylowego,
- 6) informacja o karach pieniężnych nałożonych na dom składowy,
- 7) data dokonania wpisu.

2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Dokonanie wpisu do rejestru podlega stałej opłacie w wysokości stanowiącej równowartość 1 000 euro, ustalonej na dzień złożenia oświadczenia, przy zastosowaniu średniego kursu walut obcych, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

4. Rejestr jest jawny.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych powiadamia o wpisie do rejestru wojewódzkiego inspektora Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych

właściwego ze względu na siedzibę prowadzenia przedsiębiorstwa składowego oraz Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

6. Właściwy minister prowadzący rejestr wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru po otrzymaniu opłaty, o której mowa w ust. 3, lub zaświadczenie o zmianie wpisu do rejestru.”;

8) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli w trakcie kontroli zostanie ujawnione naruszenie przepisów prawa, przekroczenie zakresu działalności objętej wpisem do rejestru, zasad uczciwego obrotu lub interesów składających, minister, po otrzymaniu protokołu kontroli, może wszcząć postępowanie w celu wydania decyzji na podstawie art. 16.”;

9) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli właściwy minister wydał decyzję, na mocy której nałożył na dom składowy karę pieniężną, lub wydał decyzję o zakazie prowadzenia przez dom składowy działalności objętej wpisem do rejestru, kosztami kontroli obciąża się dom składowy.”;

10) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. W przypadku gdy dom składowy narusza przepisy prawa, przekracza zakres działalności określonej we wpisie do rejestru, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy składających, właściwy minister może podjąć decyzję o nałożeniu kary pieniężnej do wysokości 100 000 zł, mając na uwadze stopień zagrożenia bezpieczeństwa obrotu.

2. W przypadku gdy dom składowy, pomimo nałożenia kary na podstawie ust. 1, nadal narusza przepisy prawa, przekracza zakres działalności określonej we wpisie do rejestru, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy składających, właściwy minister podejmuje decyzję o zakazie wykonywania przez dom składowy działalności objętej wpisem do rejestru.

3. Właściwy minister może podjąć decyzję o zakazie wykonywania przez dom składowy działalności objętej wpisem do rejestru w każdym przypadku, gdy naruszenie prawa przez dom składowy jest wynikiem działania osób kierujących działalnością przedsiębiorstwa składowego wyczerpującego znamiona przestępstwa przeciwko mieniu, obrotowi gospodarczemu lub przestępstwa określonego przepisami ustawy.

4. Wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1-3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

5. Decyzje, o których mowa w ust. 1-3, podlegają ogłoszeniu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt domu składowego. Właściwy minister może nakazać podanie decyzji do publicznej wiadomości, w sposób zwyczajowo przyjęty na terenie objętym działaniem domu składowego, obciążając dom składowy kosztami tego ogłoszenia.”;

11) uchyla się art. 17;

12) w art. 18:

a) w ust. 2:

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sposób ogłaszania zmian regulaminu przedsiębiorstwa składowego, w tym taryfy składowego oraz ulg taryfowych.”;

- uchyla się pkt 6,

b) uchyla się ust. 3 i 4,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prawo używania w nazwie przedsiębiorcy wyrazów „dom składowy” przysługuje wyłącznie przedsiębiorcom, którzy uzyskali wpis do rejestru.”;

13) w art. 19 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) niezwłocznego informowania właściwego ministra o wszelkich zmianach w zakresie danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru,”;

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) prowadzenia ksiąg rachunkowych, jeżeli jest osobą fizyczną.”;

14) w art. 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Członkostwo w funduszu ustaje z dniem wydania decyzji o zakazie wykonywania przez dom składowy działalności objętej wpisem do rejestru lub z dniem wykreślenia wpisu z rejestru.”;

15) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. Kto bez wymaganego wpisu do rejestru prowadzi przedsiębiorstwo składowe albo w sposób grożący bezpieczeństwu obrotu gospodarczego przekracza zakres działalności określonej we wpisie do rejestru, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe (Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1689) w art. 5 uchyla się ust. 6.

Art. 36. W ustawie z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 11, poz. 86 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) tor wyścigowy - miejsce spełniające warunki techniczne niezbędne do przeprowadzania wyścigów konnych,

4) organizator wyścigów konnych - podmiot, który został wpisany do rejestru działalności regulowanej w zakresie organizowania wyścigów konnych,”;

2) w art. 5 w ust. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów dotyczących wyścigów konnych,”

b) uchyla się pkt 4;

3) w art. 11:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wysokość opłaty za wpis do rejestru organizatorów wyścigów konnych, różnicując ją w zależności od przewidywanej liczby gonitw w ciągu roku na danym torze wyścigowym,”

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) szczegółowe warunki techniczne dla toru wyścigowego, mając na uwadze rodzaj wyścigów i liczbę przeprowadzanych gonitw.”;

4) w art. 13 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opłata wnoszona przez organizatora wyścigów konnych za wpis do rejestru organizatorów wyścigów konnych,”;

5) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Działalność gospodarcza w zakresie organizowania wyścigów konnych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga wpisu do rejestru organizatorów wyścigów konnych, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Rejestr prowadzi Prezes.

3. Działalność w zakresie organizowania wyścigów konnych może wykonywać przedsiębiorca, który:

1) posiada tor wyścigowy, spełniający wymagane warunki techniczne,

2) posiada zabezpieczenie finansowe dla właściwego przeprowadzania wyścigów konnych,

3) posiada zatwierdzone plany gonitw, o których mowa w art. 20.

4. Wniosek o wpis do rejestru zawiera:

1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania,

2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada,

3) wskazanie lokalizacji toru wyścigowego, uzgodnionej z właściwymi organami,

4) wskazanie zabezpieczenia finansowego dla właściwego przeprowadzania wyścigów konnych oraz wskazanie źródeł pochodzenia posiadanego kapitału,

5) określenie rodzaju gonitw, które mają być przeprowadzane, oraz planowanej ich liczby w ciągu roku,

6) opis urządzeń technicznych toru wyścigowego,

7) planowany termin rozpoczęcia działalności.

5. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru organizatorów wyścigów konnych są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie organizowania wyścigów konnych, określone w ustawie z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych.”.

6. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia,
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

7. Wpisowi do rejestru podlegają następujące dane:

- 1) firma przedsiębiorcy, jego siedziba i adres,
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),
- 3) wskazanie lokalizacji toru wyścigowego, uzgodnionej z właściwymi organami,
- 4) data dokonania wpisu.

8. Rejestr jest jawny.

9. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.”;

6) uchyla się art. 17 i 18;

7) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Od decyzji Prezesa w sprawie zakazu wykonywania działalności objętej wpisem, przedsiębiorcy przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;

8) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

9) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto organizuje wyścigi konne bez wymaganego wpisu do rejestru, podlega karze grzywny.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2002 r. Nr 166, poz. 1362 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3-7 otrzymują brzmienie:

„Art. 3. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu, oczyszczania, skażania lub odwadniania alkoholu etylowego jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność w zakresie wyrobu i przetwarzania alkoholu etylowego.

2. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych.

3. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wyrobu, oczyszczania, skażania lub odwadniania alkoholu etylowego albo wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych jest obowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) wdrożyć system wewnętrznej kontroli, obejmujący w szczególności określenie:
 - a) częstotliwości i sposobu pobierania próbek do badań jakościowych,
 - b) metody badań,
 - c) sposobu postępowania z produktami nieodpowiadającymi wymaganiom jakościowym,
- 2) dysponować planem zakładu obejmującym w szczególności pomieszczenia produkcyjne, magazynowe, socjalne i sanitarne, z zaznaczeniem:
 - a) linii technologicznych,

- b) dróg przemieszczania surowców i produktów gotowych,
 - c) stanowisk pracy,
 - 3) wyznaczyć osobę odpowiedzialną za kontrolę jakości,
 - 4) zagospodarować wywar powstały przy produkcji alkoholu etylowego na cele paszowe lub inne cele rolnicze albo go utylizować, w przypadku przedsiębiorców prowadzących wyrób alkoholu etylowego,
 - 5) posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza.
4. Obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, powinny spełniać wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.
5. Działalność w zakresie wyrobu i przetwarzania alkoholu etylowego oraz produkcji wyrobów tytoniowych może wykonywać przedsiębiorca, który nie był karany za przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów, a w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą prawną - którego członek zarządu nie był karany za przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów.

Art. 4. Organem prowadzącym rejestry, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, jest minister właściwy do spraw rynków rolnych, zwany dalej „organem prowadzącym rejestry”.

Art. 5. 1. Wpisu do rejestrów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, dokonuje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy.

2. Wniosek o wpis do rejestrów zawiera następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania,
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej,
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada,
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, która będzie wykonywana,
- 5) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej,
- 6) oświadczenie, że przedsiębiorca w dniu złożenia wniosku:
 - a) nie zalega z należnościami wobec Skarbu Państwa oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
 - b) nie był karany za przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów,
 - c) posiada zaświadczenia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

3. Wraz z wnioskiem o wpis do rejestru podmiotów wykonujących działalność w zakresie wyrobu i przetwarzania alkoholu etylowego przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru podmiotów wykonujących działalność w zakresie wyrobu i przetwarzania alkoholu etylowego są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu, oczyszczania, skażania lub odwadniania alkoholu etylowego, określone w ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych.”.

4. Wraz z wnioskiem o wpis do rejestru producentów wyrobów tytoniowych przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru producentów wyrobów tytoniowych są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych, określone w ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych.”.

5. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 i 4, powinny również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,

- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia,
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

Art. 6. 1. Wpisowi do rejestrów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, podlegają następujące dane:

- 1) firma i siedziba przedsiębiorcy oraz jego adres oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),
- 2) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej objętej wpisem,
- 3) określenie miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej,
- 4) data dokonania wpisu.

2. Rejestry mogą być prowadzone w systemie informatycznym.

3. Rejestry są jawne.

4. Organ prowadzący rejestry wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru lub zaświadczenie o zmianie wpisu w rejestrze.

Art. 7. Organ prowadzący rejestry, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w przypadkach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”;

2) w art. 8:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku zakończenia lub zawieszenia działalności gospodarczej w zakresie wyrobu, oczyszczania, skażania lub odwadniania alkoholu etylowego albo wytwarzania wyrobów tytoniowych przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić o tym, w terminie 14 dni od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, organ prowadzący rejestry.”;

3) w art. 11 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) firmę przedsiębiorcy skażającego oraz jego siedzibę,”;

4) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Kto będąc wpisanym do rejestrów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2:

1) nie wdrożył systemu kontroli wewnętrznej, nie dysponuje planem zakładu lub nie wyznaczył osoby odpowiedzialnej za kontrolę jakości,

2) nie zawiadomił organu prowadzącego rejestry o zakończeniu działalności gospodarczej określonej we wpisie w terminie 14 dni od dnia zakończenia tej działalności

- podlega grzywnie.

2. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, toczy się według przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”;

5) art. 12a otrzymuje brzmienie:

„Art. 12a. 1. Kto bez wymaganego wpisu do rejestrów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i

2, wyrabia, skaża, oczyszcza lub odwadnia alkohol etylowy albo wytwarza wyroby tytoniowe

- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, jeżeli czyn ten dotyczy alkoholu

etylowego lub wyrobów tytoniowych znacznej wartości

- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. Nr 72, poz. 747, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),”;

2) po art. 17 dodaje się art. 17a-17c w brzmieniu:

„Art. 17a. Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania zezwolenia wójt (burmistrz, prezydent miasta) może:

- 1) wezwać przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne do uzupełnienia w wyznaczonym terminie, jednak nie krótszym niż 14 dni, brakującej dokumentacji poświadczającej, że spełnia ono warunki określone przepisami ustawy, wymagane do wykonywania zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków,*
- 2) dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie zezwolenia w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne spełnia warunki wykonywania działalności objętej zezwoleniem.*

Art. 17b. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) odmawia udzielenia zezwolenia lub może ograniczyć jego zakres w stosunku do wniosku o udzielenie zezwolenia:

- 1) gdy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie spełnia warunków wykonywania działalności objętej zezwoleniem określonych w ustawie,*
- 2) ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa,*
- 3) ze względu na zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, lub zagrożenie środowiska naturalnego,*
- 4) jeżeli w wyniku postępowania na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych zawarta została przez gminę umowa na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków z innym przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym,*
- 5) jeżeli na obszarze gminy działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków prowadzi gmina lub jej jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej.*

Art. 17c. 1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, ubiegające się o zezwolenie w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków może wystąpić do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o przyrzeczenie wydania zezwolenia, zwane dalej „promesą”.

2. W promesie wójt (burmistrz, prezydent miasta) może uzależnić udzielenie zezwolenia od spełnienia warunków wykonywania działalności objętej zezwoleniem.

3. W postępowaniu o udzielenie promesy stosuje się przepisy dotyczące udzielania zezwolenia.

4. W promesie ustala się okres jej ważności, z tym że nie może on być krótszy niż 6 miesięcy.”;

3) po art. 18 dodaje się art. 18a-18e w brzmieniu:

Art. 18a. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) cofa zezwolenie w przypadku, gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem,*
- 2) przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przestało spełniać warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania działalności określonej w zezwoleniu,*

3) przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie usunęło, w wyznaczonym przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) terminie, stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z przepisami prawa regulującymi działalność gospodarczą objętą zezwoleniem.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może cofnąć zezwolenie w przypadku, gdy:

- 1) przepisy odrębne tak stanowią,*
- 2) przedsiębiorca nie podjął, mimo wezwania, lub zaprzestał wykonywania działalności określonej w zezwoleniu.*

3. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, któremu cofnięto zezwolenie z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1, może ponownie wystąpić z wnioskiem o udzielenie zezwolenia w takim samym zakresie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia.

Art. 18b. 1. Zezwolenie wydaje się na czas nieoznaczony.

2. Zezwolenie może być wydane na czas oznaczony na wniosek przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego.

Art. 18c. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane niezwłocznie zgłaszać wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) wszelkie zmiany danych określonych w zezwoleniu.

Art. 18d. Odmowa wydania zezwolenia, jego zmiana i cofnięcie następuje w drodze decyzji wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

Art. 18e. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest uprawniony do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie zgodności wykonywanej działalności z udzielonym zezwoleniem.

2. Czynności kontrolne przeprowadza się na podstawie upoważnienia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

3. Osoby upoważnione do dokonania kontroli są uprawnione w szczególności do:

- 1) wstępu na teren przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana działalność objęta zezwoleniem,*
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.*

4. Czynności kontrolnych dokonuje się wyłącznie w obecności osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego lub osoby upoważnionej do reprezentowania go podczas kontroli.

5. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 8 czerwca 2001 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów eksportowych o stałych stopach procentowych (Dz. U. Nr 73, poz. 762) w art. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) krajowy dostawca - przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), mającego miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie eksportu krajowych towarów lub usług,”.

Art. 40. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 5;

2) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 6 ust. 1, zwanej dalej „koncesją”, udziela, odmawia udzielenia, zmienia, cofa lub ogranicza jej zakres, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw wewnętrznych, zwany dalej „organem koncesyjnym”.”;

3) w art. 12 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wniosek o udzielenie koncesji powinien zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres oraz adres wykonywania działalności gospodarczej,*
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej,*
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP),*
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja,*
- 5) wnioskowany czas, na jaki ma być udzielona koncesja,*
- 6) wskazanie planowanej daty rozpoczęcia działalności,*

- 7) dane osobowe przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1, a w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, dane członków organu zarządzającego przedsiębiorcy, prokurentów i pełnomocników, zawierające:
- a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) obywatelstwo,
 - d) numer PESEL, a w przypadku osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa, serię i numer paszportu lub w stosunku do obywateli innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, serię i numer innego dokumentu potwierdzającego obywatelstwo i tożsamość,
 - e) adresy zameldowania na pobyt stały i czasowy.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć w szczególności następujące dokumenty:
- 1) potwierdzające posiadane wykształcenie i przygotowanie zawodowe osób, o których mowa w art. 8 ust. 1,
 - 2) określające formę prawną wnioskodawcy, w szczególności statut lub umowę spółki albo inny przewidziany przepisami prawa dokument dotyczący ustanowienia działalności gospodarczej i organizacji przedsiębiorcy,
 - 3) odpis z rejestru przedsiębiorców albo z ewidencji działalności gospodarczej,
 - 4) oświadczenie wskazujące osoby, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, a także oświadczenia tych osób o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych,
 - 5) listę udziałowców lub akcjonariuszy oraz wielkość znacznych pakietów akcji w rozumieniu rozdziału 9 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 49, poz. 447, z późn. zm.) posiadanych przez udziałowców lub akcjonariuszy,
 - 6) zaświadczenia o niekaralności osób wymienionych w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 2 za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo lub umyślne wykroczenie skarbowe i oświadczenia tych osób, że nie są prowadzone przeciwko nim postępowania, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. g),
 - 7) odpis z rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego,
 - 8) orzeczenie lekarskie i psychologiczne, stwierdzające brak przeciwwskazań do wykonywania lub kierowania działalnością gospodarczą, określoną w koncesji,
 - 9) opinie, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2,
 - 10) zaświadczenie komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej spełniają wymagania określone odpowiednio w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i ochronie środowiska.”;
- 4) w art. 14:
- a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),”
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Koncesja udzielana jest na czas oznaczony nie krótszy niż 5 lat i nie dłuższy niż 50 lat.”;
- 5) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji, ogranicza jej zakres w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji albo odmawia zmiany koncesji, gdy przedsiębiorca nie spełnia określonych w ustawie warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.”;
- 6) art. 17 otrzymuje brzmienie:
„Art. 17. 1. Organ koncesyjny cofa koncesję w przypadku, gdy:
- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją,

- 2) przedsiębiorca nie podjął, w terminie 6 miesięcy od dnia udzielenia koncesji lub od planowanej daty rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej, działalności objętej koncesją, mimo wezwania organu koncesyjnego, lub trwale zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.
2. Organ koncesyjny cofa koncesję albo zmienia jej zakres, w przypadku gdy przedsiębiorca:
 - 1) w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub z przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją,
 - 2) rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, określone przepisami prawa, a w szczególności:
 - a) przestał spełniać warunki określone w art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. g), pkt 2 oraz ust. 2 pkt 1,
 - b) uniemożliwia przeprowadzenie kontroli przez uprawnione organy,
 - c) nie przedstawił aktualnego orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, o którym mowa w art. 11 ust. 2.
3. Organ koncesyjny może cofnąć koncesję albo zmienić jej zakres:
 - 1) ze względu na zagrożenie obronności i bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli, a także w razie ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy,
 - 2) gdy przedsiębiorca nie spełnia określonych w ustawie warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.”;
- 7) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:
 „Art. 17a. W sprawach nieregulowanych w ustawie do działalności, o której mowa w art. 6 ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807).”.

Art. 41. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 12, poz. 110 i Nr 238, poz. 2021, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 oraz z 2004 r. Nr 121, poz. 1265) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 3. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru działalności detektywistycznej, zwanego dalej „rejestrem”.”;
- 2) art. 15-19 otrzymują brzmienie:
 „Art. 15. Przedsiębiorca może wykonywać działalność, o której mowa w art. 3, jeżeli:
 - 1) posiada licencję:
 - a) przedsiębiorca lub ustanowiony przez niego pełnomocnik - w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną,
 - b) co najmniej jedna osoba uprawniona do reprezentowania przedsiębiorcy lub pełnomocnik ustanowiony przez przedsiębiorcę do kierowania działalnością detektywistyczną - w przypadku przedsiębiorcy niebędącego osobą fizyczną,
 - 2) nie jest wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego,
 - 3) osoby nieposiadające licencji, wchodzące w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy oraz ustanowieni przez ten organ prokurenci oraz przedsiębiorca będący osobą fizyczną nie byli karani za przestępstwa umyślne lub umyślne przestępstwa skarbowe,
 - 4) zawarł umowę ubezpieczenia, o której mowa w art. 24 ust. 1.
- Art. 16. 1. Wpisu do rejestru dokonuje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy, który powinien zawierać następujące dane:
 - 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania.
 - 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej,
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada,

4) dane osobowe przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną oraz pełnomocnika w przypadku jego ustanowienia, w przypadku przedsiębiorcy niebędącego osobą fizyczną - członków organu zarządzającego przedsiębiorcy, prokurentów i pełnomocników ustanowionych do kierowania wnioskowaną działalnością, ze wskazaniem osób posiadających licencje i numeru licencji,

5) adres stałego miejsca wykonywania działalności.

2. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru działalności detektywistycznej są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie usług detektywistycznych, określone w ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych.”.

3. Oświadczenie powinno również zawierać:

1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania,

2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia,

3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

Art. 17. 1. Organem prowadzącym rejestr jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

2. Organ prowadzący rejestr wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru lub zaświadczenie o zmianie wpisu w rejestrze.

Art. 18. 1. Rejestr prowadzi się w formie księgi ewidencyjnej.

2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Do księgi ewidencyjnej załącza się w porządku chronologicznym wnioski, oświadczenia oraz inne dokumenty.

Art. 19. Wpisowi do rejestru podlegają następujące dane:

1) data wniosku o wpis do rejestru,

2) firma przedsiębiorcy, jego siedziba i adres,

3) dane osób uprawnionych do reprezentacji przedsiębiorcy, ze wskazaniem osób posiadających licencje, o których mowa w art. 15 pkt 1, oraz numer licencji,

4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy,

5) numer w ewidencji działalności gospodarczej albo w rejestrze przedsiębiorców,

6) adres stałego miejsca wykonywania działalności,

7) data dokonania wpisu do rejestru,

8) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika dokonującego wpisu do rejestru oraz jego czytelny podpis.”;

3) uchyla się art. 20-22;

4) w art. 23 w ust. 1 uchyla się pkt 1;

5) uchyla się art. 26;

6) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Kontrolę działalności w zakresie usług detektywistycznych przeprowadza organ prowadzący rejestr.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, może upoważnić do przeprowadzenia kontroli działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych inny organ państwowy wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności.”;

7) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. W sprawach działalności w zakresie usług detektywistycznych nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

8) w art. 29 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,”

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) nie została zwolniona dyscyplinarnie z Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu, wojska, prokuratury, sądu lub z innego urzędu administracji publicznej w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ciągu ostatnich 5 lat;”;

9) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto wykonuje działalność w zakresie usług detektywistycznych bez wymaganego wpisu do rejestru, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.”;

10) uchyla się art. 50.

Art. 42. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 533, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) podmiotem odpowiedzialnym - jest przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który wnioskuje lub uzyskał pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego;”;

b) pkt 43 otrzymuje brzmienie:

„43) wytwórcą - jest przedsiębiorca w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, który na podstawie zezwolenia wydanego przez upoważniony organ wykonuje co najmniej jedno z działań wymienionych w pkt 42;”;

2) po rozdziale 2a dodaje się rozdział 2b w brzmieniu:

„Rozdział 2b

Przepisy ogólne w sprawie działalności objętych zezwoleniami

Art. 37am. Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania zezwolenia organ wydający zezwolenie, zwany dalej „organem zezwalającym”:

1) może wzywać wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji poświadczającej, że spełnia on warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania określonej działalności gospodarczej;

2) może dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie zezwolenia w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem.

Art. 37an. 1. Przedsiębiorca, który zamierza podjąć działalność gospodarczą w dziedzinie podlegającej zezwoleniu, może ubiegać się o przyrzeczenie wydania zezwolenia, zwane dalej „promesą”. W promesie można uzależnić udzielenie zezwolenia od spełnienia warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem.

2. W postępowaniu o udzielenie promesy stosuje się przepisy dotyczące udzielania zezwoleń, określonych przepisami ustawy.

3. W promesie ustala się okres jej ważności, z tym że nie może on być krótszy niż 6 miesięcy.

4. W okresie ważności promesy nie można odmówić udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej określonej w promesie, chyba że:

1) uległy zmianie dane zawarte we wniosku o udzielenie promesy albo

2) wnioskodawca nie spełnił wszystkich warunków podanych w promesie, albo

3) wnioskodawca nie spełnia warunków wykonywania działalności objętej zezwoleniem, albo

4) jest to uzasadnione zagrożeniem obronności lub bezpieczeństwa państwa lub innego ważnego interesu publicznego.

Art. 37ao. 1. Zezwolenie wydaje się na czas nieoznaczony.

2. Zezwolenie może być wydane na czas oznaczony na wniosek przedsiębiorcy.

Art. 37ap. 1. Organ zezwalający cofa zezwolenie, w przypadku gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem;*
- 2) przedsiębiorca przestał spełniać warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu;*
- 3) przedsiębiorca nie usunął, w wyznaczonym przez organ zezwalający terminie, stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z przepisami prawa regulującymi działalność gospodarczą objętą zezwoleniem.*

2. Organ zezwalający może cofnąć zezwolenie w przypadkach określonych przepisami ustawy.

Art. 37ar. Przedsiębiorca jest obowiązany zgłaszać organowi zezwalającemu wszelkie zmiany danych określone w zezwoleniu.

Art. 37as. Przedsiębiorca, któremu cofnięto zezwolenie z przyczyn, o których mowa w art. 37ap ust. 1, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wydanie zezwolenia w takim samym zakresie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia.

Art. 37at. 1. Organ zezwalający jest uprawniony do kontroli działalności gospodarczej, na którą zostało wydane zezwolenie.

2. Czynności kontrolne przeprowadza się na podstawie upoważnienia wydanego przez organ zezwalający.

3. Osoby upoważnione przez organ zezwalający do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza objęta zezwoleniem, w dniach i w godzinach, w których jest wykonywana lub powinna być wykonywana ta działalność;*
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.*

4. Organ zezwalający może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia, stwierdzonych w toku kontroli, uchybień w wyznaczonym terminie.

5. Organ zezwalający może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 38 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli zezwolenie dotyczy wytwarzania lub importu wyłącznie produktów leczniczych weterynaryjnych, właściwym do wydania, odmowy wydania i cofnięcia oraz zmian zezwolenia jest Główny Lekarz Weterynarii; decyzję tę Główny Lekarz Weterynarii wydaje w porozumieniu z Głównym Inspektorem Farmaceutycznym; przepisy ust. 1, 2, 4 i 5, art. 41-43 i art. 48-50 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 39 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) złożyć wniosek o wydanie zezwolenia, zawierający firmę wnioskodawcy wraz z podaniem numeru identyfikacji podatkowej (NIP) oraz określający rodzaj i nazwę produktu leczniczego, postać farmaceutyczną, miejsca wytwarzania, zakres wytwarzania oraz miejsca kontroli;”;

5) uchyla się art. 44;

6) uchyla się art. 73;

7) w art. 81 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Farmaceutyczny, a w odniesieniu do hurtowni farmaceutycznych produktów leczniczych weterynaryjnych Główny Lekarz Weterynarii, cofa zezwolenie na prowadzenie hurtowni farmaceutycznej, jeżeli przedsiębiorca prowadzi obrót produktami leczniczymi niedopuszczonymi do obrotu.”;

8) w art. 103 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor farmaceutyczny cofa zezwolenie na prowadzenie apteki ogólnodostępnej, jeżeli apteka prowadzi obrót produktami leczniczymi niedopuszczonymi do obrotu.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) w art. 2 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) przedsiębiorca - przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807),”.

Art. 44. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz. U. Nr 128, poz. 1408 oraz z 2003 r. Nr 171, poz. 1662) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) producent - przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807),”.

Art. 45. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr 128, poz. 1409 oraz z 2004 r. Nr 49, poz. 465 i Nr 96, poz. 959) w art. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) paczkujący - przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), który odmierza porcje produktu, umieszcza je w opakowaniu jednostkowym i wprowadza towar paczkowany do obrotu po raz pierwszy; dla potrzeb ustawy przedsiębiorca wprowadzający na polski obszar celny towary paczkowane, zwany dalej „importerem”, traktowany jest jako paczkujący,”.

Art. 46. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, z 2003 r. Nr 229, poz. 2277 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 895) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. Umowa o przeniesienie własności statku obciążonego hipoteką morską na osobę zagraniczną w rozumieniu art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) wymaga uprzedniej zgody wierzyciela hipotecznego wyrażonej na piśmie, z podpisem notarialnie poświadczonym.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 20 marca 2002 r. o finansowym wspieraniu inwestycji (Dz. U. Nr 41, poz. 363 i Nr 141, poz. 1177, z 2003 r. Nr 159, poz. 1537 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291) w art. 2 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przedsiębiorcy - należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807),”.

Art. 48. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Upoważnienie do przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 2, okazuje się w dniu rozpoczęcia tej kontroli.”;

2) art. 184 otrzymuje brzmienie:

„Art. 184. W sprawach lotniczej działalności gospodarczej nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807).”.

Art. 49. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepis ust. 3 nie narusza obowiązku określonego w art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807).”.

Art. 50. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178, z 2003 r. Nr 228, poz. 2260 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) działalnością kantorową jest regulowana działalność gospodarcza polegająca na kupnie i sprzedaży wartości dewizowych oraz pośrednictwie w ich kupnie i sprzedaży,”;

2) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Działalność kantorowa

Art. 11. 1. Działalność kantorowa jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga wpisu do rejestru działalności kantorowej, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Przepisów o działalności kantorowej nie stosuje się do banków, oddziałów banków zagranicznych oraz do instytucji kredytowych i oddziałów instytucji kredytowych.

Art. 12. Działalność kantorową może wykonywać osoba fizyczna, która nie została prawomocnie skazana za przestępstwo skarbowe albo za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, a także osoba prawna oraz spółka niemająca osobowości prawnej, której żaden odpowiednio członek władz lub wspólnik nie został skazany za takie przestępstwo.

Art. 13. 1. Czynności bezpośrednio związane z wykonywaniem działalności kantorowej mogą być wykonywane tylko przez osoby, które nie zostały skazane prawomocnie za przestępstwa określone w art. 12 i które posiadają fachowe przygotowanie do wykonywania tych czynności.

2. Za fachowe przygotowanie uznaje się:

- 1) ukończenie kursu obejmującego prawne i praktyczne zagadnienia związane z prowadzeniem działalności kantorowej, udokumentowane świadectwem, lub*
- 2) pracę w banku, w okresie co najmniej rocznym, na stanowisku bezpośrednio związanym z obsługą transakcji walutowych, udokumentowaną świadectwem pracy, oraz znajomość przepisów ustawy regulujących działalność kantorową, potwierdzoną złożonym oświadczeniem.*

Art. 14. 1. Przedsiębiorca, który wykonuje działalność kantorową, jest obowiązany zapewnić:

- 1) prowadzenie na bieżąco, w sposób trwały i ciągły oraz zgodny z przepisami, ewidencji wszystkich operacji powodujących zmianę stanu wartości dewizowych i waluty polskiej,*
- 2) prowadzenie, w godzinach działalności kantoru, ciągłego kupna i sprzedaży wartości dewizowych, będących przedmiotem obrotu,*
- 3) wydawanie, w sposób zgodny z przepisami, dowodów kupna i sprzedaży, imiennych lub na okaziciela, przy każdej umowie kupna lub sprzedaży wartości dewizowych, będących przedmiotem obrotu,*
- 4) lokal i jego wyposażenie spełniające warunki techniczne i organizacyjne niezbędne do bezpiecznego i prawidłowego wykonywania czynności bezpośrednio związanych z działalnością kantorową.*

2. Przedsiębiorca jest obowiązany uzyskiwać, z upływem każdego roku działalności, zaświadczenie o niekaralności za przestępstwa, o których mowa w art. 12.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do osób, o których mowa w art. 13 ust. 1.

Art. 15. 1. Wartość kupna lub sprzedaży zagranicznych środków płatniczych nie może przekroczyć w ramach jednej umowy zawieranej przez przedsiębiorcę wykonującego działalność kantorową równowartości 20 000 euro.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do umów sprzedaży zagranicznych środków płatniczych nabytych w ramach działalności kantorowej, zawieranych przez przedsiębiorcę z bankami oraz innymi przedsiębiorcami wykonującymi taką działalność.

Art. 16. 1. Organem prowadzącym rejestr jest Prezes Narodowego Banku Polskiego.

2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Prezes Narodowego Banku Polskiego może określić, w drodze zarządzenia, sposób prowadzenia rejestru, wzór rejestru oraz tryb dokonywania wpisów do rejestru.

Art. 17. 1. Wpisu do rejestru dokonuje się na podstawie pisemnego wniosku przedsiębiorcy, zawierającego następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania,
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej,
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada,
- 4) siedziby oraz adresy jednostek, w których będzie wykonywana działalność kantorowa,
- 5) oznaczenie zakresu działalności kantorowej wykonywanej przez przedsiębiorcę w poszczególnych jednostkach,
- 6) podpis przedsiębiorcy oraz oznaczenie daty i miejsca składania wniosku.

2. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa pisemne oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam szczególne warunki wykonywania działalności kantorowej określone w rozdziale 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe.

Oświadczam także, że posiadam aktualne zaświadczenia o niekaralności i dokumenty potwierdzające kwalifikacje wymagane przepisami ustawy, o której mowa w pkt 2. ”.

3. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania,
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia,
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o dokonanie wpisu w rejestrze działalności kantorowej, uwzględniając zakres wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności.

Art. 17a. 1. Wpisowi do rejestru podlegają dane określone w art. 17 ust. 1 pkt 1-5, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest inny niż adres siedziby.

2. Wpisem do rejestru jest również wykreślenie albo zmiana wpisu.

Art. 17b. Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o wykreślenie z rejestru - w terminie 7 dni od dnia zaprzestania wykonywania działalności kantorowej.

Art. 17c. 1. Przedsiębiorca może z ważnych przyczyn zawiesić wykonywanie działalności kantorowej, zawiadamiając o tym organ prowadzący rejestr.

2. O zawieszeniu wykonywania działalności kantorowej oraz o wznowieniu jej wykonywania przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić pisemnie organ prowadzący rejestr, w terminie 7 dni licząc od dnia zawieszenia lub wznowienia wykonywania działalności kantorowej.

Art. 17d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, określi, w drodze rozporządzenia, niezbędne wyposażenie lokalu przeznaczonego do wykonywania działalności kantorowej, a także sposób prowadzenia ewidencji i wydawania dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa obrotu gospodarczego w zakresie wykonywania tej działalności.

Art. 17e. W sprawach dotyczących wpisu do rejestru, nieuregulowanych w niniejszym rozdziale, Prezes Narodowego Banku Polskiego stosuje przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 17f. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do działalności kantorowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

3) art. 33 i 34 otrzymują brzmienie:

„Art. 33. 1. Prezes Narodowego Banku Polskiego wykonuje kontrolę:

- 1) udzielonych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego zezwoleń dewizowych,
- 2) działalności kantorowej,
- 3) wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 30 ust. 1,

- 4) czynności wykonywanych przez uprawnione banki w związku z pośrednictwem w dokonywaniu przez rezydentów przekazów pieniężnych za granicę oraz rozliczeń w kraju z nierezydentami, a także czynnościami dokonywanymi przez nierezydentów określonymi w art. 28.
2. Kontrola wykonywana w zakresie określonym w ust. 1 polega na sprawdzaniu, czy:
 - 1) korzystanie z udzielonego zezwolenia dewizowego odbywa się zgodnie z jego warunkami,
 - 2) przedsiębiorca wykonuje działalność kantorową zgodnie z warunkami określonymi w ustawie i przepisach szczególnych wydanych na jej podstawie,
 - 3) obowiązek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, jest wykonywany przez rezydentów oraz czy dane przekazywane w wykonaniu tego obowiązku są zgodne ze stanem faktycznym,
 - 4) czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 4, są wykonywane przez uprawnione banki zgodnie z art. 26 i 27.

Art. 34. Kontrolę, o której mowa w art. 33, przeprowadzają pracownicy Narodowego Banku Polskiego, zwani dalej „kontrolerami”, w siedzibie jednostki kontrolowanej lub siedzibie Narodowego Banku Polskiego, po okazaniu legitymacji służbowej i doręczeniu upoważnienia.”;

4) użyte w art. 39-41 w różnych przypadkach wyrazy „Narodowy Bank Polski” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Prezes Narodowego Banku Polskiego”;

5) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb wykonywania kontroli określonej w art. 33, mając na uwadze zapewnienie prawidłowego wykonywania objętych nią czynności.”.

Art. 51. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) działalności gospodarczej - oznacza to działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807),”;

b) uchyla się pkt 5;

2) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymogu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do obywatela Unii, który wykonuje pracę lub wykonuje działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zachowując miejsce stałego pobytu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do którego powraca co najmniej raz w tygodniu.”;

3) w art. 5:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zamierza wykonywać albo wykonuje pracę lub zamierza wykonywać albo wykonuje działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres przekraczający 12 miesięcy albo”,

b) ust. 3-5 otrzymują brzmienie:

„3. Zezwolenia na pobyt udziela się obywatelowi Unii, który:

1) w chwili zaprzestania wykonywania pracy lub wykonywania działalności gospodarczej osiągnął wiek emerytalny określony przez polskie przepisy dotyczące ubezpieczenia emerytalnego i wykonywał pracę lub wykonywał działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres co najmniej 12 ostatnich miesięcy oraz przebywa nieprzerwanie na tym terytorium przez okres co najmniej 3 lat,

2) zaprzestał wykonywania pracy lub wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek trwałej niezdolności do pracy i przebywa nieprzerwanie na tym terytorium przez okres co najmniej 2 lat
- choćby warunki określone w ust. 1 nie były spełnione, jeżeli z wnioskiem o ponowne wydanie zezwolenia na pobyt wystąpił nie później niż przed upływem 2 lat od dnia, w którym posiadane przez niego zezwolenie na pobyt utraciło ważność.

4. Zezwolenia na pobyt udziela się obywatelowi Unii, który zaprzestał wykonywania pracy lub wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek trwałej niezdolności do pracy, wynikającej z wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, choćby warunki określone w ust. 1 nie były spełnione, jeżeli z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pobyt wystąpił nie później niż przed upływem 2 lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie, w wyniku którego zaprzestał wykonywania pracy lub wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub jeżeli wystąpił z wnioskiem o ponowne wydanie zezwolenia na pobyt nie później niż przed upływem 2 lat od dnia, w którym posiadane przez niego zezwolenie na pobyt utraciło ważność.

5. Zezwolenia na pobyt udziela się członkowi rodziny obywatela Unii, który zmarł w wyniku wypadku przy pracy lub choroby zawodowej w okresie wykonywania pracy lub wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, choćby warunki określone w ust. 1 nie były spełnione, jeżeli zdarzenie, w wyniku którego obywatel Unii zmarł, nastąpiło przed uzyskaniem przez niego zezwolenia na pobyt.”;

4) w art. 7:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zamierza wykonywać albo wykonuje pracę lub zamierza wykonywać albo wykonuje działalność gospodarczą przez okres od 3 do 12 miesięcy, lub”;

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pkt 2 - na okres wykonywania pracy, wynikający z pisemnego oświadczenia pracodawcy lub podmiotu upoważnionego do powierzenia obywatelowi Unii wykonywania pracy, o zamiarze powierzenia wykonywania pracy lub zaświadczenia o wykonywaniu pracy, wskazujących okres zatrudnienia, lub na okres wykonywania działalności gospodarczej,”;

5) w art. 17:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenia na pobyt udzielonego obywatelowi Unii, który:

1) w chwili zaprzestania wykonywania pracy lub wykonywania działalności gospodarczej osiągnął wiek emerytalny określony przez polskie przepisy dotyczące ubezpieczenia emerytalnego i wykonywał pracę lub wykonywał działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres co najmniej 12 ostatnich miesięcy oraz przebywa nieprzerwanie na tym terytorium przez okres co najmniej 3 lat,

2) zaprzestał wykonywania pracy lub wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek trwałej niezdolności do pracy i przebywa nieprzerwanie na tym terytorium przez okres co najmniej 2 lat,

3) zaprzestał wykonywania pracy lub wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek trwałej niezdolności do pracy, wynikającej z wypadku przy pracy lub choroby zawodowej

- nie cofa się, choćby środki na pokrycie kosztów pobytu były niewystarczające.”;

b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zaprzestał wykonywania pracy lub wykonywania działalności gospodarczej, lub”;

6) w art. 22:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli odrębne przepisy wymagają takiego wpisu do rejestru, albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej.”;

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) świadectwo pracy lub dokument potwierdzający wykonywanie działalności gospodarczej, wskazujące wykonywanie pracy lub wykonywanie działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres co najmniej 12 ostatnich miesięcy, oraz dokument potwierdzający nieprzerwane przebywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres co najmniej 3 lat albo”;

7) w art. 23 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pisemne oświadczenie pracodawcy lub podmiotu upoważnionego do powierzenia obywatelowi Unii wykonywania pracy o zamiarze powierzenia mu wykonywania pracy lub zaświadczenie o wykonywaniu pracy, wskazujące okres zatrudnienia, lub odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli odrębne przepisy wymagają takiego wpisu, albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej - w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2,”.

Art. 52. W ustawie z dnia 13 września 2002 r. o napojach spirytusowych (Dz. U. Nr 166, poz. 1362 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 21-26 otrzymują brzmienie:

„Art. 21. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu napojów spirytusowych obejmuje również rozlew wyrobów wytworzonych we własnym zakresie.

Art. 22. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych jest obowiązany spełniać następujące warunki:

1) wdrożyć system wewnętrznej kontroli wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych, obejmujący w szczególności określenie:

- a) częstotliwości i sposobu pobierania próbek do badań jakościowych,*
- b) metody badań,*
- c) sposobu postępowania z napojami spirytusowymi nieodpowiadającymi wymaganiom jakościowym;*

2) dysponować planem zakładu obejmującym w szczególności pomieszczenia produkcyjne, magazynowe, socjalne i sanitarne, z zaznaczeniem:

- a) linii technologicznych,*
- b) dróg przemieszczania surowców i produktów gotowych,*
- c) stanowisk pracy;*

3) wyznaczyć osobę odpowiedzialną za kontrolę jakości napojów spirytusowych.

2. Obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie, o którym mowa w ust. 1, powinny spełniać wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

3. Działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych może wykonywać przedsiębiorca:

1) posiadający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których ma być wykonywana działalność;

2) niekarany za przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów, a w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą prawną - którego członek zarządu nie był karany za przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów.

Art. 23. Organem prowadzącym rejestr jest minister właściwy do spraw rynków rolnych, zwany dalej „organem prowadzącym rejestr”.

Art. 24. 1. Wpisu do rejestru dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy.

2. Wniosek o wpis do rejestru zawiera następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;*
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;*
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;*
- 4) określenie rodzaju działalności gospodarczej, która będzie wykonywana;*

- 5) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej;
- 6) oświadczenie, że przedsiębiorca w dniu złożenia wniosku:
 - a) nie zalega z należnościami wobec Skarbu Państwa oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
 - b) posiada zaświadczenie o niekaralności, o którym mowa w art. 22 ust. 3 pkt 2,
 - c) posiada zaświadczenia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

3. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych, określone w ustawie z dnia 13 września 2002 r. o napojach spirytusowych.”.

4. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy.

Art. 25. 1. Wpisowi do rejestru podlegają następujące dane:

- 1) firma i siedziba przedsiębiorcy oraz jego adres;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) określenie rodzaju działalności gospodarczej objętej wpisem;
- 5) określenie miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej;
- 6) data dokonania wpisu.

2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr jest jawny.

4. Organ prowadzący rejestr wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru lub zaświadczenie o zmianie wpisu w rejestrze.

Art. 26. Organ prowadzący rejestr wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w przypadkach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”;

2) po art. 26 dodaje się art. 26a i 26b w brzmieniu:

„Art. 26a. W przypadku zakończenia lub zawieszenia działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić o tym, w terminie 14 dni od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, organ prowadzący rejestr.

Art. 26b. W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

3) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Kto bez wymaganego wpisu do rejestru wyrabia lub rozlewa napoje spirytusowe

- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, jeżeli czyn ten dotyczy napojów spirytusowych znacznej wartości

- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”.

Art. 53. W ustawie z dnia 13 września 2002 r. o produktach biobójczych (Dz. U. Nr 175, poz. 1433 oraz z 2003 r. Nr 189, poz. 1852) w art. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) „podmiot odpowiedzialny za pierwsze wprowadzenie produktu biobójczego lub substancji czynnej do obrotu, zwany dalej „wnioskodawcą”- przedsiębiorcę lub jego przedstawiciela albo oddział przedsiębiorcy zagranicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), a także przedsiębiorcę lub jego przedstawiciela, który ma siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej,”.

Art. 54. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 97, poz. 962) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia kursów doszkalających jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy doszkalające.

2. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, zwany dalej „prowadzącym kurs”, z zastrzeżeniem art. 14, jest obowiązany spełniać następujące warunki i wymagania:

- 1) mieć siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) posiadać warunki lokalowe i wyposażenie dydaktyczne gwarantujące przeprowadzenie kursu doszkalającego zgodnie z jego programem;
- 3) zapewnić prowadzenie kursu doszkalającego przez wykładowców, którzy:
 - a) posiadają wyższe wykształcenie i co najmniej pięcioletnią praktykę zawodową w dziedzinie: właściwości towarów niebezpiecznych, konstrukcji i eksploatacji opakowań, cystern i pojazdów przeznaczonych do ich przewozu, ratownictwa drogowego i chemicznego, ochrony przeciwpożarowej lub bezpieczeństwa ruchu drogowego lub
 - b) posiadają świadectwo doradcy, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 4;
- 4) posiadać zbiór przepisów w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych oraz środki dydaktyczne, właściwe do rodzaju prowadzonego kursu doszkalającego, w szczególności: plansze, przeźrocza, fotografie, filmy, oprogramowanie komputerowe, modele pojazdów i przesylek, wzory dokumentów;
- 5) posiadać możliwość przeprowadzania ćwiczeń praktycznych objętych tematyką kursu doszkalającego.

3. Działalność, o której mowa w ust. 1, może wykonywać przedsiębiorca:

- 1) w stosunku do którego nie została otwarta likwidacja lub nie ogłoszono upadłości;
- 2) który nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko dokumentom - dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej.

4. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy doszkalające jest dokonywany na pisemny wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 4) zakres prowadzonych kursów;
- 5) datę i podpis przedsiębiorcy.

5. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 4, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy doszkalające są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia kursów doszkalających, określone w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych.”.

6. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy;

- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.”;

2) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Organem prowadzącym rejestr przedsiębiorców prowadzących kursy kształcące jest marszałek województwa.

2. Wpisowi do rejestru, o którym mowa w ust. 1, podlegają następujące dane:

- 1) firma przedsiębiorcy;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy;
- 4) siedziba przedsiębiorcy i jego adres;
- 5) zakres prowadzonych kursów.

3. W celu wykazania spełniania wymagań, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 3, przedsiębiorca jest obowiązany posiadać:

- 1) dokument określający status jednostki będącej osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo dokument stwierdzający tożsamość osoby fizycznej;
- 2) kopię zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) szczegółowy program kursów kształcących zawierający tematy zajęć, ze wskazaniem czasu ich trwania oraz metod nauczania;
- 4) kopie dokumentów potwierdzających kwalifikacje oraz przedmiot działalności zawodowej wykładowców.”;

3) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Jednostka wojskowa może prowadzić kursy kształcące dla żołnierzy wyznaczonych do przewozu towarów niebezpiecznych, po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 2-5.”;

4) w art. 15:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Marszałek województwa ma prawo prowadzić kontrolę w zakresie:

- 1) spełniania przez prowadzącego kurs warunków i wymagań, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 3;
- 2) zgodności prowadzonego kursu z:
 - a) przepisami, o których mowa w art. 18 ust. 2,
 - b) informacją, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 i ust. 2.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Marszałek województwa, w przypadku ustalenia przez osobę upoważnioną do kontroli naruszeń warunków wykonywania działalności, może wyznaczyć termin ich usunięcia.”;

5) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Marszałek województwa wydaje decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę kursów kształcących, w przypadkach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Rażąco naruszeniem warunków wykonywania działalności w zakresie prowadzenia kursów kształcących jest:

- 1) prowadzenie kursów w sposób niezgodny z:
 - a) przepisami, o których mowa w art. 18 ust. 2,
 - b) dokumentacją, o której mowa w art. 13 ust. 3 pkt 3 i 4,
 - c) informacją, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 i ust. 2;
- 2) wydanie niezgodnie ze stanem faktycznym zaświadczenia o ukończeniu kursu kształcącego;
- 3) niezłożenie informacji, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1, lub niedokonanie aktualizacji listy uczestników, o której mowa w art. 16 ust. 2;
- 4) niezapewnienie udziału przedstawiciela marszałka województwa w składzie komisji przeprowadzającej egzamin kończący kurs kształcący;
- 5) utrudnienie przeprowadzenia kontroli kursu kształcącego.

3. W przypadku wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy kształcące, ponowny wpis do rejestru działalności regulowanej w tym zakresie

może nastąpić jedynie na zasadach i w terminie określonych w art. 72 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

6) w art. 18 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczegółowe wymagania w stosunku do przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia kursów doszkalających;”;

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wzór wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy doszkalające oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do tego rejestru;”;

7) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Kurs początkowy oraz kurs doskonalący prowadzą przedsiębiorcy, o których mowa w art. 12, i jednostki wojskowe, o których mowa w art. 14.”;

8) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej uznaje się za spełniających warunek, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1.”.

Art. 55. W ustawie z dnia 18 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 241, poz. 2074 oraz z 2004 r. Nr 121, poz. 1264) uchyla się art. 19.

Art. 56. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.) w art. 496 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z dniem wszczęcia postępowania naprawczego przedsiębiorca składa wniosek o wpis informacji o wszczęciu postępowania naprawczego odpowiednio do Krajowego Rejestru Sądowego albo ewidencji działalności gospodarczej.”.

Art. 57. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 43 uchyla się ust. 6;

2) w art. 48:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;”;

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odpis z rejestru przedsiębiorców albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej;”.

Art. 58. W ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188 oraz z 2004 r. Nr 69, poz. 627, Nr 96, poz. 959 i Nr 171, poz. 1800) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Wykonywanie działalności pocztowej w zakresie przyjmowania, przemieszczania i doręczania w obrocie krajowym i zagranicznym przesyłek:

1) przesyłek dla ociemniałych,

2) z korespondencją do 2 000 g, z wyłączeniem:

a) przesyłek, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 2 i 4,

b) przesyłek przyjmowanych, przemieszczanych i doręczanych w sposób inny niż określony dla powszechnych usług pocztowych - wymaga zezwolenia na wykonywanie działalności pocztowej, zwanego dalej „zezwoleнием”, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

2. Wykonywanie działalności pocztowej niewymagającej zezwolenia jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i podlega wpisowi do rejestru operatorów pocztowych, zwanego dalej „rejestrem”, na podstawie pisemnego wniosku.

3. Nie wymaga wpisu do rejestru działalność pocztowa polegająca na przyjmowaniu, przemieszczaniu i doręczaniu druków bezadresowych.

4. Nie wymaga wpisu do rejestru działalność wykonywana przez agenta lub agenta pocztowego na podstawie umowy agencyjnej, zawartej z operatorem zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego.

5. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do wykonywania działalności pocztowej przez operatora publicznego w zakresie świadczenia powszechnych usług pocztowych, o których mowa w art. 46.”;

2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Wydanie, odmowa wydania lub cofnięcie zezwolenia następuje w drodze decyzji.”;

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Organem właściwym w sprawach zezwoleń oraz wpisu do rejestru jest Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwany dalej „Prezesem URTiP”.”;
4) w art. 9:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w innym właściwym rejestrze lub w ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”;

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) aktualny odpis zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej (NIP);”;

5) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. Działalność pocztową w zakresie objętym obowiązkiem wpisu do rejestru może wykonywać przedsiębiorca, który:

1) zapewnia warunki do przestrzegania tajemnicy pocztowej, o której mowa w art. 39 ust. 1;

2) zapewnia bezpieczeństwo przesyłek na poszczególnych etapach świadczenia usługi w zakresie, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz 5;

3) określa w regulaminie świadczenia usług okoliczności uznania usługi pocztowej za niewykonaną lub nienależycie wykonaną oraz przejrzyste i niedyskryminujące warunki postępowania reklamacyjnego i rozpatrywania skarg;

4) nie był prawomocnie skazany za umyślne przestępstwo przeciwko ochronie informacji, wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub umyślne przestępstwo skarbowe - dotyczy to osób fizycznych wykonujących we własnym imieniu działalność gospodarczą lub osób kierujących działalnością osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niebędących osobą prawną, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną;

5) zapewnia, że wykonywanie działalności objętej wpisem do rejestru nie zagraża obronności, bezpieczeństwu państwa lub bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu.”;

6) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Wniosek o wpis do rejestru zawiera następujące dane:

1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;

2) oznaczenie formy prawnej i numer w rejestrze przedsiębiorców albo w innym właściwym rejestrze lub w ewidencji działalności gospodarczej;

3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;

4) określenie zakresu zamierzonej działalności pocztowej;

5) obszar, na którym będzie wykonywana działalność pocztowa.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru operatorów pocztowych są kompletne i zgodne z prawdą;

- 2) *znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie objętym obowiązkiem uzyskania wpisu do rejestru operatorów pocztowych, określone w ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. - Prawo pocztowe.*”
3. Oświadczenie powinno również zawierać:
- 1) *firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;*
 - 2) *oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;*
 - 3) *podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.*
4. *Przedsiębiorca jest obowiązany przechowywać, przez okres wykonywanej działalności pocztowej, wszystkie dokumenty niezbędne do wykazania spełnienia warunków wykonywania działalności objętej obowiązkiem wpisu do rejestru.*”;
- 7)** uchyla się art. 16;
- 8)** art. 17 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 17. 1. Operator pocztowy wykonujący działalność pocztową jest obowiązany zgłosić do Prezesa URTiP:
- 1) *w przypadku działalności objętej zezwoleniem - zmiany danych, o których mowa w art. 9 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1 i 3 lit. a i b,*
 - 2) *w przypadku działalności objętej wpisem do rejestru - zmiany danych, o których mowa w art. 15 ust. 1*
- w terminie 14 dni od dnia ich powstania.
2. *Operator wykonujący działalność pocztową na podstawie udzielonego zezwolenia lub wpisu do rejestru jest obowiązany zgłosić do Prezesa URTiP fakt zawieszenia albo zakończenia działalności pocztowej w terminie 14 dni od dnia zawieszenia albo zakończenia tej działalności.*”;
- 9)** art. 18 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 18. *Do rozszerzenia zakresu lub obszaru działalności objętej zezwoleniem lub wpisem do rejestru stosuje się odpowiednio przepisy art. 9-12 lub art. 15.*”;
- 10)** art. 19 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 19. *Uprawnienia z tytułu wydanego przedsiębiorcy zezwolenia, jak również uprawnienia wynikające z dokonanego wpisu do rejestru nie przechodzą na podmioty powstałe w wyniku jego podziału albo łączenia się z innymi podmiotami.*”;
- 11)** art. 20 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 20. 1. Prezes URTiP prowadzi rejestr obejmujący:
- 1) *oznaczenie operatora, jego siedziby i adresu;*
 - 2) *numer w rejestrze przedsiębiorców albo w innym właściwym rejestrze lub w ewidencji działalności gospodarczej oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);*
 - 3) *zakres wykonywanej działalności pocztowej z uwzględnieniem podziału określonego w art. 6 ust. 1 i 2;*
 - 4) *w przypadku operatorów wykonujących działalność objętą zezwoleniem - okres ważności zezwolenia;*
 - 5) *obszar wykonywanej działalności pocztowej;*
 - 6) *informacje o zmianie danych, o których mowa w pkt 1-5, jak również o fakcie zawieszenia albo zakończenia wykonywania działalności pocztowej.*
2. *Rejestr składa się z dwóch części:*
- 1) *rejestru zezwoleń, o których mowa w art. 6 ust. 1;*
 - 2) *rejestru działalności pocztowej niewymagającej zezwolenia, o której mowa w art. 6 ust. 2.*
3. *Rejestr jest jawny.*
4. *Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.*
5. *Prezes URTiP dokonuje wpisu do rejestru w terminie 7 dni od daty wydania zezwolenia lub daty wpływu wniosku o wpis do rejestru wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 15 ust. 2.*
6. *Prezes URTiP dokonuje zmiany danych objętych rejestrem, o których mowa w art. 15 ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu zgłoszenia o zmianie danych.*”;
- 12)** po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:
- „Art. 20a. *W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do działalności pocztowej stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.*”;
- 13)** w art. 22 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) usługa pocztowa miałaby być wykonywana w całości lub w części na obszarze nieobjętym zezwoleniem lub wpisem do rejestru;”;

14) w art. 63 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes URTiP sprawuje kontrolę:

1) działalności pocztowej wykonywanej na podstawie ustawy:

- a) w zakresie naruszania przez innych przedsiębiorców uprawnień zastrzeżonych dla operatora publicznego,*
- b) w zakresie świadczenia usług pocztowych,*
- c) w zakresie stosowania przez operatora świadczącego powszechne usługi pocztowe minimalnych wymagań dotyczących jakości powszechnych usług pocztowych, o których mowa w art. 46 ust. 3 pkt 1 lit. b,*
- d) w zakresie obowiązków dotyczących zapewnienia przez operatora świadczącego powszechne usługi pocztowe osobom niepełnosprawnym dostępu do świadczonych powszechnych usług pocztowych,*
- e) w sposób niezgodny z warunkami określonymi w zezwoleniu lub wymaganymi dla wykonywania działalności pocztowej na podstawie wpisu do rejestru;*

2) w celu wykrywania działalności wykonywanej bez wymaganego zezwolenia lub wpisu do rejestru.”;

15) w art. 64 uchyla się ust. 2;

16) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia świadczenia usług pocztowych bez wymaganego zezwolenia lub wpisu do rejestru, Prezes URTiP wydaje decyzję nakazującą wstrzymanie działalności. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

17) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Karze pieniężnej podlega podmiot, który:

- 1) świadczy usługi pocztowe bez wymaganego zezwolenia, wbrew jego warunkom lub bez wpisu do rejestru;*
- 2) nie będąc operatorem publicznym, świadczy usługi zastrzeżone niezgodnie z art. 47 ust. 2;*
- 3) emituje znaki opłaty pocztowej niezgłoszone do wykazu lub znaki niezgodne z wymaganiami ustawy albo emituje karty pocztowe lub koperty z nadrukowanym znakiem opłaty pocztowej niezgodnie z wymaganiami ustawy;*
- 4) nie wypełnia obowiązków lub zadań na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie i na warunkach określonych w ustawie;*
- 5) będąc operatorem świadczącym powszechne usługi pocztowe:*
 - a) nie stosuje wymagań, o których mowa w art. 52 ust. 1 i 2,*
 - b) nie przedkłada w trybie lub terminie informacji, o których mowa w art. 52 ust. 3,*
 - c) nie przedkłada w trybie lub terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 52 ust. 6,*
 - d) nie przedkłada informacji, o której mowa w art. 44 ust. 1a;*
- 6) będąc operatorem:*
 - a) nie przedkłada informacji, o której mowa w art. 44 ust. 1 i 2,*
 - b) nie zgłasza Prezesowi URTiP zmian stanu faktycznego i prawnego objętego zezwoleniem lub wpisem do rejestru,*
 - c) nie stosuje znaków opłaty pocztowej i oznaczeń w sposób określony w art. 31 ust. 1 i 2,*
 - d) nie przedkłada wymaganego sprawozdania o działalności pocztowej albo wymaganej informacji o zakresie tej działalności.”.*

Art. 59. W ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. Nr 139, poz. 1323 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177 i Nr 96, poz. 959) w art. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807);

2) podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;”.

Art. 60. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) art. 116 otrzymuje brzmienie:

„Art. 116. Cudzoziemiec korzystający z ochrony czasowej może wykonywać pracę bez zezwolenia na pracę lub wykonywać działalność gospodarczą na zasadach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807).”.

Art. 61. W ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. 1. Działalność gospodarcza w zakresie obrotu materiałem siewnym jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą dostawców i producentów materiału siewnego rozmnożeniowego roślin warzywnych i ozdobnych oraz materiału szkółkarskiego wytworzonego i sprzedawanego na terenie tego samego powiatu, jeżeli jest przeznaczony na niezarobkowe potrzeby własne odbiorcy.

3. Organem prowadzącym rejestr jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę przedsiębiorcy.

4. Wniosek o wpis do rejestru zawiera następujące dane:

1) firmę, miejsce zamieszkania albo siedzibę i adres przedsiębiorcy, albo adres zamieszkania;

2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej;

3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;

4) oznaczenie rodzaju wykonywanej działalności;

5) imię i nazwisko osoby upoważnionej do kontaktów z wojewódzkim inspektorem;

6) datę i podpis przedsiębiorcy.

5. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców dokonujących obrotu materiałem siewnym są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu materiałem siewnym, określone w ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie.”.

6. Oświadczenie powinno również zawierać:

1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;

2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;

3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

7. Wpisowi do rejestru podlegają dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1-5, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

8. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

9. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o działalności, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

2) w art. 70 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) prowadzi obrót materiałem siewnym bez wpisu do rejestru,”.

Art. 62. W ustawie z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 199, poz. 1934 oraz z 2004 r. Nr 34, poz. 293 i Nr 109, poz. 1160) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wytwórca - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) wytwarzającego lub magazynującego biokomponenty;”;

b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) producent - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej posiadającego koncesję na wytwarzanie lub obrót paliwami ciekłymi, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504, z późn. zm.), zajmującego się produkcją, importem lub komponowaniem i wprowadzaniem do obrotu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;”;

2) rozdział 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2

Wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów

Art. 3. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania lub magazynowania biokomponentów jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wytwarzających lub magazynujących biokomponenty, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Organem prowadzącym rejestr jest minister właściwy do spraw rynków rolnych, zwany dalej „organem rejestrowym”.

Art. 4. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, jest obowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność;*
- 2) dysponować odpowiednimi urządzeniami technicznymi i obiektami budowlanymi, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności;*
- 3) zapewnić, aby urządzenia techniczne i obiekty budowlane przeznaczone do wykonywania działalności spełniały wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.*

2. Działalność w zakresie wytwarzania lub magazynowania biokomponentów może wykonywać przedsiębiorca, który nie był karany za przestępstwa przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz skarbowe.

3. Wpisu do rejestru dokonuje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy, zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;*
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;*
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;*
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności;*
- 5) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania działalności;*
- 6) oświadczenie, że w chwili składania wniosku przedsiębiorca nie zalega z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.*

4. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wytwarzających lub magazynujących biokomponenty są kompletne i zgodne z prawdą;*
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania lub magazynowania biokomponentów, określone w ustawie z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.”.*

5. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;*
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;*
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.*

Art. 5. 1. Wpisowi do rejestru podlegają następujące dane:

1) firma, siedziba przedsiębiorcy, jego adres oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);

2) określenie rodzaju i zakresu działalności;

3) określenie miejsca lub miejsc wykonywania działalności;

4) data dokonania wpisu.

2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr jest jawny.

Art. 6. 1. Organ rejestrowy jest uprawniony do kontroli działalności wykonywanej w zakresie objętym wpisem.

2. Kontrola dotyczy przestrzegania warunków wykonywania działalności objętej wpisem.

3. Kontrolę przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia wydanego przez organ prowadzący rejestr, które powinno zawierać:

1) numer upoważnienia;

2) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli;

3) oznaczenie organu kontroli;

4) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej;

5) określenie zakresu kontroli;

6) oznaczenie przedsiębiorcy objętego kontrolą;

7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;

8) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;

9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy;

10) termin ważności upoważnienia.

4. Osoby upoważnione do przeprowadzania kontroli są uprawnione w szczególności do:

1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1;

2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

5. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej.

6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który podpisują przeprowadzający kontrolę i osoba, o której mowa w ust. 5. W razie odmowy podpisania protokołu przez osobę, o której mowa w ust. 5, przeprowadzający kontrolę zamieszcza stosowną adnotację w protokole.

7. Organ prowadzący rejestry może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2-6 stosuje się odpowiednio.

Art. 7. 1. Organ prowadzący rejestr wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności polegającej na wytwarzaniu lub magazynowaniu biokomponentów w przypadkach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2. W razie zakończenia lub zawieszenia działalności w zakresie wytwarzania lub magazynowania biokomponentów przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić o tym, w terminie 14 dni od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, organ rejestrowy.

Art. 8. W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

3) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

1) bez wpisu do rejestru wytwarza lub magazynuje biokomponenty;

2) nie złożył w terminie, będąc do tego obowiązany, sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 2, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;

- 3) będąc producentem, nie wprowadził biokomponentów albo wprowadza do obrotu, w danym roku kalendarzowym, biokomponenty w ilości mniejszej niż określona na podstawie art. 12 ust. 6;
- 4) produkując paliwa ciekłe lub biopaliwa ciekłe, korzysta z biokomponentów pochodzących ze źródeł innych niż określone w art. 12 ust. 3;
- 5) wprowadza do obrotu biokomponenty niezgodne z wymaganiami jakościowymi.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94 i Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. 1. Działalność gospodarcza w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy producentów środków ochrony roślin, którzy uzyskali zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na dopuszczenie danego środka ochrony roślin do obrotu.

3. Organem prowadzącym rejestr jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.

4. Przedsiębiorca wykonujący działalność, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) ukończyć szkolenie w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin i posiadać aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia;
- 2) posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność;
- 3) posiadać zaświadczenia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

5. Konfekcjonowanie środków ochrony roślin można prowadzić za zgodą przedsiębiorcy, który uzyskał zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na dopuszczenie danego środka ochrony roślin do obrotu i po uzgodnieniu z nim rodzaju opakowań.”;

2) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. Wpisu do rejestru dokonuje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności;
- 5) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin oraz ich przechowywania.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, określone w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.”.
3. Oświadczenie powinno również zawierać:
 - 1) imię, nazwisko, adres przedsiębiorcy albo firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;

- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.
4. Wpisowi do rejestru podlegają dane, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.
5. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.”;
- 3) w art. 80 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) prowadzenie rejestru oraz kontrolowanie podmiotów prowadzących konfekcjonowanie lub obrót środkami ochrony roślin;”;
- 4) w art. 91 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) numer upoważnienia;
 - 2) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli;
 - 3) oznaczenie organu kontroli;
 - 4) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej;
 - 5) określenie zakresu kontroli;
 - 6) oznaczenie przedsiębiorcy objętego kontrolą;
 - 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
 - 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
 - 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy;
 - 10) termin ważności upoważnienia.”;
- 5) w art. 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Czynności kontrolne przeprowadza się w miejscach i w czasie wykonywania działalności lub w siedzibie podmiotu kontrolowanego, w jego obecności lub w obecności osoby upoważnionej przez ten podmiot.”;
- 6) w art. 108 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Kto prowadzi obrót środkami ochrony roślin niedopuszczonymi do obrotu lub bez wymaganego wpisu do rejestru prowadzi konfekcjonowanie lub obrót środkami ochrony roślin, jest obowiązany do wycofania ich z obrotu na własny koszt oraz do wniesienia na rachunek urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę posiadacza albo miejsce jego zamieszkania opłaty sankcyjnej w wysokości stanowiącej 200 % kwoty wartości wprowadzanych do obrotu środków ochrony roślin według ich ceny nabycia, zgodnie z wystawionym dokumentem sprzedaży.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrotie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:
 - „Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wyrobu i rozlewu wyrobów winiarskich”;
- 2) art. 16-22 otrzymują brzmienie:
 - „Art. 16. 1. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, zwanego dalej „rejestrem”.
 2. Działalność gospodarcza w zakresie wyrobu wyrobów winiarskich może również obejmować rozlew wyrobionych wyrobów winiarskich.
 3. Wymóg uzyskania wpisu do rejestru nie dotyczy podmiotów, które wyrabiają wyłącznie wino gronowe uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych.
- Art. 17. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich jest obowiązany spełniać następujące warunki:
 - 1) wdrożyć system wewnętrznej kontroli wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, obejmujący w szczególności określenie:
 - a) częstotliwości i sposobu pobierania próbek do badań jakościowych,

- b) metody badań,
 - c) sposobu postępowania z wyrobami winiarskimi nieodpowiadającymi wymaganiom jakościowym;
- 2) dysponować planem zakładu obejmującym w szczególności pomieszczenia produkcyjne, magazynowe, socjalne i sanitarne, z zaznaczeniem:
 - a) linii technologicznych,
 - b) dróg przemieszczania surowców i produktów gotowych,
 - c) stanowisk pracy;
 - 3) wyznaczyć osobę odpowiedzialną za kontrolę jakości wyrobów winiarskich;
 - 4) dysponować obiektami budowlanymi wyposażonymi w:
 - a) zbiorniki do magazynowania i przechowywania wyrobów winiarskich, których całkowita pojemność technologiczna wynosi co najmniej 50 % miesięcznej wielkości wyrobu wyrobów winiarskich gronowych lub 75 % miesięcznej wielkości wyrobu fermentowanych napojów winiarskich, a w przypadku rozlewu wyrobów winiarskich pojemność technologiczna zbiorników powinna wynosić co najmniej 25 % miesięcznej wielkości rozlewu,
 - b) urządzenia filtracyjne zapewniające uzyskanie wymaganej klarowności wyrobu,
 - c) urządzenia do przygotowania opakowań jednostkowych, w szczególności urządzenia do ich mycia i dezynfekcji,
 - d) urządzenia do napełniania opakowań jednostkowych,
 - e) urządzenia laboratoryjne umożliwiające przeprowadzenie analiz fizykochemicznych wyrabianych i rozlewanych wyrobów;
 - 5) zapewnić, aby obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej w tym zakresie spełniały wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.
2. Działalność gospodarczą w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich może wykonywać przedsiębiorca:
- 1) posiadający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których ma być wykonywana działalność;
 - 2) niekarany za przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów, a w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą prawną - którego członek zarządu nie był karany za przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów.
3. Warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. c i d, nie dotyczą przedsiębiorców występujących o wpis do rejestru w zakresie wyrobu wyrobów winiarskich bez możliwości ich rozlewu.

Art. 18. Organem prowadzącym rejestr jest minister właściwy do spraw rynków rolnych, zwany dalej „organem prowadzącym rejestr”.

Art. 19. 1. Wpisu do rejestru dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy.

2. Wniosek o wpis do rejestru zawiera następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 4) określenie rodzaju działalności gospodarczej, która będzie wykonywana;
- 5) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej;
- 6) oświadczenie, że przedsiębiorca w dniu złożenia wniosku:
 - a) nie zalega z należnościami wobec Skarbu Państwa oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
 - b) posiada pozytywną opinię techniczno-technologiczną w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, wydaną przez właściwego, ze względu na planowane miejsce wykonywania działalności gospodarczej, wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, potwierdzającą spełnienie przez przedsiębiorcę warunków, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4,
 - c) posiada zaświadczenie o niekaralności za przestępstwa, o których mowa w art. 17 ust. 2 pkt 2,
 - d) posiada zaświadczenia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia

techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

3. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich są kompletne i zgodne z prawdą;*
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, określone w ustawie z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.”.*

4. Oświadczenie zawiera również:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;*
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;*
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.*

Art. 20. 1. Wpisowi do rejestru podlegają następujące dane:

- 1) firma przedsiębiorcy, jego siedziba i adres;*
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;*
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);*
- 4) określenie rodzaju działalności gospodarczej objętej wpisem;*
- 5) określenie miejsca lub miejsc prowadzenia działalności gospodarczej;*
- 6) data dokonania wpisu.*

2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr jest jawny.

4. Organ prowadzący rejestr wydaje z urzędu zaświadczenie o dokonaniu wpisu do rejestru lub zaświadczenie o zmianie wpisu w rejestrze.

Art. 21. Organ prowadzący rejestr wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w przypadkach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.

Art. 22. 1. W przypadku zakończenia lub zawieszenia działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić o tym organ prowadzący rejestr w terminie 14 dni od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

2. W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

3) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą na podstawie wpisu do rejestru składają właściwemu ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej oddziałowi regionalnemu Agencji, w terminie do dnia 31 sierpnia każdego roku, informację o wielkości posiadanych zapasów moszczy gronowych i win gronowych, z podziałem na moszcze białe i czerwone oraz wina białe i czerwone, według stanu na dzień 31 lipca.”;

4) art. 29 i 30 otrzymują brzmienie:

„Art. 29. 1. Kto bez wymaganego wpisu do rejestru wyrabia lub rozlewa wyroby winiarskie

- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, jeżeli czyn ten dotyczy wyrobów winiarskich znacznej wartości

- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 30. Kto, będąc wpisanym do rejestru:

- 1) nie wdrożył systemu kontroli wewnętrznej, nie dysponuje planem zakładu lub nie wyznaczył osoby odpowiedzialnej za kontrolę jakości,*

2) nie zawiadomił organu prowadzącego rejestr o zakończeniu działalności gospodarczej określonej we wpisie w terminie 14 dni od dnia zakończenia tej działalności

- podlega grzywnie”.

5) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. Postępowania w sprawach, o których mowa w art. 30, 31 i 33, toczą się w trybie przepisów o wykroczeniach.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293) w art. 3 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsiębiorca - przedsiębiorcę, o którym mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi;”.

Rozdział 3

Przepis uchylający oraz przepisy przejściowe i końcowe

Art. 66. Z dniem wejścia w życie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej traci moc ustawa z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.), z wyjątkiem:

- 1)** art. 53-56, które tracą moc z dniem 31 grudnia 2004 r.;
- 2)** art. 7, który traci moc z dniem 31 marca 2009 r.;
- 3)** art. 7b ust. 10 oraz art. 7i, które tracą moc z dniem 1 lipca 2011 r.;
- 4)** art. 7a, art. 7b ust. 1-9, art. 7ba, art. 7c, art. 7d, art. 7e, art. 7f, art. 7g, art. 7h, które tracą moc z dniem 31 grudnia 2011 r.

Art. 67. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) nie mieli obowiązku uzyskania wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, są obowiązani, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy, złożyć we właściwym organie ewidencyjnym zgłoszenie o dokonanie wpisu do tej ewidencji.

Art. 68. 1. Organ ewidencyjny w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wzywa każdego z małżonków, którzy są wpisani do ewidencji działalności gospodarczej pod wspólnym numerem ewidencyjnym, do złożenia wniosku o zmianę wspólnego wpisu. We wniosku należy wskazać w szczególności, który z małżonków będzie wpisany do ewidencji pod dotychczasowym numerem.

2. Organ ewidencyjny dokonuje, zgodnie ze złożonym wnioskiem, wpisu drugiego z małżonków pod nowym numerem ewidencyjnym, uwzględniając faktyczną datę rozpoczęcia działalności gospodarczej. Z wpisu pierwotnego usuwa się dane drugiego z małżonków.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera informację o umowie spółki cywilnej między małżonkami w celu wykonywania działalności gospodarczej, o ile taka została zawarta.

4. W przypadku niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, organ ewidencyjny w terminie do dnia 31 grudnia 2005 r. dokona wykreślenia wspólnego wpisu małżonków z ewidencji działalności gospodarczej.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest zwolniony z opłat.

Art. 69.

Art. 70.

Art. 71. 1. Koncesje udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej zachowują ważność do dnia upływu terminu, na który zostały udzielone, z zastrzeżeniem art. 72.

2. W sprawach o udzielenie koncesji wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustaw regulujących daną działalność w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 72. 1. Koncesje udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym zachowują ważność.

2. Umowy koncesyjne zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym stają się umowami o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

3. Strony umów, o których mowa w ust. 2, mogą dostosować treść tych umów w zakresie uwzględnienia praw i obowiązków organu koncesyjnego i koncesjonariusza wynikających z koncesji.

4. Koncesja, o której mowa w ust. 1, wygasa:

1) z dniem rozwiązania umowy o budowę i eksploatację autostrady albo wyłącznie eksploatację autostrady albo

2) z dniem dostosowania tej umowy w zakresie, o którym mowa w ust. 3.

5. Do cofnięcia koncesji, o której mowa w ust. 1, stosuje się dotychczasowe przepisy, z wyjątkiem art. 58 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

6. Do postępowania przetargowego wszczętego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 73. 1. Zezwolenia, licencje i zgody na wykonywanie działalności gospodarczej udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej zachowują ważność do dnia upływu terminu, na który zostały udzielone.

2. Zezwolenia udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej na wykonywanie działalności gospodarczej, dla której przepisy odrębnych ustaw nie przewidują obowiązku uzyskania zezwolenia albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, tracą ważność z dniem wejścia w życie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

3. Przedsiębiorców, którzy w dniu wejścia w życie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej posiadają ważne zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej, określonej w ustawach, o których mowa w art. 5, 16, 18, 20, 22, 28, 34, 36, 37, 41, 50, 52, 54, 61-63, wpisuje się z urzędu do rejestru działalności regulowanej, określonego w tych ustawach zgodnie z zakresem zezwoleń, o ile z przepisów ustawy nie wynika szerszy zakres wykonywania działalności.

4. Przedsiębiorców, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej posiadali ważne zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, wydane na podstawie ustawy z dnia 25 lipca 2001 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami (Dz. U. Nr 128, poz. 1401 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257), wpisuje się z urzędu do rejestru działalności regulowanej, określonego w ustawie z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292).

5. Do dnia doręczenia przedsiębiorcy zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej zachowują moc zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej wydane na podstawie ustaw, o których mowa w ust. 3.

6. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej może wezwać przedsiębiorcę do uzupełnienia danych objętych zakresem wpisu, w terminie 90 dni od dnia doręczenia wezwania.

7. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 6, organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wydaje decyzję o wykreśleniu przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej.

8. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej potwierdza dokonanie wpisu do rejestru poprzez wydanie zaświadczenia, nie później niż do dnia 31 grudnia 2004 r.

Art. 74.

Art. 75. 1. Postępowania w sprawach o udzielenie zezwoleń, o których mowa w art. 73 ust. 2 i 3, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, umarza się.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do postępowań o udzielenie zezwoleń prowadzonych na podstawie ustaw wymienionych w art. 75 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, organ może dokonać wpisu przedsiębiorcy do rejestru działalności regulowanej na podstawie wniosku o udzielenie zezwolenia, pod warunkiem złożenia przez tego przedsiębiorcę w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o umorzeniu postępowania oświadczenia o spełnianiu warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej.

Art. 76. Prezes Polskiej Konfederacji Sportu wpisze z urzędu do rejestru, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o kulturze fizycznej, polskie związki sportowe, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały zgodę na organizowanie profesjonalnego współzawodnictwa sportowego.

Art. 77. 1. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonują na podstawie dotychczas wydanych zezwoleń działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia: ośrodków szkolenia kierowców oraz pracowni psychologicznych, są obowiązani w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy dostosować swoją działalność do wymagań określonych w ustawie, o której mowa w art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie przepisów niniejszej ustawy wykonywali działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia szkolenia kandydatów na diagnostów lub prowadzących kursy kwalifikacyjne dla kandydatów na instruktorów, są obowiązani w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy dostosować swoją działalność do wymagań określonych w ustawie, o której mowa w art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Certyfikat wydany na podstawie art. 83 ust. 2 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 22, w brzmieniu dotychczasowym, uznaje się za równoważny z poświadczeniem wydanym na podstawie art. 83 ust. 3 pkt 5 ustawy, o której mowa w art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres, na który został wydany.

4. Psychologów, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważny wpis do ewidencji psychologów uprawnionych do wykonywania badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu, uznaje się za spełniających wymagania w zakresie, o którym mowa w art. 124a ust. 9 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Uprawnienia diagnostów do wykonywania badań technicznych pojazdów, wydane na podstawie art. 84 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 22, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują swoją ważność.

Art. 78. Podmioty zagraniczne działające na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne, wpisane do rejestru przedsiębiorców, korzystają z przysługujących im, na podstawie tej ustawy, ulg i zwolnień do czasu ich wyczerpania.

Art. 79. 1. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty wezwie operatorów posiadających zezwolenie wydane na podstawie ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188 oraz z 2004 r. Nr 69, poz. 627 i Nr 96, poz. 959) do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do złożenia oświadczenia, w terminie do dnia 31 grudnia 2004 r., o zakresie wykonywanej działalności pocztowej w rozumieniu art. 6 ustawy, o której mowa w art. 58, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku gdy operator oświadczy, że wykonuje działalność pocztową podlegającą wpisowi do rejestru, Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty wykreśla z urzędu wpis w części, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 58, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i dokonuje wpisu w części, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 58, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Zgłoszenia dokonane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 58, do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stają się z mocy prawa wpisami do rejestru działalności regulowanej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w części, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 58, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Postępowania w sprawie wydania zezwolenia, jego cofnięcia, ograniczenia zakresu lub obszaru oraz postępowania o wpis do rejestru operatorów pocztowych na podstawie zgłoszenia, a także postępowania w sprawie sprzeciwu wobec zgłoszenia, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się.

Art. 80. 1. Wpisy oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, istniejące w dniu wejścia w życie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, pozostają w mocy.

2. Do oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych utworzonych na podstawie dotychczasowych przepisów stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

3. Przedstawicielstwa utworzone na podstawie przepisów, o których mowa w art. 89 ustawy - Prawo działalności gospodarczej, działają na zasadach dotychczasowych do czasu wygaśnięcia udzielonych zezwoleń.

Art. 81. 1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania przed dniem wejścia w życie ustawy są obowiązani dostosować swoją formę prawną i uzyskać wpis do rejestru, o których mowa w art. 51a ustawy wymienionej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 31 grudnia 2005 r., a w przypadku nieuzyskania wpisu w tym terminie - zaprzestać wykonywania działalności.

2. Jeżeli zaprzestanie działalności gospodarczej w dziedzinie przechowywania dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców o czasowym okresie przechowywania następuje z powodu rezygnacji przedsiębiorcy z wykonywania działalności gospodarczej przed upływem okresu przechowywania tej dokumentacji, niezłożenia wniosku o wpis lub odmowy wpisu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 51p ust. 1-3 oraz art. 51r i 51s ustawy wymienionej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. W okresie do uzyskania wpisu lub zaprzestania działalności do przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy art. 51f ust. 2 - w części dotyczącej obowiązku informowania wojewody właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności o postawieniu przedsiębiorcy

w stan likwidacji lub o ogłoszeniu jego upadłości, art. 51g ust. 6, art. 51o ust. 2, art. 51r i 51s ustawy wymienionej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 82. 1. W terminie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 maja 2006 r. podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym uzupełnią wpis o numer identyfikacji podatkowej (NIP). Po upływie tego terminu przepis art. 24 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym stosuje się odpowiednio.

2. Złożenie wniosku w przedmiocie wpisu numeru identyfikacji podatkowej (NIP), stanowiącego uzupełnienie wpisu w Rejestrze, nie podlega opłacie sądowej. Wpis dokonany w wyniku rozpoznania takiego wniosku nie podlega ogłoszeniu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

Art. 83. W terminie do dnia 1 stycznia 2007 r. w stosunku do podmiotów wpisanych do rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej REGON właściwe organy statystyki publicznej uzupełnią z urzędu wpis o numer identyfikacji podatkowej (NIP) na podstawie danych otrzymanych w trybie określonym w ustawie, o której mowa w art. 15.

Art. 84. Kontrolę przedsiębiorcy wszczętą przed dniem wejścia w życie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej prowadzi się według przepisów dotychczasowych.

Art. 85. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających zmienianych niniejszą ustawą pozostają w mocy do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 86. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o przepisach ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej, należy przez to rozumieć właściwe przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 87. Ilekroć używa się:

- 1)** w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535),
 - 2)** w ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników,
 - 3)** w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa,
 - 4)** w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych
- terminu „*rachunek bankowy*”, w odniesieniu do przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 22 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, należy przez to rozumieć także rachunek tego przedsiębiorcy w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

Art. 88. Ogłoszenie tekstów jednolitych ustaw, o których mowa w art. 9, 11, 14, 15 i 27, nastąpi w terminie do dnia 31 grudnia 2004 r.

Art. 89. Przepis art. 20 pkt 4 w zakresie dotyczącym art. 50 ust. 12 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Art. 90. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1)** art. 27 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.;
- 2)** art. 15 pkt 2 i art. 23 pkt 1, 3 i 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.;

3)

Załącznik

do ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. (poz. 1808)

Część	Przedmiot opłaty skarbowej	Stawka	Zwolnienia
1	2	3	4
„II	Czynności urzędowe		
	1. Od sporządzenia aktu małżeństwa, w tym zawartego w sposób określony w art. 1 § 1 i 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego	75 zł	
	2. Od innych czynności urzędu stanu cywilnego	10 zł	1) sporządzenie aktu urodzenia lub zgonu, 2) przyjęcie oświadczenia o uznaniu dziecka lub o nadaniu dziecku nazwiska męża matki.
	3. Od ustalenia brzmienia albo pisowni imienia lub nazwiska	15 zł	
	4. Od decyzji o wpisaniu do polskich ksiąg stanu cywilnego treści aktu stanu cywilnego sporządzonego za granicą	40 zł	
	5. Od pozostałych decyzji wydawanych przez kierownika urzędu stanu cywilnego	30 zł	
	6. Od protokołu zawierającego ostatnią wolę spadkodawcy, sporządzonego przez osoby wymienione w art. 951 § 1 Kodeksu cywilnego	15 zł	
	7. Od decyzji o zmianie nazwiska i imienia (imion) albo nazwiska lub imienia (imion)	30 zł	
	8. Od wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu	100 zł	
	9. Od przeniesienia decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu na rzecz innej osoby	50 zł	
	10. Od zatwierdzenia projektu budowlanego	38 zł	
	11. Od przeniesienia decyzji o pozwoleniu na budowę na rzecz innej osoby	76 zł	
	12. Od wydania decyzji o przeniesieniu praw i obowiązków wynikających z wydawanych, na podstawie przepisów o ochronie środowiska i przepisów o odpadach, pozwoleń na wprowadzanie substancji i energii do środowiska: 1) w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą 2) od pozostałych	1 000 zł 250 zł	
	13. Od wymaganego przepisami o ochronie środowiska: 1) zatwierdzenia raportu o bezpieczeństwie 2) zatwierdzenia zmian w raporcie o	1 000 zł 200 zł	

	bezpieczeństwie		
	14. Od potwierdzenia zgłoszenia rejestracyjnego obowiązku w podatku akcyzowym	152 zł	
	15. Od potwierdzenia zarejestrowania podatnika podatku od towarów i usług jako podatnika VAT czynnego lub podatnika VAT zwolnionego	152 zł	
	16. Od dokonania wpisu niepublicznego zakładu opieki zdrowotnej do rejestru zakładów prowadzonego przez wojewodę	190 zł	
	17. Od dokonania wpisu do rejestru zwierząt	20 zł	
	18. Od przyrzeczenia wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji)	83 zł	
	19. Od decyzji w sprawie uznania kwalifikacji: 1) do wykonywania zawodu regulowanego w rozumieniu przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym 2) do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej w rozumieniu przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym	500 zł 500 zł	
	20. Od decyzji o uznaniu za obywatela polskiego	200 zł	
	21. Od decyzji o nabyciu obywatelstwa polskiego	200 zł	
	22. Od stwierdzenia posiadania lub utraty obywatelstwa polskiego	50 zł	
	23. Od dokonania wpisania zaproszenia cudzoziemca na pobyt w Rzeczypospolitej Polskiej do ewidencji zaproszeń	20 zł	
	24. Od dokonania wpisu przedstawicielstwa przedsiębiorcy zagranicznego do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych	6 000 zł	
	25. Od dokonania wpisu statku rybackiego do rejestru statków rybackich	160 zł	
	26. Od zmiany wpisu w rejestrze statków rybackich	55 zł	
	27. Od dokonania wpisu do rejestru osób uprawnionych do wykonywania czynności akwizycyjnych na rzecz otwartych funduszy	100 zł	

	emerytalnych		
	28. Od zmiany wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 27, polegającej na rozpoczęciu wykonywania czynności akwizycyjnych na rzecz innego funduszu bądź na rozpoczęciu wykonywania czynności akwizycyjnych w imieniu innego podmiotu	50 zł	
	29. Od dokonania wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych	100 zł	
	30. Od zmiany wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych	50 zł	Zmiana wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych obejmująca: a) imiona i nazwisko, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców, nazwę, pod którą wykonywana jest działalność gospodarcza, siedzibę i adres - w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego osobą fizyczną, b) nazwę podmiotu lub firmę, siedzibę i adres, numer w rejestrze przedsiębiorców - w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego osobą prawną, c) nazwę podmiotu lub firmę, siedzibę, adres podmiotu, numer w rejestrze przedsiębiorców - w przypadku agentów ubezpieczeniowych wykonujących działalność agencyjną jako działalność uzupełniającą do podstawowej, d) imiona i nazwisko, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres

		zamieszkania - w przypadku osób fizycznych, przy pomocy których agent wykonuje czynności agencyjne.
31. Od dokonania wpisu do rejestru działalności regulowanej:		
1) podmiotu wykonującego działalność na podstawie przepisów o ruchu drogowym	400 zł	
2) podmiotu wykonującego działalność w zakresie:		
a) wyrobu alkoholu etylowego	11 400 zł	
b) oczyszczania alkoholu etylowego	11 400 zł	
c) skażania alkoholu etylowego	11 400 zł	
d) odwadniania alkoholu etylowego	11 400 zł	
jeżeli treścią wpisu jest więcej niż jeden rodzaj działalności, opłatę skarbową pobiera się od każdego z nich		
3) podmiotu wykonującego działalność w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych	11 400 zł	
4) podmiotu wykonującego działalność w zakresie:		
a) wyrobu napojów spirytusowych	11 400 zł	
b) rozlewu napojów spirytusowych	11 400 zł	
jeżeli treścią wpisu jest więcej niż jeden rodzaj działalności, opłatę skarbową pobiera się od każdego z nich		
5) podmiotu wykonującego działalność kantorową	1 063 zł	
6) podmiotu wykonującego działalność gospodarczą na podstawie przepisów o usługach turystycznych w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych	500 zł	
7) podmiotu wykonującego działalność na podstawie przepisów o nasiennictwie w zakresie obrotu materiałem siewnym	278 zł	
8) podmiotu wykonującego działalność w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin	1 110 zł	
9) podmiotu wykonującego działalność na podstawie ustawy - Prawo pocztowe	400 zł	
10) podmiotu wykonującego działalność gospodarczą niewymienioną w niniejszym ustępie	600 zł	
32. Od zmiany wpisu do rejestru działalności regulowanej:		
1) jeżeli dotyczy ona rozszerzenia zakresu		

działalności, o której mowa w ust. 31 pkt 1 oraz pkt 5-10 - 50 % stawek określonych od wpisu, 2) jeżeli polega ona na zwiększeniu liczby miejsc prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 31 pkt 2-4 - 50 % stawek określonych od wpisu"		
--	--	--

Część	Przedmiot opłaty skarbowej	Stawka	Zwolnienia
1	2	3	4
„IV	Zezwolenia		
	1. Od zezwolenia na zawarcie małżeństwa, o którym mowa w art. 4 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego	30 zł	
	2. Od zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony	300 zł	1) zezwolenie na zamieszkanie cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy, 2) pierwsze zezwolenie na zamieszkanie cudzoziemca będącego członkiem najbliższej rodziny repatrianta w rozumieniu przepisów o repatriacji.
	3. Od zezwolenia na osiedlenie się	600 zł	
	4. Od przepustki w małym ruchu granicznym: 1) jednorazowej 2) stałej	7 zł 19 zł	
	5. Od wizy: 1) wydawanej przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej 2) pobytowej wydawanej przez wojewodę w przypadku, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175, ze zm.): a) w pkt 1 b) w pkt 2 c) w pkt 3 d) w pkt 4 3) pobytowej wydawanej przez wojewodę małoletniemu cudzoziemcowi urodzonemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: a) krótkoterminowej b) długoterminowej	300 zł 50 zł 200 zł 200 zł 50 zł 100 zł 200 zł	
	6. Od przedłużenia wizy pobytowej: 1) krótkoterminowej 2) długoterminowej	200 zł 400 zł	
	7. Od zezwoleń wydanych na podstawie		

przepisów o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców: 1) na nabycie przez cudzoziemca nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego 2) na nabycie lub objęcie przez cudzoziemca udziałów lub akcji w spółce handlowej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także na każdą inną czynność prawną dotyczącą udziałów lub akcji, jeżeli w ich wyniku spółka handlowa, będąca właścicielem lub wieczystym użytkownikiem nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stanie się spółką kontrolowaną przez cudzoziemca lub cudzoziemców oraz na nabycie lub objęcie przez cudzoziemca udziałów lub akcji w spółce handlowej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącej właścicielem lub wieczystym użytkownikiem nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli spółka ta jest spółką kontrolowaną, a udziały lub akcje nabywa lub obejmuje cudzoziemiec niebędący udziałowcem lub akcjonariuszem spółki	1 400 zł 1 400 zł	
8. Od pozwoleń wydawanych na podstawie przepisów prawa budowlanego: 1) na budowę nowego obiektu budowlanego oraz urządzeń budowlanych związanych z obiektem budowlanym: a) budynku przeznaczonego na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż rolnicza i leśna: - za każdy m² powierzchni użytkowej - nie więcej niż b) budynku służącego celom gospodarczym w gospodarstwie rolnym c) innego budynku d) studni oraz urządzeń do usuwania nieczystości stałych i ścieków e) budowli związanych z produkcją rolną f) sieci wodociągowych, kanalizacyjnych, elektroenergetycznych, telekomunikacyjnych, gazowych, ciepłych oraz dróg, z wyjątkiem dróg dojazdowych, dojść do budynków i zjazdów z drogi g) sieci wodociągowych, kanalizacyjnych, elektroenergetycznych, telekomunikacyjnych, gazowych, ciepłych o długości do 1 kilometra h) innych budowli i) urządzeń budowlanych związanych z obiektem budowlanym	1 zł 500 zł 8 zł 40 zł 14 zł 100 zł 2 000 zł 14 zł 140 zł 80 zł	Pozwolenia na budowę: 1) wydawane na skutek podań wnoszonych w sprawach budowy lub odbudowy obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działalności spowodowanej ruchem zakładu górniczego lub klęsk żywiołowych, 2) budynków szkolnych oraz budynków przeznaczonych na cele naukowe, socjalne i kulturalne.

W razie wydania pozwolenia na budowę budynku o funkcji mieszanej, przy obliczaniu opłaty skarbowej nie uwzględnia się powierzchni mieszkalnej tego budynku 2) na rozbudowę, przebudowę, nadbudowę, odbudowę obiektu budowlanego oraz na wznowienie robót budowlanych - 50 % stawek określonych w pkt 1		
9. Od pozwoleń na użytkowanie obiektu budowlanego: 1) od pozwolenia na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego - 75 % stawek określonych w ust. 8 pkt 1, 2) wybudowanego bez pozwolenia na budowę - 150 % stawek określonych w ust. 8 pkt 1, 3) w pozostałych wypadkach - 25 % stawek określonych w ust. 8 pkt 1		Pozwolenia na użytkowanie: 1) wydawane wskutek podań wnoszonych w sprawach budowy lub odbudowy obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działalności spowodowanej ruchem zakładu górniczego lub kłesk żywiołowych, 2) budynków szkolnych oraz budynków przeznaczonych na cele naukowe, socjalne i kulturalne.
10. Od pozwolenia na rozbiórkę obiektu budowlanego	28 zł	
11. Od pozwolenia na broń (świadczenia broni) udzielonego: 1) osobie fizycznej 2) osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej	212 zł 1 063 zł	1) pozwolenia na broń wydawaną dla ochrony osobistej w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi lub w interesie publicznym, a także na broń pamiątkową pozbawioną na stałe cech używalności oraz na broń otrzymywaną przez żołnierzy w formie wyróżnienia przewidzianego w przepisach o dyscyplinie wojskowej, 2) pozwolenia na broń wydawane szkołom
12. Od zezwoleń oraz upoważnień wydawanych na podstawie przepisów o ruchu drogowym: 1) w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą 2) od pozostałych	400 zł 40 zł	
13. Od decyzji w sprawie: 1) wydania świadectwa homologacji typu pojazdu 2) zmiany lub rozszerzenia świadectwa homologacji typu pojazdu 3) zwolnienia z obowiązku uzyskania świadectwa homologacji typu pojazdu	1 370 zł 380 zł 1 370 zł	
14. Od zezwoleń na utworzenie banku spółdzielczego	0,1 %	

	- od funduszu udziałowego banku		
	15. Od zezwoleń na utworzenie banku w formie spółki akcyjnej - od kapitału zakładowego banku	0,1 %	
	16. Od zezwoleń na utworzenie za granicą banku z kapitałem polskim lub udziałem kapitału polskiego	11 400 zł	
	17. Od zezwoleń na otwarcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału lub przedstawicielstwa zagranicznego banku, przedłużenia terminu ważności lub zmiany warunków wydanego zezwolenia:		
	1) na otwarcie oddziału banku	11 400 zł	
	2) na otwarcie przedstawicielstwa banku	1 140 zł	
	18. Od zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej i zmiany wydanego zezwolenia	11 400 zł	
	19. Od zezwolenia na utworzenie przez fundację zagraniczną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawicielstwa	760 zł	
	20. Od licencji połowowych wydawanych:		
	1) na statek rybacki o długości całkowitej mniejszej lub równej 10 m	570 zł	
	2) na statek rybacki o długości całkowitej powyżej 10 m	1 140 zł	
	21. Od sportowych zezwoleń połowowych wydawanych:		
	1) na okres jednego miesiąca	11 zł	
	2) na okres jednego roku:		
	a) emerytom, rencistom oraz młodzieży szkolnej w wieku do 24 lat	25 zł	
	b) od pozostałych	42 zł	
	3) na okres zawodów sportowych	10 zł	
	22. Od pozwoleń albo zezwoleń na:		
	1) połowy organizmów morskich w celach naukowo-badawczych albo szkoleniowych	10 zł	
	2) prowadzenie chowu lub hodowli ryb i innych organizmów morskich	400 zł	
	3) prowadzenie zarybiania	10 zł	
	23. Od pozwoleń wodnoprawnych	190 zł	
	24. Od zezwoleń wydawanych na podstawie przepisów o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki:		
	1) na usuwanie do morza urobku z pogłębiania dna morza	100 zł	
	2) na zatapianie w morzu odpadów lub innych substancji	200 zł	
	25. Od zezwoleń wydawanych na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego,		

dopuszczających wyroby do stosowania w zakładach górniczych:		
1) od dopuszczenia elementów górniczych wyciągów szybowych:		
a) maszyn wyciągowych	638 zł	
b) naczyń wyciągowych	212 zł	
c) kół linowych	212 zł	
d) zawieszek lin wyciągowych wyrównawczych, prowadniczych i odbojowych	212 zł	
e) zawieszek nośnych naczyń wyciągowych	212 zł	
f) wyciągarek wolnobieżnych	638 zł	
g) urządzeń sygnalizacji i łączności szybowej	638 zł	
h) wyodrębnionych zespołów elementów wymienionych w lit. a)-g)	212 zł	
2) od dopuszczenia głowic eksploatacyjnych (wydobywczych) wraz z systemami sterowania, z wyłączeniem głowic podmorskich, stosowanych w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi	425 zł	
3) od dopuszczenia wyrobów stosowanych w wyrobiskach podziemnych zakładów górniczych:		
a) urządzeń transportu linowego, kolejek podwieszonych, kolejek spągowych oraz ich podzespołów	425 zł	
b) wozów do przewozu osób i wozów specjalnych oraz pojazdów z napędem spalinowym do przewozu osób	638 zł	
c) maszyn i urządzeń elektrycznych oraz aparatury łączeniowej na napięcie powyżej 1 kV prądu przemiennego lub powyżej 1,5 kV prądu stałego	638 zł	
d) systemów łączności, bezpieczeństwa i alarmowania oraz zintegrowanych systemów sterowania kompleksów wydobywczych i przodkowych	638 zł	
e) taśm przenośnikowych	212 zł	
4) od dopuszczenia sprzętu strzałowego:		
a) urządzeń do mechanicznego wytwarzania i ładowania materiałów wybuchowych	638 zł	
b) wozów i pojazdów do przewożenia lub przechowywania środków strzałowych	638 zł	
26. Od wydanych na podstawie przepisów o ochronie roślin zezwoleń na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania:		
1) na okres 10 lat	1 000 zł	
2) na okres do 3 lat	600 zł	
3) jednorazowego zezwolenia na	400 zł	

	dopuszczenie do obrotu i stosowania środka ochrony roślin		
	27. Od zezwoleń wydawanych na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii: 1) na uprawę maku lub konopi włókniстых 2) na prowadzenie kontraktacji upraw maku lub konopi włókniстых	25 zł 120 zł	
	28. Od zezwoleń na wywóz za granicę dobra kultury: 1) na wywóz czasowy 2) na wywóz stały - od wartości dobra ustalonej przez biegłych	38 zł 25%	
	29. Od indywidualnych zezwoleń dewizowych	106 zł	
	30. Od pozwoleń radiowych wydanych w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą	1 900 zł	
	31. Od zezwolenia na wykonywanie działalności brokerskiej w zakresie ubezpieczeń albo reasekuracji	1 063 zł	
	32. Od koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu z zagranicą paliwami i energią	4 164 zł	
	33. Od zezwoleń na działalność związaną z narażeniem na promieniowanie jonizujące, wydanych na podstawie przepisów Prawa atomowego: 1) na przechowywanie materiałów jądrowych, źródeł i odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego, łącznie z ich transportem na własny użytek 2) na stosowanie w jednostce organizacyjnej źródeł promieniotwórczych, materiałów jądrowych, urządzeń zawierających źródła promieniotwórcze lub wytwarzających promieniowanie jonizujące oraz na zamierzone podawanie substancji promieniotwórczych ludziom i zwierzętom w celu medycznej lub weterynaryjnej diagnostyki, leczenia lub badań naukowych 3) na uruchamianie pracowni, w których mają być stosowane źródła promieniowania jonizującego, w tym pracowni rentgenowskich 4) na stosowanie poza jednostką organizacyjną (w terenie) źródeł promieniotwórczych i materiałów jądrowych oraz urządzeń zawierających źródła promieniotwórcze lub wytwarzających promieniowanie jonizujące 5) na obrót materiałami jądrowymi, źródłami promieniotwórczymi, urządzeniami zawierającymi źródła promieniotwórcze lub wytwarzającymi promieniowanie jonizujące	200 zł 200 zł 200 zł 500 zł 500 zł	

oraz na transport materiałów jądrowych, źródeł i odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego (poza transportem na własny użytek, o którym mowa w pkt 1) 6) na instalowanie i obsługę urządzeń zawierających źródła promieniotwórcze oraz uruchamianie urządzeń wytwarzających promieniowanie jonizujące 7) na wytwarzanie, przetwarzanie materiałów jądrowych, źródeł i odpadów promieniotwórczych, wypalonego paliwa jądrowego, wzbogacanie izotopowe oraz na produkowanie urządzeń zawierających źródła promieniotwórcze, jak również na zamierzone dodawanie substancji promieniotwórczych w procesie produkcyjnym wyrobów powszechnego użytku i wyrobów medycznych, na obrót tymi wyrobami oraz na przewóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wywóz z tego terytorium wyrobów powszechnego użytku, wyrobów medycznych, do których dodano substancje promieniotwórcze 8) na budowę, rozruch, eksploatację (próbną lub stałą) oraz zamknięcie lub likwidację obiektów jądrowych, składowisk odpadów promieniotwórczych, przechowalników i składowisk wypalonego paliwa jądrowego	500 zł 1 000 zł 1 000 zł	
34. Od zgód i zezwoleń wydanych na podstawie przepisów o organizmach genetycznie zmodyfikowanych: 1) od zgody na uwolnienie GMO do środowiska albo na zamknięte użycie GMO 2) od zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów GMO oraz na wywóz lub tranzyt produktów GMO	3 400 zł 3 400 zł	
35. Od zezwoleń wydanych na podstawie przepisów o ochronie przyrody w zakresie przewożenia przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej roślin lub zwierząt, ich części i produktów pochodnych podlegających ograniczeniom wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej	100 zł	zezwoleń na przewożenie przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej roślin i zwierząt, wydawane ogrodom botanicznym lub zoologicznym
36. Od zezwoleń na utworzenie ogrodu botanicznego, ogrodu zoologicznego lub ośrodka rehabilitacji zwierząt	70 zł	
37. Od zezwoleń wydawanych na usunięcie drzew lub krzewów osobom fizycznym na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej	20 zł	
38. Od pozwoleń na wprowadzanie substancji i energii do środowiska wydawanych na podstawie przepisów o ochronie środowiska i		

przepisów o odpadach: 1) od pozwoleń wydawanych w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą 2) od pozostałych pozwoleń Oплата skarbową od pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza, wydanego w wyniku przeprowadzenia postępowania kompensacyjnego, wynosi 150 % stawki określonej odpowiednio w pkt 1 albo 2.	2 000 zł 500 zł	
39. Od zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości	100 zł	
40. Od zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych	100 zł	
41. Od innych niż wymienione w niniejszym załączniku zezwoleń (pozwoleń oraz koncesji): 1) na wykonywanie działalności gospodarczej 2) od pozostałych	600 zł 76 zł	1) zezwolenia wydawane na podstawie przepisów o hodowli zwierząt gospodarskich, 2) zezwolenia na ekshumację i przewóz zwłok ludzkich lub ich szczątków, 3) zezwolenia dotyczące scalania i zamiany gruntów, wspólnot gruntowych, mienia komunalnego i gminnego, służebności gruntowej, rozgraniczenia nieruchomości, sprzedaży i dzierżawy nieruchomości rolnych Skarbu Państwa, uporządkowania własności gospodarstw rolnych, ochrony gruntów rolnych i leśnych, melioracji użytków rolnych oraz związane z realizacją przepisów o reformie rolnej i osadnictwie, 4) zezwolenia w sprawach dotyczących inwestycji jednostek budżetowych wydawane na wnioski składane przez inwestorów zastępczych, 5) zezwolenia w sprawach należących do właściwości organów celnych - wydawane na wniosek składany przez osobę przekraczającą granicę państwową i załatwianych w toku kontroli celnej, dokonywanej u tej osoby podczas przekraczania granicy, 6) zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów wydawane przedsiębiorcom,

		7) zezwolenia na działania związane z ochroną przyrody, wydawane organizacjom ekologicznym i jednostkom naukowym działającym na rzecz ochrony przyrody, 8) zezwolenia na zajęcie pasa drogowego, 9) zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego.
42. Od przedłużenia terminu ważności lub zmiany warunków wydanego zezwolenia (pozwolenia, koncesji) oraz duplikatów zezwoleń (pozwoleń, koncesji) - 50 % stawki określonej dla zezwolenia (pozwolenia, koncesji), z zastrzeżeniem ust. 13 pkt 2, ust. 17 i ust. 18, z tym że od duplikatów zezwoleń (pozwoleń, koncesji) nie więcej niż	19 zł"	